

ZVEALDAINMD

TAFTI

SVEŠTENICA

*Šetnja uživo
kroz film*

aruna

ZVEALDAINMD

TAFTI

SVEŠTENICA

Šetnja uživo kroz film

Beograd, decembar 2021.

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana.

Nijedan deo ove knjige ne može se objavljivati, postavljati na internetu Ili deliti s drugima bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Naslov originala:

Тафти жрица. Гуляние живьем в кинокартине

© ОАО Издательская группа «Весь», 2018.

Copyright Serbia © Aruna, 2021.

Izdavač: ARUNA, Beograd

Prevod s ruskog: Slobodanka K. Vanjkevič

Lektura: Aleksandar Dramićanin

Dizajn naslovne stranice: Irina Novikova

Plasman i distribucija: aruna.rs • 064/15–77–045

Prelom: ARUNA

Štampa: „Zuhra”, Beograd

Tiraž: 1000 primeraka

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

159.947(02.062)

159.96(02.062)

ЗЕЛАНД, Вадим, 1963-

Tafti sveštenica : šetnja uživo kroz film / Vadim Zeland ; [prevod s ruskog

Slobodanka K. Vanjkevič]. - Beograd : Aruna, 2021 (Beograd : Zuhra). - 196

str. : autorova slika ; 21 cm

Prevod dela: Тафти жрица. - Tiraž 1.000. - Autor o sebi --- : str. 194.

ISBN 978-86-6052-017-5

а) Самопомоћ б) Самоспознаја

COBISS.SR-ID 52146441

Upoznavanje

Zdravo–zdravo, male moje nakaze!

Vi me se ne sećate. Ja sam Tafti. Došla sam vam iz Vremena. Vreme je večno. A iz Večnosti možete da stignete bilo gde i bilo kad.

Pre tri hiljade godina bila sam sveštenica Izidinog hrama. Ko sam sad, reći ću vam nešto kasnije. Bitno je da znam ko ste vi. I o tome ću vam reći nekom prilikom kasnije. **Jer, vi i ne znate ko ste, zar ne?**

Doveli su vas na svet, ali vam nisu uručili „uputstvo za samoupotrebu“. Ne, naravno...naučili su vas da treba da perete ručice, menjate pelene... Ali ništa više od toga ne znate – ni o sebi, niti o ovom svetu.

Na primer, samo vam se čini da imate svoje mišljenje. **Zapravo, to mišljenje su vam implantirali.** Čini vam se da umete da upravljate svojim postupcima. A zapravo je mnogo važnije **upravljati mislima.** Da li to umete? Ne. Vi ste samo mali idioti bez mozga. Čovek poželi da vas našljepa.

Znam da ste usamljeni i nesrećni i da vas niko ne voli. Ali ja vas volim. I ja ću vam sve ispričati.

Ispričaću vam o tome kako je uređen svet i šta se u njemu zapravo dešava. Reći ću vam zašto ste ovde i šta da uradite sa svojim životom. **Jer vi ne znate šta s njim da uradite, zar ne?** Eto vidite! Smestite se udobnije na svojim nošama i slušajte.

Počnimo od toga da stvarnost uopšte nije onakva kakvom je zamišljate. Ona je višeslojna, kao lukovica. Vama su poznata samo dva sloja: materijalna stvarnost u kojoj živite, i carstvo snova, koje vidite kada svake noći zaspate.

Carstvo snova nije vaša fantazija, ono zaista postoji u obliku arhive filmskih traka, u kojoj se čuva **sve što je bilo, što će biti i što bi moglo da bude.**

Kad sanjate, gledate jednu od ovih filmskih traka. U tom smislu vaš san je iluzija a istovremeno je i stvarnost. Film koji gledate je virtuelan, a filmska traka je materijalna.

Stvarnost je ono **što nikada nije bilo, niti će biti, već je ovde i sada**. Stvarnost postoji samo jedan trenutak, poput kadra na filmskoj traci koji se kreće iz prošlosti u budućnost.

Vaš život, ili bolje rečeno vaša bit – vaša duša – takođe se kreće iz jedne inkarnacije u drugu. Nekad ste bili ribe, dinosaurusi i raznorazni gmizavci. Ali ne uobražavajte da ste sad daleko odmakli. Još uvek morate da puzite i da puzite do savršenstva. Kao što sam ja, na primer.

Ne sećate se svojih prethodnih inkarnacija jer je svaka inkarnacija zaseban život vaše duše, ili zaseban san, ako hoćete. Postojanje tela za dušu nije obavezno. Duša u telu je jedan oblik njenog postojanja. Telo je neka vrsta bioskafandera.

Možda ćete se zapitati koja je svrha ovih transformacija?

Takvo je izvorno svojstvo stvarnosti i života – **pokret i transformacija**. Kadar se pomiče po filmskoj traci. Gusenica se pretvara u leptira. Leptir polaže svoje larve, koje se pretvaraju u gusenice da bi ponovo postali leptiri.

Na ovom evolutivnom stupnju vi ste gusenice. Male, ružne, ali šta da se radi. Ne gine mi ništa drugo, sem da se s vama navozam.

Dakle, slušajte. San i stvarnost su otprilike isti. U prvim godinama života niste razlikovali snove od stvarnosti. Danas se toga ne sećate, ali tada vam se činilo da ne postoje granice i razlike između onog i ovog sveta. A zatim su vam odrasli objasnili da je svet snova samo vaša fantazija, da nije stvaran.

Zapravo su vam usadili lažna uverenja. Taj svet je podjednako stvaran kao i ovaj – on postoji, samo u drugom prostoru. Uranjajući u san i budeći se, vi prelazite iz jednog prostora u drugi. To vas ne iznenađuje? Ne plaši?

Samo ste navikli na to, ali san i buđenje nakon njega zapravo su isto što i život i smrt. Život je san, smrt je buđenje, a ne obrnuto. Shvatate?

U redu, dobri moji, nećemo sve odjednom – idemo redom. Postoje tri sličnosti i jedna razlika između snova i jave. O razlici ću vam reći nešto kasnije, a njihove sličnosti su sledeće.

Prva. I u snu i na javi spavate. I zbog toga ste bespomoćni u oba stanja. Ova i druga stvarnost postoje nezavisno od vaše volje. Naučiću vas da se probudite kako u snu tako i na javi.

Druga. I tamo i ovde se stvarnost pokreće poput kadra na filmskoj traci. Ali vi to ne primećujete jer vidite samo ono što vam je pred

nosom. Izgubili ste sposobnost da gledate napred u trenutku kada ste poverovali odraslima da je san nestvaran.

Treća. I tamo i ovde se može kontrolisati kretanje kadra. Vi ne kontrolišete to kretanje jer vam je pažnja zaglavljena u tekućem kadru. Uskoro ćete saznati šta ovo znači. Iako saznati – ne znači nužno i shvatiti. Ali kad shvatite, moći ćete da pokrećete stvarnost.

Dva ekrana

Tako smo se, dragi moji, zaustavili na tri postulata.

- ◆ I u snu i na javi spavate.
- ◆ I san i java su kretanje kadra.
- ◆ Možete da kontrolirate kretanje kadra, ali to ne činite.

Ne upravljate ni svojim blesavim snovima, niti svojim bednim životom, jer kao prvo – spavate, a kao drugo – ne znate da je to moguće.

Počnimo od najprostijeg: šta je san. Sećate li se, govorila sam da su vas doneli na svet a da **vam nisu uručili uputstvo za**

samoupotrebu? Dakle, imate dva ekrana: unutrašnji i spoljašnji. Takođe imate i pažnju. Ona je uvek ili unutra ili spolja, a vrlo retko je između. Zbog toga stalno spavate.

Kada ste zaokupljeni mislima, vaša pažnja je potpuno uronjena u unutrašnji ekran. Možete da ne primećujete ono što se dešava oko vas i da postupate automatski. Nasuprot tome, kada vam je pažnja zaokupljena nečim spoljašnjim, zaboravljate sebe i ponovo delujete nesvesno.

Upravo je to san – nesvesno stanje u kome vam je pažnja **uronjena** u spoljašnji ili unutrašnji ekran. U ovakvom stanju ste bespomoćni i nesposobni da kontrolišete ni sebe, niti ono što vam se dešava.

U tom smislu, spavanje i sanjanje nisu isto. **Spavanje je vaše anabiozno stanje. San je ono što sanjate – u carstvu snova ili u realnom svetu.**

Ali stvarnost i san su po svojoj suštini isti. Stvarnost takođe sanjate. Stvarnost je san, a san je stvarnost. Zašto? Uskoro ćete shvatiti.

A sada slede instrukcije. **Da biste se probudili u snu ili na javi potrebno je da odvratite pažnju sa spoljašnjeg ili unutrašnjeg ekrana i da je preusmerite u centar svesti.**

Sposobni ste da to lako učinite. Pucnite prstima ispred nosa. Gde ste upravo bili? Da li ste odleteli daleko u svojim maštanjima ili ste se divili meni, ovako savršenoj? Gde je bila uronjena vaša pažnja, u koji ekran? A gde je sada?

Pronađite središnju tačku između ekrana. Iz te tačke možete istovremeno da posmatrate i svoje misli i ono što vam se dešava. Možete posmatrati stvarnost koja vas okružuje i sebe u toj stvarnosti. Ništa vas ne sprečava da motrite na oba ekrana istovremeno. **Vi to umete.**

Jedino što vam niko nikada nije rekao da je to moguće, a nikad vam nije palo na pamet da bi to moglo biti potrebno. Odrasli su vam govorili: Gledaj ovamo, slušaj me, radi kako ti kažem. Tako su vas učili da fokusirate pažnju na spoljašnji ekran.

A kad vam nešto nije polazilo za rukom, padali ste u očaj i ostajali sami sa svojim tmurnim mislima o tome kako ste tako mali, bespomoćni i nesrećni. Znači, sami ste se navikli na unutrašnji ekran – svoje jedino utočište.

Postepeno se vaša pažnja privikla da se drži jednog ili drugog ekrana, niste se zaustavljali u sredini. Na kraju ste potpuno prestali da kontrolišete svoju pažnju – ona vas ne sluša, stihijski lebdi, dok vi stalno proklizavate u nesvesno stanje.

U tom stanju niste u mogućnosti da efikasno delujete. Mogu da vas prevare, povrede, zaplaše, pokradu, čak i pretuku, a vi ne možete da odgovorite na adekvatan način. Stalno se borite sa unutrašnjim kompleksima, zavisite od spoljašnjih okolnosti i jurite za srećom.

Da li znate ko juri za srećom? Gubitnici. Gubitnici ste vi jer nivo **vaše efikasnosti u nesvesnom stanju ne premašuje 5–10%.**

Dobro, jadnici moji, ne cmizdrite. Sve se može popraviti. Saopštiću vam kako.

Šetnja u snovima

Na prošloj lekciji, dobri moji, naučili ste sledeće...

- ◆ Spavanje je stanje u kome je vaša pažnja uronjena u ekran.
- ◆ Možete da spavate i ne spavate kako u snu tako i na javi.
- ◆ Da biste se probudili treba da preusmerite pažnju u središte svesti.

Središte svesti je tačka posmatranja iz koje vidite gde vam se nalazi pažnja u datom trenutku i čime je zaokupljena. Istovremeno, vidite šta se dešava oko vas i čime ste sami zaokupljeni.

Dakle, sad se probudite i zapitajte se: Gde sam, šta radim, gde mi je uronjena pažnja? Upravo ste se sad probudili i obreli u tački svesti. Ovo sam ja, a ovo je stvarnost koja me okružuje. Mogu da vidim sebe i mogu da vidim stvarnost.

Ovo stanje vam je nepoznato, dragi moji. Pojavljuje se retko, u bljeskovima. Sve ostalo vreme ste uronjeni u unutrašnji ili spoljašnji ekran. A sada pokušajte da se zadržite u **stanju svesti** najmanje sat vremena i posmatrajte šta će se dogoditi. Biće zanimljivo.

To je najbolje praktikovati ujutru, nakon što ste se dobro naspavali i osećate se bodro i veselo. Ako ste loše raspoloženi i ne osećate se baš najbolje – ne treba ni da pokušavate – od toga neće biti ništa.

Dakle, uđite u tačku svesnosti govoreći sebi: **Vidim sebe i vidim stvarnost**. Dajte sebi direktivu: Danas ću se šetati u snu na javi. I, krenite u šetnju gde god bilo – na posao ili u školu – u tom stanju jasnoće.

Da biste poboljšali efekat, bolje je da se uputite tamo gde vas niko ne poznaje – u šetnju do trgovinskog ili rekreativnog centra. Upravo će to biti slobodna šetnja u snu.

Jer, kada ste uronjeni u neki od ekrana, ne nalazite se u sebi, ne vladate sobom, niti situacijom. Naprotiv, svaka situacija se pretvara u san i upravlja vama.

Ali šta se dešava kad postanete svesni sebe? Oslobađate se i od tog trenutka vaš san – bilo u snu ili na javi, bez razlike – postaje svestan. Vi kontrolišete sebe, i, što je najvažnije, postajete sposobni da upravljate situacijom. Ali o tome ćemo više kasnije, za sada samo pokušajte da se šetate i posmatrate.

Na primer, uključite svoju svesnost i uđite u prodavnicu. Pozdravite se, prošetajte se, razgledajte oko sebe, možda ćete postaviti neko pitanje i posmatrajte reakciju prodavaca. Samo nemojte da zaspate. Pre nego što stupite u razgovor s nekim, obavezno svoju pažnju postavite u centar: vidim sebe i vidim stvarnost.

Otkrićete da vas drugi znatiželjno posmatraju i iz nekog razloga se prema vama ophode s posebnom simpatijom, što ranije nije bio slučaj. Šta se to desilo?

Drugi, za razliku od vas, nastavljaju da spavaju, njihova je pažnja zaokupljena, uglavljeni su u svoje svakodnevne scenarije, kao u filmu. Misli su im nejasne, a postupci nesvesni. Može se reći da žive kao da su likovi u filmu.

Za razliku od ljudi oko vas, vi ste se probudili u snu, bukvalno ste s bioskopskog platna iskoračili u dvoranu. U svakom trenutku

možete da izađete, da se vratite u film i slobodno šetate među ostalim likovima, bez obzira na scenario.

Kada ste u takvom stanju, ljudi vas doživljavaju kao da ste izvan ovog sveta. Maglovito osećaju da s vama nešto nije u redu, ali ne mogu da shvate šta je tačno u pitanju. Ne brinite, nisu svesni da se prema vama ophode s radoznalošću i simpatijom. A vi ničim nemojte da odate da znate ono što oni ne znaju.

Znate li zašto ste im simpatični, naročito onima koji vas ne poznaju? Vi ste za njih kao svitac u carstvu senki. Kada boravite u svesnom stanju, vaša energija teče drugačije. To se ne primećuje fizički, ali se podsvesno oseća.

Dakle, već samo hodajući u snu na javi, najmanje što ćete dobiti su pažnja i simpatije drugih ljudi. Možete sklopiti interesantna poznanstva i vreme lepo provesti u prijatnoj komunikaciji. Ali to je tek početak. Budite pametnice – naučite da pokrećete stvarnost. Ako i sami ne skrenete s pameću. Hej! Ok–ok, ne brinite, lepi moji.

Prvi ulazak u stvarnost

Pa, dobri moji, ako ste se već prošetalali u snovima na javi, sada bi trebalo da vam bude jasno da poređenje stvarnosti s filmom uopšte nije alegorija. Tamo ste bili kao živ lik, dok su ostali učesnici nastavljali da se kreću kao da spavaju, potčinjavajući se nekom spoljašnjem scenariju.

Možda će vam se učiniti da to nije baš tako. Vi i ja shvatamo da ljudi noću zaista spavaju u svom krevetu, a danju postupaju više-manje svesno.

Međutim, sami ste se uverili da je to „više-manje“ zapravo zanemarljivo kada ste primetili da vam pažnja stalno upada u spoljašnji ili unutrašnji ekran. Nesumnjivo ste to primetili i sad znate kako se to dešava.

Od sada, svaki put kad pođete u šetnju u snu, neprestano ćete loviti sebe kako ste opet upali u ekran i ponovo zaspali. Nešto vam je odvuklo ili privuklo pažnju, zamislili ste se, i... – to je to. Više ne postojite kao svesna individua, čak i ne pripadate sebi.

Kome pripadate, kome se potčinjavate?

Vodi vas neki spoljašnji scenario koji je utkan u film u kome se vi, kao jedan od likova, nalazite u datom trenutku.

Šta sve ovo znači, postupno ću vam objasniti. Ne odmah. Sada morate da shvatite jednu prostu stvar. Kako u snu tako i u stvarnosti – vi se nalazite u filmu, nosi vas stihija scenarija. Ne pripadate sebi, jer vaša pažnja ne pripada vama.

Ali čim se probudite i preuzmete kontrolu nad svojom pažnjom, scenario odmah prestaje da ima moć nad vama. Naravno, kao i obično, morate da idete na posao, u školu, ili da obavljate svoje svakodnevne obaveze. Ali više ne tako naporno kao što je zacrtano u scenariju.

Za razliku od usnulih likova koji vas okružuju, vidite sebe, vidite stvarnost i možete **svesno da kontrolišete svoju volju**, što ranije niste mogli. Ovo je vaš prvi izlazak na **novi nivo samokontrole i stvarnosti**. Više puta ste se budili iz običnog sna, ali niste pokušali da dosegnete viši nivo, zar ne?

Ako u običnom snu ne shvatate da je posredi san, bespomoćni ste. Nalazite se u filmu i potpuno ste zaokupljeni onim što se dešava jer vam je pažnja uronjena u ekran. Ali za razliku od ostalih likova koji vas okružuju, u stanju ste da pažnju podignete na viši nivo, odnosno da se probudite u samom snu, pa čak odete i za dva nivoa više i probudite se u stvarnosti.

Likovi iz snova to ne mogu. Šta ih razlikuje od živih ljudi? Ne poseduju samosvest – nisu svesni sebe kao ličnosti. Nemaju volju – nisu slobodni u svojim postupcima, već su potčinjeni scenariju. Oni nemaju dušu. Jednostavno su šabloni, lutke.

Kad naučite da se probudite u snu, pokušajte sa sledećim eksperimentom. Postavite manekenu iz snova sledeće pitanje: „Ko si ti?“. Pokušaće da izbegne odgovor ili će navesti svoju ulogu koju ima u scenariju. Ali neće moći da kaže „ja sam ja“ jer – on nema svoje Ja.

Na sličan način manekenu možete postaviti pitanje: „Znaš da ja sad spavam i sanjam tebe?“ I ovo pitanje će ga zbuniti, jer nikad nije spavao niti se budio. Maneken iz snova živi u svom filmu isto kao i lik koji je nekom prilikom snimljen na filmskoj traci.

Jedina razlika je u tome što standardne filmove snimaju živi ljudi, a filmske trake snova se čuvaju u **arhivi Večnosti** – one su uvek bile tu i zauvek će tu ostati sve dok **postoji Vasiona**.

Živi ljudi imaju dušu, volju i samosvest. Oni mogu da kažu: „Ja sam ja“, iako se na tome završava sve što mogu da kažu o sebi. Živi ljudi su svesni sebe, ali njihova samosvest, kao što ste videli, spava, a volju koriste tek povremeno, kada je potrebno da se mobilišu za neku akciju.

I, takođe, ono što je važno, volja se koristi samo u granicama tekućeg kadra, ali o tome ćemo popričati nešto kasnije. Ja vam ionako ukazujem veliku čast što provodim toliko vremena s vama, nedostojni moji. Iskoristite trenutak, divite mi se, hvalite me, laskajte mi – ja sam Tafti, vaša Vrhovna Sveštenica!

Praćenje pažnje

I tako, dobri moji, ponovimo gradivo.

- ◆ U uobičajenom stanju svesti vi ste likovi u nekom filmu.
- ◆ Ako vaša pažnja nije vaša, vaša duša nije vaša.
- ◆ Vodi vas spoljašnji scenario koji je utkan u film.

Koristim ove termine da biste lakše shvatili, jer i u snu i na javi radite otprilike isto: gledate film i učestvujete u njemu kao likovi koji igraju uloge, bez prava da se ponašate kako želite.

Ako i dalje sumnjate da vaše delovanje nije samostalno, već je potčinjeno, pogledajte u svoju pažnju – gde je upravo sad bila?

Kome je pripadala? Da li ste se uverili da nije vama? Tad – kome je ili čemu pripadala?

Upravo tom scenariju. **Vi, ili bolje rečeno vaše „Ja“ – vaša je pažnja.** Ako ne budete kontrolisali sebe, vodiće vas scenario – svejedno da li u snu ili na javi. San je isto što i stvarnost, a stvarnost je isto što i san. Recimo da je java – **san na javi**, a običan san je **spavanje u snu.**

San može da bude svestan ili nesvestan. U nesvesnom snu ste glupi i bespomoćni kao zečiči. Ali samo li preuzmete kontrolu nad pažnjom, oživljavate u filmu i sposobni ste da **svojevoljno delujete, po svom nahođenju.**

Postajete uračunljiv i zdrav lik i možete slobodno da šetate u snu. Na javi ste to već pokušali. Vremenom ćete naučiti kako da to radite i u samom snu.

Međutim, daleko je važnije imati takvu sposobnost na javi budući da je slika sna, uprkos tome što poseduje pravu filmsku traku u arhivi Večnosti – i dalje virtuelna. A život je stvaran – u njemu bespomoćno tapkate nogama u okvirima tuđeg scenarija, ili **ostvarujete sopstveni.**

Jedino što vas u tome sprečava je vaša navika da se strmoglavljujete u spoljašnji i unutrašnji ekran. Vaša pažnja ne može

dugo da se zadrži u središtu svesti. Za vas je to normalno i šta da se radi... Takvi ste vi, nakazice, bezvredni. Morate da razvijate novu naviku – da **vraćate pažnju u centar**.

Krenuvši u šetnju kroz san, **dajte sebi direktivu da ne zaboravite da morate da se probudite**. Bukvalno sebi postavite takav cilj, jer će vam u suprotnom ispariti iz glave šta treba da uradite. Ako budete zaboravni ili lenji, ništa nećete naučiti.

U šetnji stalno treba da hvatate sebe u tome kako padate i tonete u san. Nije strašno, ne očajavajte, vraćajte nazad pažnju, uvek iznova. Organizujte **praćenje pažnje nad samom pažnjom – to jest nad sobom**.

Ne trudite se da sve vreme i neprekidno održavate pažnju u središtu. Smisao i značaj ima nešto drugo – **vaša sposobnost da reagujete na ono što se dešava**. Obično vas svaki događaj, čak i najnebitniji, uvlači u spoljašnji film ili u unutrašnje brige. Ma kakva da je situacija, ona vas uspavljuje.

Sada je potrebno da razvijete suprotnu naviku – **da vas ono što se dešava ne povuče u san, već da se probudite**. Svaki događaj, čak i najmanji dašak vašeg okruženja, mora da vam bude alarm – to je signal za buđenje. Isto tako i svaka vaša radnja koju preduzimate mora da vas podseti da proverite svoju pažnju.

Za ovo na raspolaganju imate dva okidača:

Spoljašnji – **čim** se nešto dogodi, probudite se.

I unutrašnji – **pre nego što** nešto učinite, probudite se.

Primeri spoljašnjih okidača: sreli ste nekog, neko vam se obratio, nešto se dogodilo u vašoj blizini – nebitno šta – neki zvuk, pokret – sve ono što vas je ranije privlačilo i zaokupljalo. Čim se nešto dogodi, usmerite pažnju u tom pravcu, ali ne gubite kontrolu nad njom – držite je u središtu.

Primeri unutrašnjih aktivatora: spremate se da negde odete, učinite nešto, razgovarate s nekim. **Pre nego** što bilo šta uradite, fokus postavite u središte. Upravo **pre**, jer će posle biti kasno; samo ćete otkriti da ste zaspali, a onda se probudili i setili se da ste zaspali.

Sve se ovo može naučiti čestim ponavljanjem, kao u borilačkim veštinama. Drugi način ne postoji. Ali kad naučite da kontrolišete pažnju, moći ćete da kontrolišete i svoj ništavni život. A onda vam, možda, život više neće biti ništavan.

U međuvremenu vas upozoravam na nešto. Probudili ste se u snu, stekli svest i snagu, dok oni koji vas okružuju i dalje spavaju. Ne smatrajte svoju prednost superiornošću. Ne odnosite se prema

ljudima koji spavaju arogantno i netolerantno. To je dopušteno samo meni, jer sam ja Tafti – vaša sveštenica, a vi ste moji podanici koji moraju da me slušaju i beskrajno mi se dive. Divite li mi se? Ama, gledajte u mene!

Kreiranje stvarnosti

Pa, dobri i dražesni moji, sad već nešto znate i umete. Vidite, ja vas takođe hvalim! U poslednjoj lekciji smo istraživali praćenje pažnje.

- ◆ Postavite sebi za cilj da pratite svoju pažnju.
- ◆ Čim se nešto dogodi, budite se.
- ◆ Pre nego što učinite bilo šta, takođe se budite.

Ovo će vam pomoći da stvorite naviku kontrolisanja svoje pažnje, a, naposletku – i svog života. Ali to vam ne daje za pravo da s visine gledate na one koji spavaju. Posmatrajte ih diskretno i pretvarajte se

da ne znate ono što ni oni ne znaju. **Pretvarajte se da i vi spavate.** Ovo se odnosi na sve šetnje, kako na javi tako i u snu.

Zapamtite: pre nego što uđete u san, treba da budete pozitivno raspoloženi prema drugima, inače ćete biti kažnjeni. Bahat, arogantan, zloban, nadmen, mrzovoljan, samodopadljiv i sebičan naduvenko će odmah dobiti preko nosa. Ne od mene – već od stvarnosti – od mene nećete dočekati takvu milost i čast.

A sad slušajte dalje. Prilikom našeg prvog susreta izgovorila sam sledeću frazu: stvarnost je ono što **nikad nije bilo i nikada neće biti, već je – ovde i sada.** Stvarnost postoji samo na trenutak, poput kadra na filmskoj traci koji se pomiče iz prošlosti u budućnost. Kako to shvatiti?

To znači da je realan samo trenutni odlivak stvarnosti – osvetljen kadar. Sve ostalo je virtuelno – kako prošlost tako i budućnost. I sve se to zauvek čuva u arhivi filmskih traka gde je zabeleženo **sve što je bilo, što će biti i što bi moglo da bude.**

Prošlost i budućnost su informacije. Informacije su nematerijalne, neopipljive. Ali nosioci informacija su materijalni, mogu se otvoriti. Upravo zato vidovite osobe mogu da zavire u prošlost i predkažu budućnost.

Arhiva filmskih traka zaista postoji, iako je neprimetna, poput etra. Eterična supstanca lebdi **u carstvu snova**. Carstvo snova je celovito – kako za snove tako i za stvarnost. U snu vidite šta je moglo da se dogodi u prošlosti ili u budućnosti. Ali da li se dogodilo i hoće li se dogoditi nije unapred određeno. Varijanti je beskonačan broj.

Ono što se može desiti u snovima, moglo bi se desiti i u stvarnosti, i obrnuto. U tom smislu, carstvo snova je jedna filmska arhiva. Možete je razgledati, a možete u njoj i da postojite – u snu ili na javi. Ali u svakom kadru postojite samo jednom. Svaki sledeći kadar je nova realizacija – nadogradnja svega živog i neživog, faktički do nivoa atoma.

Nepromenljive su jedino duše živih bića – mogu da gledaju filmske trake snova ili da se premeštaju po njima u stvarnosti, zajedno s kadrom. Otud je vaše Ja isto ono koje je bilo u prošlosti, koje je letelo u snovima i koje će se pojaviti u budućnosti.

Naš svet postoji u živom i neživom obliku. Život je ukorenjen u materijalnu stvarnost posredstvom inkluzija. Stvarnost je bezdušna supstanca. Život poseduje dušu. On može da utiče na tok stvarnosti. **Život može da kreira stvarnost.**

Poslednja teza, mališani, najvažnija je od svih koje morate da shvatite. **Kreirati znači odrediti u kom smeru će se kadar**

pokrenuti, duž koje filmske trake. Vi imate ovu mogućnost ali je ne koristite, isto kao što ne koristite sposobnost upravljanja pažnjom.

Potrebno je baš **unapred kreirati stvarnost**, a ne boriti se s trenutnom stvarnošću. A šta vi umesto toga radite? **Pokušavate da promenite stvarnost koja vam je data unutar tekućeg kadra.** Shvatate li šta radite?

Još jednom: šta je stvarnost? To je ono što nikada nije bilo i nikada neće biti, već postoji ovde i sada. Stvarnost postoji **samo utoliko što se već dogodilo. Ne možete promeniti ono što se već dogodilo.** Ali vi se upravo time bavite, jer sve što vas okružuje i jeste ono što se već dogodilo.

Sadašnjost se po malo čemu razlikuje od prošlosti. Prošlost je već daleko iza, ali i sadašnjost traje samo jedan trenutak, pa ni s njom ne možete ništa da učinite. **Nalazeći se u sadašnjem trenutku, vi sve vreme boravite u prošlosti.** Vaša pažnja je zarobljena u tekućem kadru. Ova iluzija vas zarobljava i ne dopušta vam da kročite u budućnost. Prema tome, **budućnost ne zavisi od vas.**

Možda će vam se učiniti da vršenjem svesnih postupaka i preduzimanjem odlučnih akcija rešavate probleme, postižete ciljeve. Ali sve se to dešava u tekućem kadru i u nesvesnom stanju, pa vas

zato vodi **scenario po filmskoj traci koju niste izabrali**. Vi zapravo samo bespomoćno trzate šapicama.

Eto takvi ste vi, slatki moji zečiči. Oh, izmorili ste me!

Pletenica namere

Kao i uvek, dragoceni moji, ponavljamo pređeno gradivo.

- ◆ Stvarnost je ono što se već dogodilo.
- ◆ Ne možete promeniti ono što se već dogodilo. Pa ipak:
 - ◆ Pokušavate da promenite stvarnost koja vam je data u tekućem kadru.
 - ◆ Zbog toga budućnost ne zavisi od vas. Šta je potrebno da uradite?

◆ Da unapred kreirate stvarnost, a ne da se borite protiv trenutne stvarnosti.

Mnoge stvari vam ovde zvuče neobično. Prvi put ste se susreli s vrlo čudnom, nepoznatom stvarnošću. Ali to je i dalje ista ona – vaša stvarnost na koju ste navikli, ali je nekako drugačija, neshvatljiva. Zar ne? Slušajte šta vam govorim i ne zamarajte me s pitanjima.

Zašto postoji arhiva filmskih traka, ko ih je snimio i zauvek zapečatio – slinavim bebicama kao što ste vi nije dato da shvate. Zahvalite se Vrhovnom Tvorcu što vam je dozvoljeno da pokrećete kadar. To za početak uopšte nije malo. Ali vi ste veoma zaostali u razvoju – ne koristite čak ni ono što imate.

Podsetiću vas šta znači **pokretati kadar**. Kao što znate, prošlost se ne može promeniti. Takođe možete zaboraviti i na sadašnjost – ona se već dogodila i nije vam potrebna. Ali zato postoji mogućnost **kreiranja budućnosti – izabrati filmsku traku** duž koje će se pokrenuti sledeći kadar. Kako to učiniti?

Raspolažete s dve kontrolne funkcije – pažnjom i namerom. Pažnju smo opservirali, ona je odgovorna za vaš zdrav razum. Namera je odgovorna za vaše postupke. Da biste nešto preduzeli, prvo morate da imate nameru. Dok nešto radite, namera se realizuje u postupcima.

Međutim, sve vaše radnje pripadaju tekućem kadru i u njemu se ostvaruju, zato što je namera zaglavljena u tom kadru. To se dešava analogno tome kad vaša pažnja ostane prikovana na jednom od ekrana. I, slično, kao što pažnja poseduje dva ekrana, postoje dva centra namere: unutrašnji i spoljašnji.

Unutrašnji centar je odgovoran za vaše osnovne funkcije i nalazi se u prednjem delu lobanje – to je vaša ograničena namera. Kada se usredsredite na nešto, nabora vam se čelo. Kada nameravate da nešto učinite, napinjete mišiće. Mišići vam omogućavaju da obavljate primitivne aktivnosti u tekućem kadru.

Spoljašnji centar uopšte ne koristite, a upravo je on odgovaran za pokretanje budućeg kadra. Gde je lociran spoljašnji centar možete momentalno da odredite, odmah.

Svako poseduje **pletenicu namere**. To je energetski splet koji podseća na običnu pletenicu – nije vidljiva, ali možete da je osetite kao fantomski deo tela koji je nekada postojao, a čini se da još uvek postoji. Ona ne visi, već štrči pod uglom prema leđima. To je zaista smešna vrsta pletenice.

Na njenom vrhu se nalazi spoljašnji centar namere. To je mesto između lopatica, ali ne ravno, spram same kičme, već malo dalje od nje. Gde tačno – pronaći ćete intuitivno jer tačno rastojanje nema

značaja. Dovoljno je da tamo usmerite pažnju i osetićete je. Ako je i dalje ne osećate, pročitajte poglavlje „Pletenica energetskih tokova“ i sve će vam biti jasno.

Princip delovanja spoljašnjeg centra je vrlo prost. Prebacujete svoju pažnju na vrh pletenice i zamišljate sliku nekog događaja koji biste želeli da privučete u svoj život. Na taj način kreirate budući kadar i on se otelotvoruje u stvarnosti.

Možda ćete se pitati, dobri moji, kako je tako nešto moguće? Tako je sve prosto, a vi to niste znali niti ste koristili?

Stvar je u tome što ste se zaglavili u tekućem kadru. Navikli ste da gledate ono što vaše oči vide, a one vide samo ono što vam je pred nosom. I zato vam se čini kao da je sve što možete da preduzmete povezano s tim što oči vide. A gde su vaše oči? Na spoljašnjem ekranu.

Kada vam nešto krene naopako, vi uranjate u unutrašnji ekran svojih briga i misli. A u vezi s čim su vaše brige i razmišljanja? Opet su u vezi sa svim onim što vidite ili što vam se događa. To znači da vaša pažnja nije vaša, već je vaša namera podređena scenariju koji nije vaš.

Vi možete da izmislite svoj scenario, ali nećete umeti da ga ostvarite. Ponekad maštate o nečemu ili želite nešto od svoje

budućnosti. Ali **budući kadar može biti osvetljen jedino iz spoljašnjeg centra namere**, dok ste vi navikli da koristite samo svoj unutrašnji, ograničeni. Tekući kadar je vaša iluzija i zamka. Tako stoje stvari.

Dobro, dobro, ne plačite, dragi moji, pametni moji, ne drmusajte svojim pletenicama. Naučiću vas kako da se iskobeljate iz zamke i kako da rukujete pletenicom. Sve ćete naučiti. Hej, osmeh na lice!

Kako koristiti pletenicu

Još samo malo, uskoro–uskoro, jadni moji, sledi nova lekcija, ali prvo – ponavljanje pređenog gradiva.

- ◆ Namera poseduje dva centra: unutrašnji i spoljašnji.
- ◆ Unutrašnji se nalazi na čelu, spoljašnji – na vrhu pletenice.
- ◆ Unutrašnja namera je odgovorna za svakodnevne aktivnosti u tekućem kadru.
- ◆ Spoljašnja namera može da pokreće budući kadar – da kreira stvarnost.

Konačno, želite li da naučite kako da kreirate stvarnost? Naravno da želite. Izvolite.

Recimo da o nečemu maštate. U vašem folkloru u vezi s tim postoji izreka – „nije štetno maštati“, koja aludira na to da je maštati beskorisno. Da li to znači da je ova glupa izreka tačna i da moji šmrkavci nemaju čemu da se nadaju?

Zašto se mašta ne ostvaruje objasniću vam u sledećoj lekciji, a sada ćemo preći na tehniku. Prvo ćete uraditi, a zatim razumeti. Za vas je tako bolje. Slušajte pažljivo.

Prvo: probudite se i udite u tačku svesnosti. Kao i obično, recite sebi: vidim sebe i vidim stvarnost.

Drugo: aktivirajte pletenicu. Osetite: evo je – čim na nju obratite pažnju, ona se odmah podiže pod uglom ka leđima – aktivira se.

Treće: ne skrećući pažnju s pletenice, zamislite sliku budućnosti. U mislima, rečima, na ekranu – kako god umete – kreirajte stvarnost.

Kad aktivirate pletenicu, možda ćete primetiti da vam oči prelaze u drugi režim. Pokušajte da osetite: šta se dešava sa očima kad podignete pletenicu? Poluotvorene su i kao da počinju da zrače. Ovo je za vas nov, neuobičajen režim funkcionisanja. Ranije ste samo

posmatrali spoljašnji film i potčinjavali mu se, a sad možete sami da okrećete svoje filmske trake.

Još jednom vam ponavljam kako se to radi: probudili ste se, pažnju ste fokusirali na pletenicu, a zatim, zadržavajući osećaj na njoj, na svom ekranu ste zamislili kako se željeno ostvaruje. Tako osvetljavate budući kadar i on se otelotvoruje u stvarnosti. Kasnije ćete naučiti da sve ovo izvodite munjevito, u jednom dahu.

Pletenica radi poput filmskog projektora. Možete koliko god želite da vrtite svoje želje i snove na unutrašnjem ekranu, ali to ne donosi nikakav efekat – prazan hod. **Projektor se pokreće punom snagom u trenutku kad vaše misli, reči i slike ishode iz spoljašnjeg centra namere.** Zato, ako ne želite samo da se praćakate u mislima, već želite da delujete na stvarnost – aktivirajte pletenicu.

Nije obavezno držati pažnju baš na vrhu pletenice – dovoljno je osetiti je kao fantomski deo tela. Međutim, možete je aktivirati, kako god vam je zgodnije – osećaji su po ovom pitanju individualni. Ne treba da obraćate pažnju na oči – one mogu da budu zatvorene ili, uopšte, slepe – to nije bitno. Važno je da se misli, reči i slike okreću zajedno s pletenicom.

I tako, zečići moji, ribice moje, već ste nepunih pet minuta Gospodari Univerzuma. Ispunjena sam takvim divljenjem da ne znam hoću li se onesvestiti ili pred vama napraviti reverans. Hajde, zadivite me svojim sposobnostima! Ali prvo morate sebe da iznenadite. A za to je potrebno da steknete praktične navike za upravljanje pokretnim kadrom.

Počnimo od elementarnog – ostvarenja trenutnih želja. Recimo, u filmu se bliži neki događaj koji može da ima srećan, ali i nesrećan kraj. Za početak, uzmite nešto najprostije što se može smestiti u jedan kadar. To može biti, na primer, kupovina u prodavnici, mesto na parking, bilo koja svakodnevna aktivnost na poslu, školi, ulici, kod kuće.

Vi posedujete moć da kadar umetnete u srećnu filmsku traku. Znae šta treba da radite. Probudili ste se, aktivirali pletenicu i, ne gubeći osećaj, zamislili kako se željeno ostvaruje. Zatim možete da odvojite osećaj sa pletenice i nastavite sa uobičajenim radnjama. Takođe možete da ponovite osvetljavanje kadra nekoliko puta, radi boljeg efekta.

Šta će se posle ovoga desiti – videćete i sami. Neka vam se pelene ne namoče! Doživete vrlo kontradiktorne osećaje kad budete shvatili **da se dogodilo nešto što je nemoguće**. Biće vam

teško da poverujete da se spoljašnja stvarnost potčinjava vašoj volji. Obično je obrnuto – vi se povinujete spoljašnjoj stvarnosti.

Uspešna statistika vaših eksperimenata zavisi od – pažnja! – **vašeg osećaja realnosti onoga što se dešava.** Za vas je kriterijum stvarnosti rutina, navika. Realno je sve ono što se više puta dešavalo. A ono čega nikad nije bilo, toga ne može ni da bude. Zar ne?

Drugim rečima, za vas je moguće samo ono što se uklapa u šablon vašeg pogleda na svet. Ako ne biste znali da se može voziti bicikl na dva točka, ne biste ga nikad ni vozili. Isto je i s **pokretanjem kadra – niste u stanju da njime upravljate sve dok je to za vas nerealno.** Ali šta učiniti da bi postalo realno? Saznaćete, uskoro, uskoro, legende moje!

Iluzija delovanja

Iznova i iznova, opet i opet dragi moji, sledi ponavljanje – vaša muka, a moja rasonoda! Prisećamo se šta treba da radite.

- ◆ Probudite se, aktivirajte pletenicu i, zadržavajući osećaj, kreirajte stvarnost.
- ◆ Da li ćete uspeti ili ne zavisi od toga da li prihvatate ili ne prihvatate ono što se dešava.
- ◆ Za vas je moguće samo ono što se uklapa u šablon vašeg pogleda na svet.

Poprilično ste primitivno sazdani. Ne može vam se desiti ništa što se ne uklapa u vaše predstave o svetu i o sebi. U snu se dešavaju neverovatne stvari samo zato što je smanjena kritičnost procene. Na javi, obratno, sve je podvrgnuto strogim upoređivanjem sa kalupom. Stoga, vaša sposobnost da pokrećete kadar zavisi od toga da li takvu mogućnost bezuslovno dopuštate ili sumnjate u nju.

Izvođenje jednostavnih „čuda“ će vam biti lako. Uspećete u svemu onome što je u skladu s vašim svakodnevnim, ustaljenim iskustvom. Vaše iskustvo je upravo taj šablon. Za kompleksnije radnje će biti potreban dopisani scenario. Moraću da vam istu stvar ponavljam uvek iznova sve dok je ne shvatite. Ali ako i pored toga ne budete shvatili, narediću da vam odrube glave. Takvi mi niste potrebni!

Dobro, ne cmizdrite, ništavni moji, slušajte dalje. Jednom sam izgovorila sledeću frazu: **scenario vas nosi po filmskoj traci koju niste izabrali vi.** Filmska traka je, grubo govoreći, vaša linija života, a scenario je sudbina. Vi ne samo što ne birate svoju sudbinu, već i ne pokušavate da je promenite iako biste mogli.

Uzalud se tešite nadajući se da je sudbina, iako predodređena, ipak u vašim rukama. Stvari zapravo stoje mnogo gore. Vodi vas prilično grub scenario. Samo vam se čini da delujete po svojoj volji. To zvuči uverljivo, ali je ipak – iluzija. **Iluzorno može da bude ne**

samo ono što vidite, već i ono što radite. Takvu iluziju ne možete da prepoznate zato što stalno boravite u njoj.

Sećate li se da smo pominjali manekene iz snova? Te lutke žive u slikama vaših snova, isto kao i junaci iz filma koji je nekad snimljen na filmskoj traci. Posmatrate san – manekeni se pokreću. Gledate film – junaci oživljavaju. Čim se film ili san završe, svi likovi zamiru – do sledećeg gledanja ili zauvek.

Šta mislite, da li filmski ili junaci kompjuterske igrice shvataju da se nalaze u filmu, a da ih vi gledate? Ne. Da li manekeni iz snova shvataju da ih vi sanjate? Takođe ne. A sad **vas** pitam: **da li znate ko ste vi?**

Ovo pitanje ne možete da postavite filmskim junacima. Manekenima možete, ali od toga nema koristi. Od prvih i drugih se razlikujete sposobnošću da bar maglovito shvatite smisao pitanja. Takođe i time što umete da budete svesni sebe. Ali kad ste svesni sebe? Samo u trenutku kad sebi postavite takvo pitanje. Sve ostalo vreme – gde ste, ko ste?

Dakle, vi ste likovi u filmu, u životu koji vam se događa. **Ne živite svojim životom, već vam se život događa.** Ni maneken iz snova niti junak iz filma ne mogu da razlikuju iluziju svojih radnji, tj. preciznije – iluziju delovanja događaja. A zašto vi mislite da možete?

Ne, naravno da ste sposobni, pametnjakovići moji, ali to ne radite. Sve vreme dok ne postavljate sebi pitanje **gde ste i ko ste** – apsolutno ste isto tako nerazumni kao i likovi iz filma ili snova. Vaša pažnja je stalno uronjena u neki ekran, a namera u tekući kadar. Otud vaši motivi i radnje uopšte nisu vaši. Shvatate li?

Bukvalno se dešava sledeće: u jednom trenutku ste nešto poželeti i pohrlili da to ostvarite. Čini vam se da su motivi i postupci vaši. Međutim, sve je, u stvari, zacrtano u scenariju. Može vam se učiniti da ste sami nešto zamislili. Ali je zapravo takav zaplet vaše uloge. Tekuća stvarnost vas toliko zaokuplja da niste svesni i ne primećujete iluziju.

Na filmskim trakama koje se čuvaju u arhivi Večnosti, imate svoje manekene. Kada u snu gledate jednu od tih traka, vaša svest pronalazi svog manekena koji oživljava i počinje da se kreće. Dok sanjate, živite u telu manekena iz snova, kao u jednoj od mnogobrojnih varijanti. Pogledajte se u ogledalo dok se nalazite u snu – nećete se prepoznati.

U filmskoj traci, po kojoj se kreće vaš život, dešava se isto. Vaša svest ulazi u sledeću verziju manekena koji oživljava i postaje vi – u tekućem kadru. Ali postavlja se pitanje: po čemu se vi razlikujete od manekena iz snova, ako i na javi živite isto kao u snu?

I, uopšte, po čemu ste bolji od puževa? Odbojnih, ljigavih puževa, koji na sve spoljašnje nadražaje reaguju podjednako, primitivno. Uvlače rogove, skrivaju se u kućicu... Dakle, vaša sudbina je unapred predodređena u meri u kojoj ste sami predvidljivi.

Već i ovo malo što ste naučili, dragi moji, za vas je nepojmljivo, ne uklapa se u kalup. I sve dok vam je to nepojmljivo, bićete slobodni u snovima, a zarobljeni u sudbini. Međutim, kada se konačno probudite i oslobodite iluzije, moći ćete da se šetate u stvarnosti kao da živite u filmu. I moći ćete sami da izaberete novu stvarnost, kao traku iz arhive.

A sad predah! Izlazim iz svog filma i odlazim u knjigu. Tamo ćemo se sresti. Do skorog viđenja, puževi!*

*Ova rečenica je iz filma "Tafti" (trajanje: 80 min.) Prevod je realizovan od strane naše izdavačke kuće. Videti na sajtu aruna.rs.

Kako se izvući iz zamke

Trenutak je za rad, trenutak je za posao, komični moji. Ko je rekao da je obrnuto? Vaša muka je moja razonoda, ili, čak, opsesija, eto!

- ◆ Postoji iluzija slike, kao i iluzija delovanja.
- ◆ Delovanje nije ono što radite, već ono što vam se dešava.
- ◆ Ne živite svoj život, već vam se život dešava.
- ◆ Vodi vas strog scenario, i zato:
 - ◆ Imate slobodu da sanjarite, ali niste slobodni da izaberete svoju sudbinu.

Šta bih još mogla tako uvredljivo da vam kažem? Podsetiću vas na ključnu tezu iz prethodne lekcije. Može vam se učiniti da gospodarite sobom i da svesno postupate. **Ali, zapravo, svesni ste sebe samo u trenutku kad postavljate takvo pitanje.** Sve ostalo vreme vaša svest spava i potčinjava se spoljašnjem scenariju.

Dakle, sposobnost da na trenutak budete svesni sebe ne oslobađa vas od scenarija. Vi ste lik u filmu, a to je istovremeno vaša iluzija i zamka. Bez obzira na to šta mislili o sebi – **vi ste tamo** i uhvaćeni ste u zamku.

Šta vas sprečava da se iz nje iskobeljate? Najčešće – tri stvari.

1. Ne znate da ste lik u filmu.
2. Refleksna psiha – „rogovi puža“.
3. Kalup koji je ograničen pojmovima mogućeg i nemogućeg.

Življe-življe, veselije-veselije, vodozemci! Sve se može popraviti. Prvo što vam je potrebno za izbavljenje već imate. To je veoma važno, jer onaj ko ne zna za iluziju, ostaje zauvek u njoj. Niko vam nije pričao o iluziji delovanja a vi niste ni slutili jer je to, po vašem mišljenju, „nemoguće“.

Sad znate. Ali to nije dovoljno. Recimo da ste saznali da ste puževi. Zar posle toga više nećete biti puževi? Ako budete uzvikivali:

„Oh, kakva nesreća, neću da budem puž!“ – da li će se nešto promeniti?

Ne. U filmu ne možete tek tako da oživite i radite šta poželite mimo scenarija. To se radi drugačije. Postoje još dve prepreke koje treba prevazići: **navike i predstave**. Jer, one rukovode vama, a ne vi njima. Pa ništa, moraćemo da vas izvlačimo iz stanja kome.

Ono što vas čini puževima je **navika** da ne kreirate stvarnost, već da nešto čekate i nečemu se nadate. Da li će se nešto dogoditi ili ne? Hoće li uspeti ili ne? To je pasivan položaj. Iz tog položaja možete samo da napipavate stvarnost i – uvlačite rogove.

Da ne biste više bili mokri i slinavi, već lepi i srećni, neophodno je da pređete u aktivan režim. **Ne očekujući i ne nadajući se, već kreirajući stvarnost**. Prepreku tome stvara **kalup** u skladu s kojim nije moguće kreirati stvarnost. To je vaša kućica. Ali ja ću vas, tako ružne i ljigave, izvući iz nje!

Nove navike i predstave se izgrađuju na isti način na koji su se ukorenjivale stare – kroz mnogostruka ponavljanja. Ali od sada, umesto da buljite u stvarnost i sledite je, aktivno ćete upravljati kretanjem kadra. Pogađate kakvog?

Ne onog u kome se trenutno nalazite, već onog koji vam se približava. Kao što znate, stvarnost tekućeg kadra ne može da se

promeni, budući da se već desila. Kreirati se može samo nadolazeća stvarnost. Zato vaša pažnja treba da bude usmerena na nekoliko kadrova unapred.

Slično kao što je bilo organizovano praćenje pažnje, sada vam **predstoji da pratite nadolazeći kadar**. Ovde postoje tri okidača.

Očekivanje – nešto se mora desiti, nešto iščekujete, nečemu se nadate.

Namera – nameravate da se negde uputite, nešto učinite.

Problem – dogodilo se nešto što zahteva rešenje.

Svaki put kada nešto očekujete, ne čekajte i ne nadajte se već – kreirajte stvarnost. Svaki put kad nameravate da nešto učinite, nemojte žuriti da uradite – prvo kreirajte stvarnost. Svaki put kada se pojavi neki problem, takođe ne čekajte, ne nadajte se, ne žurite – kreirajte stvarnost. **Algoritam osvetljavanja kadra.**

1. Ulovite sebe na jednom od okidača.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.
3. Aktivirajte pletenicu i, zadržavajući osećaj, kreirajte stvarnost.
4. Odbacite osećaj s pletenice.

5. Ako vam je događaj jako važan, ponovite osvetljavanje nekoliko puta.

Nastojte da se stalno prisećate nadolazećeg kadra. Neće vam svaki put uspeti. U početku ćete sve vreme zaboravljati. Stare navike se nećete tek tako rešiti – treba je iscrpeti, zameniti novom. Ne budite lenji, već pametni, praktikujte to. Ako nećete, ja ću vas izmučiti. Kome ste potrebni takvi? Ionako vas, sem mene, niko ne voli.

Reprogramiranje

Ne ljutite se, ne ljutite, dobri moji, već vredno učite! Ponavljamo pređeno gradivo.

◆ U zamci tekućeg kadra drže vas zarobljenim rogovi i kućica puža.

◆ Da biste se izvukli iz zamke, pređite u aktivni režim:

◆ Ne očekujte i ne nadajte se, već kreirajte stvarnost. Za to vam je potrebno:

◆ Stalno praktikovanje upravljanja nadolazećim kadrom.

Algoritam:

♦ Čim se pojavi očekivanje, namera, problem – odmah aktivirajte i osvetlite kadar.

Ne treba kreirati samo događaje čiji je ishod nepoznat, već i ono što će se sigurno ostvariti. Na primer, zaputili ste se negde i nameravate da prođete kroz vrata. Znaete da će se to sigurno desiti. Međutim, ipak osvetlite i taj kadar. **U mislima, rečima, a najbolje vizuelno**, zamislite kako otvarate vrata i prolazite kroz njih.

Ne budite lenji, ne budite lenji! Ako ste se sakrili u svoje kućice, mislite da vas niko neće videti? Svejedno ću vas uhvatiti. Zašto je potrebno beskrajno ponavljati? Da biste reprogramirali svoj pužeći šablon. Nećete verovati da stvarnost može da vam se povinuje sve dok se sami ne uverite, i to više puta.

Upravljanje kretanjem kadra na malim događajima najefikasniji je oblik vežbanja, zahvaljujući čemu ćete...

- Naučiti da se budite i upravljate pažnjom.
- Razvijati pletenicu, vizualizaciju, nameru.
- Prebaciti se u aktivan režim i na kraju biti sposobni da se **oslobodite od scenarija koji vas vodi i da kreirate svoju stvarnost.**

Šta se dešava nakon što se aktivirate? Postajete jedini lik u čitavom svom okruženju koji se ne povinuje spoljašnjem scenariju. I obratno – čim zaboravite na sebe i zagnjurite se u sliku, odmah se identifikujete s njom, postajete njen sastavni deo. Pritom, zavisan i nesamostalan – maneken.

Ali evo, ponovo vam je pažnja kliznula s tekućeg kadra i uključili ste osvetljavanje nadolazećeg. I odmah ste oživeli u filmu i počeli slobodno da se krećete, po svom nahođenju. I dalje zauzimate istog onog manekena, ali sad u potpuno drugačijem svojstvu. Zamislite lutku u prodavnici koja silazi iz izloga i kreće da obavi neki svoj posao. Otprilike se isto desilo i vama.

Još uvek se nalazite u slici, ali ste istovremeno **izbačeni iz kontinuiteta**, isto kao kad bi vaš pojedinačni kadar mogao slobodno da se premešta po filmskoj traci. Recimo ovako: sada se vaša „frekvencija kadrova“ razlikuje od frekvencije kadrova stvarnosti, što vam i omogućava da se **odlepите od osnovnog scenarija**.

Da li ste nekad u filmu ili na televiziji gledali kako se okreće točak ili propeler? Vrte se usporeno ili u suprotnom smeru, jer se frekvencija i interval obrtaja ne podudaraju u takt sa snimanjem svakog pojedinačnog kadra. Na isti način vas manipulacija s pažnjom i pletenicom izbacuju iz frekvencije i faze stvarnosti. I zbog toga možete slobodno da šetate u filmu.

Kad šćepate tu budućnost koja još nije nastupila i pokušavate da na nju utičete, ona vas izbacuje iz poretka sadašnjosti. Nadolazeća stvarnost, iako je zapisana u arhivi Večnosti, uvek je multivarijantna i još je niko nije konačno definisao i utanačio – **još uvek je ničija**. Ako se nađe neko ko će je utanačiti, ona će mu se i potčiniti. I ako taj neko budete vi – ona će biti vaša.

Da li želite da stvarnost bude vaša? Pa, uzmite je onda i kreirajte. Ovo je za vas principijelno nov način reagovanja, ponašanja i postojanja. Razlika je u tome što se vaša pažnja više ne zaglavljuje u tekućem kadru, već stremi napred. Praćenje se zamenjuje iščekivanjem, a pasivno očekivanje – aktivnim postupanjem. Više ne sledite stvarnost kao na uzici, već je sami usmeravate i vodite.

Ali pre nego što stvarnost zaista postane vaša, potrebno je da vi, mali moji zlikovci, **reprogramirate** sebe. Ja to ne mogu da učinim umesto vas. Nećete odmah i u svemu uspeti. Uspećete samo u onome što je saglasno s vašim svakodnevnim, ustaljenim iskustvom. Sve dok se potpuno ne uverite u to da se stvarnost može kreirati, ona će vam izmicati i neće biti podatna.

Kalup možete da prekrojite isključivo na isti način na koji je formiran – svakodnevnom praksom. **Pratiti nadolazeći kadar, pratiti sebe, kreirati stvarnost**. Ako budete slušali mene, stvarnost će slušati vas.

Bolje je sve lepim – izvodite redovna, višekratna ponavljanja, sve dok vam ne uđe u naviku. U suprotnom ništa nećete naučiti. Ali ako ne naučite, oduzeću vam kućice i pretvoriti vas u još odvratnija stvorenja – puževe golaće. Ja sam Tafti, vaša Gospodarica – mogu da vam uradim sve što poželim.

Transformacija

Ovamo-ovamo, žutokljunci i živoderčiči! Izpuzite iz svojih kućica, okupite se i prisetimo se prethodne lekcije.

- ◆ Algoritam buđenja i osvetljavanja vas odvaja od scenarija.
- ◆ Vi ste lutke iz izloga koje su sišle i zaputile se svojim poslom.
- ◆ I dalje ste u filmu, ali ste istovremeno ispali iz sleda.
- ◆ Odvojivši se od filmske trake, dobijate priliku da režirate svoj film.
- ◆ Upravljanje kretanjem kadra na jednostavnim događajima vaš je trening i reprogramiranje.

Takođe je i vaša **transformacija**. Iz puževa se postepeno pretvarate u svice. Kad osvetlite kadar, iz vas izbija unutrašnja svetlost, a željeni događaji doleću prema vama kao moljci na svetlo.

Gospod vas je zamislio kao **svetleća bića koja gledaju napred**. Takvi ste bili nekad, sve dok niste zaglibili u iluziju dejstva.

Mnogo je izgubljeno, ali neke stvari se mogu vratiti. Da li želite da postanete svici? Tad, živo, živo – **pratite kadar koji se približava, pratite sebe, kreirajte stvarnost**. Oni koji vas okružuju, tj. koji su i dalje puževi, pružaće ka vama svoje rogove i radoznalo će vam se približavati.

U početku vam neće sve uspeti. Premda shvatate da možete da kreirate stvarnost, negde u dubini svesti će vam i dalje čučati sumnje. To znači da reprogramiranje još nije završeno. Zbog toga je i potrebna vežba, da biste se prebacili u aktivan režim, naučili da gledate napred, a ne dole, pred sebe, i da bih vas na kraju – ne, ne ubila (iako me već ruke svrbe) – već vas uverila u to da možete, stvarno neverovatno i zapanjujuće, **da kreirate stvarnost**.

Postoji samo jedna sitnica. Treba da ulažete napor bez naprezanja, vrednice moje. Za uspešno osvetljavanje kadra **nije bitan napor, već usredsređenost**. Da li možete da budete koncentrisani nekoliko minuta? Bar minut? To je sve što se od vas

traži. Sledite algoritam osvetljavanja smireno i neusiljeno. Ne dozvoljavam vam da se naprežete. Ne, nikako!

Zašto? Jer, ulažući napor, aktivirate centar unutrašnje namere. Dok se stvarnošću, kako smo već pomenuli, upravlja iz spoljašnjeg centra.

Šta je ono što obično radite naprežući se iz sve snage? Pokušavate da se borite protiv stvarnosti koja se već dogodila. A šta ćete učiniti s nadolazećom stvarnošću? Apsolutno isto. Tako ste navikli. Sve pokušavate da promenite u skladu sa onim kako vam odgovara, tj. da sve bude po vašem.

Ali nećete uspeti da promenite ni ono što se dogodilo, a kamoli ono što nije. Zar se može promeniti film koji je već snimljen? Ali budućnost se može **izabrati**, kao traka iz arhive. Shvatate li razliku? Mirno i opušteno.

Obratite pažnju na mišiće dok osvetljavate kadar. Ako su napeti, znači da je aktivirana ograničena namera. Međutim, treba raditi isključivo sa spoljašnjim centrom – pletenicom. To nije nešto što zahteva naprezanje ili rukovanje nečim.

Pletenica se aktivira lako i bez naprezanja – dovoljno će biti da je se setite, osetite i spokojno se usredsredite na nju. Dalje, zadržavajući osećaj na pletenici, usredsredite se na kadar koji želite

da kreirate. Podjednako lako, bez naprezanja, zamislite željenu sliku. Mišići treba da vam budu opuštteni – oni ovde nisu potrebni. Ono što je potrebno je spokojna usredsređenost na pletenicu i kadar.

Vaš zadatak **nije da naterate stvarnost da vam se potčini, već da joj dopustite da vam sama pride.** Ne prisiljavajte je. Princip je u tome da se ne hvatate za stvarnost, već da je samo osvetljavate spoljašnjim centrom – pletenicom. Tada ste istovremeno bioskopski projektor i gledalac. Iz pozadine projektujete kadar, a s prednje strane gledate film, ali tako da sami nemate nikakve veze s tim.

Spoljašnji centar (ovo ste svakako morali da zapazite) istovremeno je vaš i nije vaš. Ni pletenicu ne treba da prisiljavate – samo je aktivirajte i oslobodite je misaonog toka. Ne s prednje strane, već iza leđa. Ne iz tvrdoglavog i glupog čela, kako ste **navikli, već iz pletenice – shvatate? Samo osvetlite kadar i on će se sam materijalizovati.** Vas to ne dotiče! Da, upravo tako, tako, slavni moji!

Zašto je tako važno da vas to ne dotiče? Opet i opet vam ponavljam, dobri moji: da ne bi delovao unutrašnji, nego spoljašnji centar. Ovde je angažovan potpuno drugačiji mehanizam. Vaš spoljašnji centar je bliži onom što se zove vaše više Ja. Iz tog centra vi sami upravljate.

Vrh pletenice je udica pomoću koje vas mogu voditi kao lutku. Kad niste svesni sebe, vodi vas scenario ili lutkar koji manipuliše vašom svešću. Čim postanete svesni sebe, postajete gospodar svoje udice i možete sami **sebe da pokrećete**.

U uobičajenom stanju svesti vi ne pokrećete sebe, već samo ruke i noge, nastojeći da odgurnete sve što se nalazi ispred vas, ne obraćajući pažnju da vas otpozadi drže za okovratnik. Tako nastaje iluzija delovanja.

A sada se uhvatite za svoju udicu i počnite da pomičete stvarnost, ne ulažući nikakav napor i „kao da“ ništa ne činite. Šta se pritom dešava? Iluzija delovanja se okreće naglavačke. Ne pokreću vas drugi, već pokrećete sami sebe. Niste vi taj koji nešto radi s stvarnošću, već stvarnost to **čini sama od sebe**. Da, baš tako, slavni moji! Iluzija se raspršava.

Metasila

*Pa, dragi moji, da li ste već počeli da sijate ili ste i dalje mokri?
Brže-brže, transformišite se!*

- ◆ Prvobitno ste zamišljeni kao svetleća bića koja gledaju napred.
- ◆ Da bi se uspešno osvetlio kadar, nije važan napor, već usredsređenost.
- ◆ Ako su vam mišići napeti, aktiviran je unutrašnji centar namere.
- ◆ Smireno i neusiljeno pratite algoritam osvetljenosti.
- ◆ Princip: ne forsirajte stvarnost, već joj dopustite.

Dozvolite stvarnosti da obavi vaš zadatak. Ne zaboravite da **vi samo osvetljavate kadar, koji će se sam materijalizovati**. Od vas se malo traži – da kreirate stvarnost i sklonite se u stranu, kao što to čini spoljašnji posmatrač. Da ne smetate i uplićete se pod noge!

Po običaju, mislite da će biti dovoljno da se potrudite i da će vam se budućnost povinovati. Ali to radi drugačije. Fizička snaga, isto kao i snaga volje, deluje samo u stvarnosti tekućeg kadra. Protiv sadašnjosti, koja se svršila, možete da se borite iz sve svoje glupave snage, koliko god želite. To nema efekta kad je reč o nadolazećoj stvarnosti – to zahteva nešto drugo.

Vi, moji mali fanatici, moraćete da shvatite, a ja da vam objasnim, da postoji i obrnuta strana sile – **metasila**. Ona je u izvesnom smislu antipod sile, ali nije u pitanju slabost ili apatija, već ono što deluje sa obrnute strane stvarnosti.

Da biste lakše razumeli – pogledajte se u ogledalo. S čeine strane, gde se nalazite, sve je materijalno i može se dodirnuti. Sa obrnute strane, u odrazu, sve je neopipljivo, ali podjednako stvarno. Ako postoji slika, postoji i odraz. Slika je stvarna? Znači da je i odraz stvaran. Ovo vam objašnjavam da biste razumeli da **stvarno nije samo ono što se može dodirnuti**.

Ogledalo stvarnosti je obično ogledalo, ali s tom razlikom što su slika i odraz zamenili mesta. Odraz se može dodirnuti, ali ne i slika. Odraz se nalazi s prednje, a slika sa zadnje strane. Frontalna strana je materijalna stvarnost, a zadnja – carstvo snova ili arhiva filmskih traka.

Materijalna stvarnost je, kao što već znate, kadar koji se premešta po filmskoj traci. Ali projektor je primaran, a film sekundaran i zato je stvarnost refleksija slike koja se nalazi negde tamo, s druge strane. I tamo se, u arhivi filmskih traka, nalazi bezbroj varijanti budućnosti.

A sad procenite sami: ako se budućnost nalazi sa obrnute strane ogledala stvarnosti, da li se na nju može nekako uticati uobičajenom silom, koja deluje samo ovde, s prednje strane ogledala? Ne može, ne može! A da li možete da se raspadnete od naprezanja, a da ipak ništa ne postignete? Da, da, da! Možete, možete!

Dakle, da se ne biste raspali i da biste u budućnosti dobili ono što želite, treba delovati s druge strane ogledala, poštujući te zakone, a ne ove. Ali kako dospeti tamo, s druge strane ogledala?

Još vam nisam rekla, ali ste već imali priliku da budete tamo. Kada se, prilikom buđenja, odvajate od scenarija, onda bukvalno ponirete u prostor iza ogledala. To nije primetno, ali i ne može da bude, jer površina ogledala stvarnosti uopšte nije površina ili zid koji

se može videti, već neopipljiva granica prelaska između slike i odraza.

S obe strane je sve isto i vidi se identično, jedino što je s jedne strane prisutno materijalno, dok s druge nije. S prednje strane je vaš materijalni maneken, a s druge strane – virtuelni. Kada se budite, vaša pažnja prolazi kroz granicu ogledala i fokusira se na svog virtuelnog manekena.

Ne pokreće se telo, već vaša pažnja, ali to je dovoljno, budući da ste vi vaša pažnja. Oba tela, virtuelno i materijalno, kreću se sinhrono sa obe strane ogledala. Postavlja se pitanje gde je locirana vaša pažnja. Ako se nalazi s frontalne strane, u kadru otelotvorenja, onda ste potpuno zahvaćeni scenarijem. Ako je, pak, u kadru slike, onda ste slobodni da **pokrećete** – kako sebe tako i nadolazeću stvarnost.

Kad kažem „pokrenuti sebe“ mislim na to da budete svesni i da svojevolejno upravljate svojim motivima i postupcima. Pritom ćete se unutar kadra kretati uobičajeno – rukama, nogama, fizičkom snagom. Ali stvarnost pomičete na potpuno drugačiji način – **pažnjom, namerom, metasilom.**

Šta je metasila – postepeno ćete shvatiti kad je budete osetili. Uostalom, ne bih mogla da vam objasnim šta je sila da je nikad niste

iskusili. Isto je i sa metasilom – treba je osetiti i razviti. Alat koji koristi metasila je vaša pletenica. Algoritam osvetljavanja kadra je vežba za razvijanje metasile i istovremeno način da kreirate stvarnost koja vam je potrebna.

Nadalje ću vam detaljnije ispričati o pravilima i principima prostora koji se nalazi s druge strane ogledala. Sve ćete saznati. U međuvremenu, ne zaboravite da češće praktikujete algoritam.

Da li želite da naučite da kreirate svoju stvarnost? Ili možda ne želite? Kako to mislite – ne želite? Šta je to – ustanak robova? Ako je tako, biće vrlo zabavnih prinošenja žrtava! Pogledajte me! Ja sam Tafti – vaša sveštenica. Moraćete da istrpите moj despotizam. I ja trpim to što moram da se bakćem s puževima, žabama i ostalim vodozemcima? O–la–la!

Imitacija delovanja

Dakle, ptice pevačice i plesači moji, nastavljamo da otkrivamo na čiju muziku vi plešete.

- ◆ Stvarnost nije samo ono što se može dodirnuti.
- ◆ Stvarnost je obrnuto ogledalo: ovde je odraz, a tamo je slika.
- ◆ S prednje strane je – stvarnost, a s druge strane ogledala je arhiva filmskih traka.
- ◆ U materijalnoj stvarnosti deluje sila, a u prostoru iza ogledala – metasila.

♦ U trenutku buđenja, pažnja se premešta u svoju virtuelnu lutku u svetu unutar ogledala.

Možda ste malčice zbunjeni činjenicom što ponirete u transcendentalni prostor iza ogledala a da to sami i ne primećujete? A možda ne malčice, već mnogo. Ali ne brinite, drhtavci moji, vi tamo dospevate svake noći kad padate u san.

U trenutku buđenja na javi, kada se pažnja podigne u centar svesti, vi ili, tačnije, vaše Ja ulazi u telo virtuelnog manekena, s druge strane stvarnosti. U trenutku kad uranjate u san isto se događa. Razlika je u tome što u budnom stanju s obe strane ogledala imate istu stvarnost – materijalnu i virtuelnu, ali jednu. Dok su u snu stvarnost i prostor iza ogledala asimetrični – materijalni svet ostaje na svom mestu, a pažnja odlazi daleko u druge svetove.

Uz to, razlika je u tome što u snu još dublje tonete u scenario, dok se, budeći na javi (vidim sebe i vidim stvarnost), od njega udaljavate.

Sećate se, govorili smo o tome da kad niste svesni sebe, scenario vas vodi držeći vas za vrh pletenice? Ali ko ili šta upravlja vašim fizičkim manekenom s ove strane, kada vi držite udicu, a sami se nalazite u virtuelnom manekenu s druge strane?

Vodite sami sebe. Imate mogućnost da slobodno pokrećete i sebe i nadolazeću stvarnost – upravo zato što se nalazite sa strane gde se nalazi **slika**. Jer, odraz može da pokreće jedino slika, a ne obrnuto. Razumete li?

Strogo govoreći, fizički maneken i stvarnost nisu toliko odraz koliko su **otelotvorenje** slike. Sa otelotvorenjem stvarnosti (koja se odigrala) nekako se još i možete izboriti u kadru otelotvorenja, ispred ogledala. Međutim, nadolazeća stvarnost je i dalje samo slika. Slikom se može upravljati samo u kadru slike – sa obratne strane – gde se slika i nalazi. Zbog toga vam je i potrebno da pređete u svet iza ogledala.

Opšta slika bi sad trebalo svima da bude jasna. **Ovde se možete nekako snaći, a tamo – režirati**. I sada smo se znatno približili poimanju metasile. Nadam se bar malom zračku vašeg razumevanja, moji retardići.

Dobro, dobro, ne jadikujte, ne plačite, mali moji pametnjakovići. Koja je osnovna razlika između stvarnosti i prostora s druge strane ogledala? Ovde je sve materijalno, a tamo – virtuelno. Što se tiče sile, nećete moći da je primenite na nematerijalan objekat ili prostranstvo. Zbog toga ovde i deluje sila, a tamo metasila. S ove strane je delovanje, a s one – **imitacija delovanja**. Šta to znači?

Poenta imitacije je u tome što nemate pravo da narušavate uspostavljeni poredak. A on je takav da morate da učestvujete **u radnji i da poštujuete scenario**. Nijednom liku nije dozvoljeno da iskoči iz filmske trake ili da radi šta god poželi u filmu. Scenario nije nečija subjektivna volja, već objektivna stvarnost iz koje se ne može pobeći.

Objektivna stvarnost je takva da ste osuđeni na postojanje unutar nje, poput likova u filmu. Možete da se s tim ne složite, možete da se žalite – sve je uzaludno. Čak i ako pokušate da se ne pokorite – od toga nema ništa. Ono što je snimljeno na traci – to će se dogoditi. Radnju ne možete da izbegnete. Ali zato možete da imitirate. Možete da prevarite stvarnost.

Zamislite, ušli ste u tačku svesti i našli se s druge strane ogledala. Celokupno okruženje vidite isto kao i ranije. Uopšte vam se ne čini da ono što se dešava posmatrate tamo negde iza stakla. Ali ipak se tamo nalazite. Međutim, sad, boraveći tamo, vi možete da kreirate stvarnost – izaberete filmsku traku. Da ne menjate onu u kojoj se nalazite, da ne izbegavate da učestvujete u njoj, već da izaberete drugu, koju želite. Shvatate?

Nastavljate da igrate svoju ulogu, propisanu scenarijem, i da obavljate svoje svakodnevne funkcije. Ali, za razliku od drugih likova, vi, boraveći u svesnom stanju, dobijate nešto više – mogućnost da

zamenite trenutnu filmsku traku a da pritom ostanete po strani i da sve to nema nikakve veze s vama. Red stvari nije narušen, niste primećeni niti uhvaćeni i sve se završilo u vašu korist.

To je igra imitacije. **U filmu šetate kao oživljen lik, pretvarajući se da niste živi i menjate filmsku traku po svom nahođenju.** I niko ništa ne sumnja – ni scenario, niti drugi likovi.

Međutim, od scenarija nigde nećete moći da se sakrijete. Vi samo, kreirajući stvarnost, inicirate novi. Novi scenario takođe nije vaš, vi ste u njegovoj vlasti. Zato će vas on dovesti do željenog rezultata.

Da li treba da se krijete od ostalih likova? Koliko god želeli da se istaknete, savetujem vam da ne otkrivete svoje sposobnosti. U srednjem veku su za takve stvari ljude spaljivali na lomači, a danas biste mogli da se sakrijete u neko tiho sklonište. Primećujem da ste pomalo luckasti i zato nemojte da budete usnule, ne pokazujte da ste **prisutni**, poslušajte svoju sveštenicu. Tako vas volim da bih vas sve poubijala!

Prisustvo

Hej–hej, požurite! Dođite k meni, prevejani moji imitatori i vešti foliranti, tajni manijaci i potajni perverznejaci! Da li vam se dopala igra imitacije? Ponovimo pređeno.

- ◆ Materijalna stvarnost je dostupna ovde, u kadru otelotvorenja.
- ◆ Pristup budućnosti je otvoren samo s te strane – u kadru slike.
- ◆ Osuđeni ste da postojite u stvarnosti poput likova u filmu.
- ◆ Scenario se ne može izbeći, ali se možete probuditi i pokrenuti drugi.

♦ Menjate trake, ali nastavljate da igrate ulogu skrivajući svoje prisustvo.

Biti prisutan u filmu. Šta je to? Pre svega, to je prisustvo vaše svesti – vašeg Ja. Prisustvo **vas samih u sebi**, kao živih, svesnih i razumnih individua u nepromenljivoj slici. Iako se slika dinamično kreće, ona je već unapred određena, kao i ponašanje svih njenih likova.

Vaše prisustvo tamo vas izdvaja kao nekog ko se probudio među usnulim. Svesni ste svoje **posebnosti** i onoga što se dešava. Vaše ponašanje unutar date slike takođe je unapred određeno scenarijem. Međutim, prisustvo vam pruža priliku da promenite filmsku traku – da pređete iz jedne u drugu.

Da biste bili prisutni, potrebno je da oživite, trgnete se i odredite gde se nalazite: u kadru slike ili u kadru otelotvorenja. Drugim rečima, gde je fokusirana vaša pažnja: na središnjoj tački svesti ili na jednom od ekrana? U suštini, vi ste **dualna bića**, možete da se nalazite kako sa ove strane ogledala tako i sa one.

Prisutni ste ovde kad se nalazite tamo. Radi se o takvom paradoksu. U suprotnom niste prisutni, odnosno boravite u nesvesnom stanju i potpuno ste u vlasti scenarija.

Da li se sećate kad sam govorila: kada se budite na javi, vaša pažnja preseca granicu ogledala i završava se u vašoj virtuelnoj lutki. Kad u postelji tonete u san, dešava se isto. Samo je kvalitet drugačiji. U snu možete da pokrećete samo virtuelnu stvarnost. U tom stanju ne možete da utičete na materijalnu stvarnost. Ili, tačnije, možete, ali teško – to nije dato puževima.

U stanju prisutnosti na javi vi postajete sposobni da kreirate nadolazeću stvarnost koja će se fizički ovaplotiti (Vidite, stalno vam ponavljam ovu misao da biste dobro shvatili **šta možete i šta treba da kreirate**). Ali trebalo bi da razumete još jednu stvar. **Kreirajući stvarnost, vi ne određujete lanac događaja, već krajnji cilj – nastupajući kadar.**

Kreiranje stvarnosti nije upravljanje scenarijem, već izbor filmske trake. Scenario ne možete da menjate. Osim toga, nije vam dato da znate kakav scenario treba da bude da biste ga sproveli do svog cilja. Ali to i ne morate da znate. Radite u režimu filmskog projektora. **Kada u vašem projektoru svetli ciljni kadar, tok događaja se sam preokrene tamo gde je potrebno.**

Birajući filmsku traku, pokrećete nov scenario, ali on ne pripada vama, već događajima koji su na njemu zabeleženi. Vaš je samo ciljni kadar. Filmska traka se sama bira u skladu sa zadanim kadrom. Nije vam dato da znate na koji način to funkcioniše. Osvetljavajte

svoj kadar uvek iznova. Na taj način ćete prelaziti s jedne trake na drugu i na kraju ćete stići na odredište.

U arhivi Večnosti, filmske trake su paralelno poslagane. Scenariji najbližih traka se razlikuju po malim nijansama. Kreirajući stvarnost, vi postepeno prelazite s jedne na drugu. Prvo ćete se naći na filmskoj traci gde je rezultat približan onome što ste zamislili, ali i dalje nije taj. Zatim sve bliže i bliže.

Vaše oči ne mogu da registruju sve što se dešava, a takođe se razlikuje i brzina realizacije, u zavisnosti od složenosti postavljenog cilja. Jednostavni ciljevi se gotovo odmah ostvaruju, dok je za one teško dostupne, do kojih treba „daleko putovati“, potrebno vreme i strpljenje.

Vaš zadatak je da usmerite pažnju na budući kadar. Scenario nije vaša stvar. Ako pokušate da ga promenite ili da mu se odupirete, on će vas uhvatiti u zamku. Pokušavajući da utičete na tok događaja, upadate u omču stvarnosti tekućeg kadra, a to je besmisleno. Što se jače hvatate, jače vas drže za rep, tj. za pletenicu.

Podjednako je besmisleno vršiti uticaj na ljude. To je nezahvalan i prizeman zadatak. Može vam preresti ili izazvati obrnuti efekat. Likovi postupaju u skladu sa svojim scenarijem. Pokušavajući da na

njih utičete, ponovo upadate u zamku. Ne radite to. Oni će sami dotrčati do vas i uraditi sve što poželite. Ali o tome ćemo kasnije.

Ponavljam: na događaje i ljude ne treba uticati, već na krajnji rezultat – nastupajući kadar. Iako ćete vi to ipak raditi, iz navike. **Uvek ste uporni u tome da sve ide kako ste zamislili.** Ali ja ću vam izbiti tu naviku iz glave.

Kako ste samo dosadni i nasrtljivi! Sa zadovoljstvom bih vas preparirala. Zakucala bih vas na hamer papir, kao neke štetne insekte, ili bih vas potopila u teglu s formalinom, za nauk i primer svim drugim stvorenjima. Zato, savetujem vam da budete pristojni. Ne zaboravite: ja sam Tafti – vaša sveštenica. Hvalite me, bogotvorite me, samo nemojte da me ljutite!

Prednost

Uh, tako ste mi dosadili! Tako ste razmaženi! Tako hiroviti! Eto kakvi ste! Ali samo pokušajte da mi nagovestite kako sam ja vama dosadila! Ponavljamo lekciju, ovog trenutka!

- ◆ Vi ste dualna bića sposobna da budu sa obe strane ogledala.
- ◆ Ovde ste prisutni kada ste tamo.
- ◆ Da biste bili prisutni, potrebno je da pažnju preusmerite na centar.
- ◆ U stanju prisutnosti možete da skočite s jedne filmske trake na drugu.

♦ Kreirati stvarnost ne znači kontrolisati scenario, već izabrati filmsku traku.

♦ Pokušaj da utičete na scenario vas vezuje za njega.

Još jednom utvrđujemo gradivo. ***Ne treba uticati na događaje i ljude, već na konačni rezultat – predstojeći kadar. Vi samo osvetljavate ciljni kadar, a sam tok događaja se odvija kako je to potrebno.***

Scenario ne pripada vama. On nikad nije vaš, čak i kad mislite da ste ga sami izmislili. Ako pokušate da ga promenite ili mu se oduprete, on će vas uhvatiti u zamku. Scenario je poput paukove mreže – što se više migoljite, sve se više zaplićete. Da bi vas scenario pustio, morate vi da pustite njega.

Međutim, nećete moći potpuno da ga se oslobodite. Sećate li se kada smo govorili o imitaciji, rekla sam vam da scenario nije nečija subjektivna volja, već objektivna stvarnost iz koje ne možete da pobegnute. Pa, zato i nema potrebe da bežite! **Scenario će raditi za vaš cilj, ako ga postavite.**

Kad kreirate stvarnost, scenario se oblikuje upravo u ***skladu s vašim zadatkom*** čak i ako se čini da nije tako. Od vas se traži samo da dosledno osvetljavate ciljni kadar. Ali vi uporno istrajavate na

tome da sve teče **po vašem planu** i samim tim ometate da se ostvari ono što ste zamislili.

Čak i kad ne kreirate stvarnost, već pasivno lutate nošeni tokom događaja, scenario uopšte ne želi da vam naudi jer nanošenje povrede iziskuje veliku količinu energije. Scenario se uvek kreće putem najmanjeg otpora. Ali vi se opirete i tako sve pokvarite.

Da, pokvarite, jer kad nešto ne prihvatate, nehotice i nesvesno kreirate sebi najgoru stvarnost. Ne tako efikasno kao što se to čini s namerom i svesno, uz pomoć pletenice, ali je ipak kreirate. Upuštate se u izražavanje svog nezadovoljstva svaki put kad je nešto u suprotnosti s vašim očekivanjima i planovima. Takvi ste vi, iritantni i naporni.

Dakle, da ne bismo sebi upropaštavali stvarnost, već je, naprotiv, pretvorili u svet koji je čudesan i prijatan u svakom pogledu, moraćete da u svakodnevni život uključite jedan jednostavan princip: da **u svemu pronalazite prednost**. Da bukvalno prednost izvlačite iz svake neprijatne situacije i, generalno, iz svakog događaja koji izaziva čak i vaš najmanji otpor. Postavite sebi takav cilj – da izvlačite preimućstvo.

Svaki događaj ili situacija, kakvi god bili, nemaju samo negativne strane, već i pozitivne. Stvarnost je velikim delom dualna. Tamo gde

je crno, tamo je i belo. Umesto da se grčite i kreveljite, vaš je zadatak da uzmete i ostvarite prednost. Neću čak da vam navodim ni primere – samo probajte i odmah ćete shvatiti kako to fenomenalno funkcioniše.

Ali da bi delovalo, kao što ste već morali da shvatite, potrebno je da se na vreme probudite i preusmerite pažnju u središte. Okidači su u ovom slučaju uglavnom spoljašnji: neko vam nešto govori, nešto radi ili se oko vas nešto dešava ili odvija – sve ono što u vama izaziva neprihvatanje – počev od blagog nezadovoljstva pa sve do besa (interesantno – kako bi izgledali besni puževi?). Aktivirani osećaji mogu biti razdražljivost, malodušnost, teskoba, agresija i strah.

Pažnja se preusmerava u središte kako biste se razvezali od scenarija na tekućoj filmskoj traci i prebacili na drugu, alternativnu. Radi se o tome da na vašoj standardnoj filmskoj traci deluje vaš uobičajeni scenario: vi se instinktivno opirete – zbog vašeg štetnog karaktera ili sklonosti ka negativnostima, navike da se branite, ili previsokog mišljenja o sebi, ili zato što ništa ne ide „po vašem“. Posledica toga je, kao i obično, da uništavate život i sebi i onima oko sebe.

Na alternativnoj filmskoj traci, obratno, sve se ostvaruje u vašu korist, jer ste se zaustavili u pravom trenutku i izabrali tu prednost.

Vrlo je prosto: ono što odaberete – to i dobijate. Da biste načinili izbor, morate na trenutak da razmislite: ***kakvu prednost možete time da ostvarite?*** A zatim – da se ne suprotstavljate scenariju, već da pokušate da ga pratite. Bukvalno – poslušate savet, nečije mišljenje, saglasite se, učinite nešto, prihvatite ono što biste ranije odbili ili s čim biste ušli u sukob.

Algoritam prednosti je sledeći.

1. Ulovite sebe kako se prepuštate aktivatoru neprihvatanja.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.
3. Postavite sebi pitanje: koja bi prednost mogla biti u ovome?
4. Ako pronađete odgovor, prihvatite ga i iskoristite prednost.
5. Ako odgovora nema, pokušajte da prihvatite situaciju kakva jeste.

Poslednja tačka bi mogla da vam zvuči upitno. Na kraju krajeva, ne treba sve u životu prihvatati i ne donosi svaka situacija prednost. Pretpostavimo da neko želi da vas udari po rogovima – da li treba da mu dopustite? Ipak, u stvarnosti deluje jedan neumoljiv zakon. Zakon glasi: ***ako se rukovodite principom prednosti, u životu ćete se sve manje susretati s štetnim događajima.*** Uključujući i

one koji rezultiraju modrim licem, hladnim telom i ležanjem u mrtvačnici. O-la-la!

Dopuštanje

I tako, dobri i proslavljeni moji, iz poslednje lekcije ste saznali da glupi puževi uvek pokušavaju da istrajavaju na svom scenariju, a kad nešto pođe po zlu, bivaju ogorčeni, pa čak i ljuti. Ali to nije slučaj s vama, zar ne, dragi moji?

- ◆ Da bi scenario pustio vas, morate vi pustiti njega.
- ◆ Ako je cilj postavljen, scenario će sam urediti tako da se i dostigne.
- ◆ Insistiranjem na svom planu ometate realizaciju zamišljenog.

♦ Izražavajući neprihvatanje, kreirate sebi najgoru moguću stvarnost.

♦ Ali birajući prednost, prednost i dobijate.

Ponavljamo paradoksalni princip: ***ne treba kreirati scenario, već ciljni kadar.*** Paradoksalan je jer se ne uklapa u vaše uobičajene predstave koje se sastoje u tome da treba i možete da se borite sa stvarnošću koja se dogodila, ali da ne smete i ne možete da kreirate stvarnost koja dolazi. Zapravo je sve obrnuto.

Način na koji se cilj dostiže nije vam dat i ne treba da ga znate, naročito u početnoj fazi. Jer, ako vas verovatni odgovori na pitanje „kako?“ sateraju u užas ili očaj, mentalno će se blokirati vaša sposobnost da kreirate ciljnu stvarnost.

Ne možete da znate kakav mora da bude scenario da bi se ostvario baš vaš cilj. Kako biste i mogli da znate kad ste lik u filmu koji vodi scenario? ***Vaš posao je da znate „rezultat“, šta želite da postignete i da upotrebite pletenicu da biste kreirali odgovarajuću sliku stvarnosti – u mislima, rečima, slikama. Onda će vas scenario sam odvesti tamo i otkriti „kako“.***

Nije obavezno da budete pametni. Možete ostati glupi puževi, ali je najbitnije da težite ka cilju. Kao i da budete svesni. Jer, kada je cilj postavljen, scenario bi mogao da vas šokira. Činiće vam se da se

sve pretvara u prah i pepeo. Zapravo se staro smeće izbacuje iz vaše stvarnosti da bi se oslobodio prostor koji će se ispuniti lepim, novim stvarima.

Takav scenario razvoja događaja, da se sve „pretvara u prah i pepeo“, sasvim je moguć. I ovde će vam od velike koristi biti svesnost da biste primenili **princip prednosti**. Delujući u saglasnosti sa ovim principom, ne samo što nećete ometati scenario, već ćete i ubrzati svoje napredovanje ka cilju, jer se u trenutku sticanja prednosti odvajate od svog uobičajenog, „štetnog“ scenarija i prelazite na traku koja vam omogućava „prednost“. Čak i bez pletenice. A ukoliko sledite algoritam prednosti s pletenicom, biće još brže i bolje.

A najbolje je da ne budete puževi, već svici – oživljeni filmski junaci. Prednost praćenja je jedan od načina buđenja. Bilo koji događaj ne treba da vas uspava, već da vas upozori, bude signal za buđenje. Vaš zadatak je da se **probudite na vreme, vidite stvarnost i kreirate je**.

Nekad: samo li nešto krene po zlu – odmah je sledilo „Ah-ah!“, mahanje rukama i udaranje nogama!

Sada: samo li nešto krene po zlu – uzvikujete (u sebi ili glasno, kako želite): „**Prednost!**“

I od sada – **dopustite** svetu da za vas učini nešto lepo, da vam pomogne ili vas približi cilju.

To uopšte ne znači da treba da postanete oličenje **Dopuštanja** i povijate se pred svima. Naravno, ne donosi sve prednost, nije uvek prikladno sve dopuštati i na sve pristajati. Ne brinite, moći ćete da donesete adekvatnu odluku – dozvoliti ili ne dozvoliti jer ćete biti u uračunljivom stanju: vidim sebe i vidim stvarnost.

Kako najčešće reagujete? Ili sve dočekujete na nož ili se apatično pokoravate. Oba činite nesvesno, prateći scenario. Algoritam prednosti se odlikuje time što pravite svestan izbor **potpuno prisutni**, što znači da se šetate u zamrznutom filmu kao oživeo lik, dok se u isto vreme pretvarate da ste mrtvi.

Princip prednosti je sve u jednoj bočici: praćenje, imitacija, prisustvo i kreiranje stvarnosti. Izvodeći algoritam, pratite sebe, pratite stvarnost i određujete kurs u kome će se kretati sledeći kadar. Traženje prednosti je imitacija u svom najčistijem obliku, jer se potčinjavate scenariju, ali to radite sami, voljno, svesno.

Obratite pažnju na sledeće: **kada pratite prednost, vi kao da krišom osmatrate stvarnost**. Niko ništa ne sluti – ni scenario, niti okolina. Vi, kao i svi koji spavaju, revnosno igrate svoju ulogu, obavljate svoje uobičajene obaveze, a u međuvremenu, krajičkom

oka pratite šta se dešava – **prisutni ste, ali ne odajete svoje prisustvo**. Upravo je to ono što je potrebno. I vrlo je važno da ostanete neprimećeni i pravite se kao da s tim nemate nikakve veze. Zašto?

Već ste zaboravili zašto? Eto kakvi ste! A ja sam vam objasnila. Pa ipak, ponoviću to još mnogo-mnogo puta. **Ponašati se kao da ništa nema veze s vama** je temeljno načelo „šetnje uživo kroz film“. Pre svega, ne odajete svoje **prisustvo**, tako da se drugi neće prema vama odnositi s podozrenjem i oprezom. Pretvarajte se da spavate.

Kao drugo, ne treba ići glavom kroz zid, kao što ste navikli, odnosno da stvarnost hvatate za gušu, borite se s događajima i likovima u tekućem kadru i, da kao rezultat toga, ponovo uranjate u scenario kao u san. **Vi šetate uživo kroz film kada je vaša pažnja u sadašnjosti, a namerom pokrećete nadolazeći kadar i menjate filmske trake**. Ali s kakvom namerom? Spoljašnjom – to je najbitnije! Gledajući postrance i praveći se da vas ništa ne dotiče, pokrećete spoljašnji centar namere.

Scenario

*Ponovo zdravo, zdravo–zdravo, moja nesposobna stvorenja!
Beskorisni ste i štetočnice jer imate običaj da u svemu prvo vidite
štetu, a ne dobro u životu. Ali sve se može popraviti. Ko traži
prednost, naći će je i sam biti koristan.*

- ◆ Nije vaš posao da kreirate scenario i znate odgovor na „kako?“.
- ◆ Vaš posao je da znate šta želite da postignete i da odredite rezultat – ciljni kadar.
- ◆ Kad vam se čini da se sve pretvara „u prah i pepeo“ – to je prednost – stvarnost se čisti.

♦ Šetate se u filmu kad ste potpuno prisutni pažnjom, a namerom se pokrećete.

♦ Dopuštanje je rad spoljašnje namere, kad vas ništa ne dotiče.

♦ Probudite se, vidite, kreirajte. Čim nešto krene po zlu – „Prednost!“

Ako se ne probudite na vreme i ne iskoristite prednost, u mnogim slučajevima ćete ustanoviti koja je bila prednost, ali će biti kasno. Shvatićete kad se setite čemu ste se i kako protivili, zbog čega ste propustili priliku ili dobili po rogovima.

Da, da, da, zaboravljaćete i sa zakašnjenjem se prisećati još mnogo, mnogo puta, sve dok vam **praćenje pažnje** ne postane navika. A zašto stalno zaboravljate na svoju pažnju? Možda ste zaboravili?

Evo vam jedne zagonetke: **koje je najprostije, a ujedno i najveće pitanje koje muči puževe, ali oni čak i ne shvataju da ih muči?** Ne mrštite se na mene, svejedno nećete pogoditi.

Zašto sve nije onako kako ja želim? – to pitanje ih muči! A kakav je odgovor? Zato što vas vodi scenario, zato što toga niste svesni, zato što ne kreirate sami stvarnost, već jednostavno postojite unutar njega kao ribe u akvarijumu. Tačnije, kao puževi.

Činjenica da se stalno nalazite u vegetativnom stanju i samo se povremeno probudite i shvatate da ste spavali, upravo i dokazuje da vas vodi scenario. A šta ste mislili – zašto zaboravljate na svoju pažnju? Zato što ste rasejani? Ne. Već upravo zato što vas **vodi scenario**.

Mislite da delujete samostalno, ali to je iluzija. Podsećam vas da se iluzija delovanja sastoji u tome što vas stvarnost zaokuplja u toj meri da ne primećujete iluziju i ne shvatate da ste poslušni lik u nekoj igri.

Bukvalno kao u filmu. Filmski junaci takođe nisu svesni položaja u kome se nalaze. Ne mislim na glumce, već baš na filmske junake. Glumci su možda odavno mrtvi, ali likovi koje su igrali oživljavaju svaki put kad neko gleda film. Zar vam to nije čudno? Tehnički gledano, tu nema ništa čudno – scene iz života su snimljene na filmskoj traci. Ali ipak je sve vrlo čudno, zar ne?

Filmove ste izmislili ne zato što ste sami došli na tu ideju, već zato što takav aspekt stvarnosti već postoji. Ne možete izumeti ništa što već ne postoji u manifestovanoj ili još uvek nemanifestovanoj stvarnosti. Jedini razlog zašto imate film je taj što živite u filmu. Film je model stvarnosti.

Podjednako je čudna kontradikcija, u skladu s kojom vi, kao lik, za razliku od filmskih junaka, posedujete samosvest. To je paradoks – stvarnost je šala. Ali ipak, to je vaša šansa. **Međutim, postajete svesni sebe samo u trenutku kad sebi postavite to pitanje.** Ostatak vremena vaša svest spava i potčinjava se spoljašnjem scenariju.

Takođe je neverovatno što niste šokirani idejom da ste samo uspavani likovi u scenariju. Iako bi trebalo. Ne šokira vas zato što niste u stanju da prepoznate iluziju delovanja, koja je ipak vrlo moćna. Jednostavno ne shvatate ozbiljno kad vam kažem „vodi vas scenario“ – tobože mislite da je to neka šala ili ezoterična fantazija. Ma, da, da!

Čak i kad mi poverujete na reč, svejedno ne shvatate do kraja kako filmski junaci nisu svesni da su junaci u filmu. Ali možda će jednog dana, nakon svih vaših eksperimenata s stvarnošću, nastupiti trenutak kad to jasno budete shvatili. I tada ćete zaista biti šokirani.

A u međuvremenu... Vi samo maglovito slutite da scenario postoji – kao sudbinski fenomen. Ali sudbina je samo generalni kurs. Sudbina se može izabrati kao put, ali vi ste tako nakaradni da to činite pogoršavajući situaciju, jer u svemu u životu vidite štetu, a ne prednost. Takođe i zato što ne birate, već umesto toga dajete sve od sebe da sve kontrolišete, čime samo produbljujete štetu.

Scenario je, za razliku od vaše percepcije sudbine, mnogo **stroži i konkretniji**. To je program vašeg ponašanja i svih vaših postupaka na konkretnoj filmskoj traci. Scenario se ne može kontrolisati. Možete izabrati drugi, kreirajući odgovarajuću stvarnost.

Da, postoji veliko iskušenje da kontrolišete scenario, zbog vaše navike da to činite, kao i iluzije da ste sposobni da to činite. Kad pokušavate da direktno utičete na događaje i ljude, činite grešku koja za sobom povlači niz pogrešnih postupaka i negativnih posledica.

Scenario tada počinje da se kreće tako što se oblaci na horizontu vaše stvarnosti samo zgušnjavaju. I tada ćete se naći kao pacovi u lavirintu, tražeći rupe. Ali to je najteže i sasvim neproduktivno.

Razumite me dobro: ne možete **direktno** da utičete ni na lokalni scenario, niti na opšti tok događaja. Možete samo da se uhvatite za šavove platna stvarnosti i iskoristite neke njegove aspekte. Prednost je jedan od takvih aspekata. Ako ovo ne budete shvatili, sve ću vas poništiti. Niste mi potrebni takvi! Imam jedno dugmence koje se zove „Delete“, i ono će vas sve poništiti... ili obrisati, ne sećam se tačno, moram da proverim.

Iskra Tvorca

Ponavljamo, ponavljamo, dobri moji i očaravajući. Ponavljanje je vaša prednost! A za mene je muka... Ili ne, kao što sam već rekla, ponavljanje je mučenje za vas, a za mene zabava, moje beštije.

- ◆ Ne vidite i ne kreirate stvarnost, već živite u njoj kao ribe u akvarijumu.
- ◆ Zaboravljate da pratite svoju pažnju jer vas vodi scenario.
- ◆ Film ste izmislili samo zato što i sami živite u filmu.
- ◆ Film je jedan od aspekata stvarnosti, bukvalno njegov model.

♦ Scenario je program vašeg ponašanja na konkretnoj filmskoj traci.

♦ Scenario ne možete da kontrolišete, već samo da kreirate ciljni kadar.

Ponovo se vraćamo na prastaro pitanje: **zašto sve nije onako kako ja želim da bude?** Odgovor vam je već poznat, a sastoji se u tome što vi ne znate u kakvoj se situaciji nalazite. U svakom slučaju, do sada niste znali. A da li možete učiniti da bude kako želite? Odgovor je potvrđan, samo što vi sve radite pogrešno.

Zamislite da ste se probudili u filmu. Šta možete u njemu da promenite? Film se razvija nezavisno od vaših postupaka. Ne možete da utičete na događaje i ljude – sve je unapred određeno. Međutim, upravo je to ono što pokušavate da uradite. Poriv vam se javlja u trenutku kad u vama zatreperi iskra svesnosti koja kaže da stvari ne idu onako kako želite. U tom trenutku iskra odmah nestaje.

Budući da ste nesposobni lik, iako posedujete samosvest, obuzeti ste jakim iskušenjem da kontrolišete tok događaja, kao i ljude – delujući na njih, vršeći na njih uticaj u tekućem kadru. Ali uskoro i sami shvatate da je to nemoguće, i tada počinje da vas muči pitanje: „Na koji način?“ Ali ni to vam nije dato da znate jer niste „pročitali“ scenario.

Dakle, budući da nam je scenario nepoznat i da ne možete da ga kontrolišete, kao ni ljude, šta tačno možete da učinite?

Prvo: pokrenite nadolazeći kadar.

Drugo: pokrenite se.

Treće: pokrenite se iznutra.

To je sve što imate na raspolaganju.

Prvo vam je već poznato: ***kreirajte ciljni kadar.*** Sigurno se pitate zašto ovu misao ponavljam tako često? Zato što ste se snažno ukorenili u svojoj puževljevoj kućici, u svoj kalup, zbog čega ne možete da kreirate predstojeću stvarnost, već se samo borite protiv trenutne fizičke stvarnosti. A sve je baš suprotno. Kreirajući stvarnost, vi dobijate onu filmsku ulogu u kojoj scenario radi za vas, ako mu, naravno, ne budete smetali, već izvlačili prednost iz toga.

O trećoj tački ćemo popričati kasnije, a za sada druga: šta znači pokretati sebe? Zamislite kako ste unutar filma, ne možete da ga promenite, ali vas istovremeno ništa ne sprečava da se sami menjate. Ne verujte onima koji vas ubeđuju da treba da budete svoji i nikad se ne menjate. U određenoj meri – da, ne treba izgubiti svoju

suštinu, samobitnost, jedinstvenost. Ali šta ćemo dalje? Da i dalje ostanete puževi? Da li je to ono što želite?

Moramo da menjamo sebe, ali tako da ne izdajemo sebe. Shvatićete šta imam u vidu. Usavršavati sebe ne znači izdati sebe. Inicijalno vas je stvorila Priroda kao čisto savršenstvo, uzimajući u obzir čak i mane koje svi mi imamo. ***Ali tamo gde nema razvoja dolazi do degradacije.*** Takav je zakon. Treba da znate da je neophodno raditi na sebi, razvijati se na fizičkom i duhovnom planu ako ne želite da se pretvorite u smežurane puževe.

Od vašeg usavršavanja mnogo toga zavisi. U svakom od vas se nalazi Iskra Tvorca – zapalite je. Ne iskra gospodara, već upravo Tvorca. Biti gospodar je još jedno iskušenje kome ne treba da se prepuštate. Kreirajte svoju stvarnost i sebe kao savršenstvo. Vrhovni Tvorac ne narušava ovo pravilo – On ne gospodari vama (kakva korist od toga, ionako ne biste slušali), već vas stvara. I vi posedujete tu sposobnost.

Kako i zašto se baviti fizičkim samorazvojem poznato vam je i bez mene. Kome su potrebni smežurani puževi? Šta oni mogu? Samo da se mršte i žale na svoju sudbinu. Zvuči grubo i neprijatno, ali je to istina od koje se ne možete sakriti u kućicu.

Ali na duhovnom planu treba da **postanete svici** u carstvu senki. Već sam objašnjavala kako to da učinite: prosvetlite svoju pažnju, tj. pratite je, i vremenom ćete videti sebe i stvarnost. Čak i samo to radeći, počecete da sijate. Ako povrh toga počnete još jače da zračite!? Šta tačno zračite? To je pitanje za vas. Pa, naravno, istim onim što vas privlači. **Srećom, ljubavlju, radošću.**

Kad to učinite, puževi će sa svih strana dopuzati ka vama, pružajući svoje rogove. Čak i bez promene filmske trake, osvojićete naklonost ljudi prema vama. Film se dalje odmotava, sve je isto, ali ste vi sad u njemu megazvezda. A za to je potrebno – apsolutno ništa – samo da naučite da pratite svoju pažnju i pravilno je usmerite. Zapaliti u sebi Iskru Tvorca je vrlo prijatna aktivnost i dostojan cilj, zar ne?

Izneću još par detalja.

1. Potrebno je ne samo da „kreirate stvarnost“, već i da **činite** sve što od vas zahteva scenario. Prvo da kreirate stvarnost, a zatim se prebacite na novu filmsku traku, učinite sve što je potrebno: idete gde je potrebno, govorite, radite. Da, sve je to u tekućem kadru. Niste valjda mislili da su dovoljne samo misaone smernice dok se izležavate na kauču?

2. Nemojte tražiti prednost za sebe, već dozvolite to isto i drugim puževima. ***Prednost za sebe i za druge*** mora da bude na spisku vaših aksioma. U suprotnom će opet početi sva ta besmislena zabluda pokušaja da kontrolišete događaje i ljude. Eto tako, tako, dragi moji!

Diktati Sile

Priđite bliže, puževi! Imam dobre vesti za vas. Znete li koja je glavna ideja scenarija kad napunite dvadeset godina? Vaša degradacija. Da li ste zadovoljni? A što ne biste bili? Imate nadu, imate mene!

- ◆ Ne možete da promenite trenutnu filmsku traku čak ni nakon što se probudite.

- ◆ Ali, kreirajući stvarnost, dobijate drugu, gde scenario radi za vas.

- ◆ Ako ne budete radili na razvoju, doći će do degradacije.

- ◆ Izvorno ste sazdani kao čisto savršenstvo.
- ◆ U svakome od vas postoji Iskra Tvorca.
- ◆ Da biste zapalili Iskru Tvorca u sebi, usredsredite se na samorazvoj.

Pred vama je izbor: ili ćete dopustiti scenariju da vas pokreće, ili ćete prihvatite sebe za sebe, kako biste **pokrenuli sebe** i samim tim značajno odložili izvršenje zamisli.

Sada, pre nego što pristupim objašnjenju šta znači „**pokrenuti sebe**“, potrebno je da se još jednom vratim na pitanje o vašoj potrebi da kontrolišete scenario. Ovo je vrlo važno pitanje. To je povezano s vašom paranojom, moji dosadnjakovići. Prinuđena sam da vam stalno objašnjavam šta ne smete da radite. Zašiljite svoje robove i pažljivo me slušajte.

Vi uporno nešto želite od ljudi ili događaja, pokušavate da ih prisilite ili da na njih nekako utičete, da bude po vašem, i pritom vas muči pitanje kako to da ostvarite. Na primer, želeći da ostavite utisak na osobu suprotnog pola, tako da pristane na izlazak s vama, primenjujete ono što po vašem mišljenju nije ništa drugo do impresivna igra parenja ptice kreštalice. Međutim, na kraju ipak dobijete „korpu“. Zašto?

Budući da ste obdareni samosvešću, postavljate pitanje: „Na koji način“?, i pravite čitavu strategiju zavođenja koja proishodi iz nekih vaših predubeđenja. Da, u trenutku postavljanja takvog pitanja u vama se budi samosvest, ali vam ona staje na put jer na umu nemate cilj, već neke svoje glupe ideje o tome kako da ga ostvarite. Scenario koji ste izmislili protivreči stvarnom, ali vi insistirate na svom i na kraju sve pokvarite.

Ptica kreštalica je, za razliku od vas, potpuno nesvesna i sasvim se povinuje scenariju kao nagonu. Kreštalica ima veće šanse, jer joj je u glavi **samo cilj** i nikakve izmišljotine na temu „kako?“. Tako nikad niste pokušali da postupite, zar ne? Probajte. Prosto priđite osobi koja vam se dopada i, ne razmišljajući ni o čemu, recite i učinite ono što vam padne na pamet. Ako zadržite samo cilj u svojim mislima, scenario će vas sam dovesti do toga.

Jedina razlika u vašem ponašanju u odnosu na kreštalicu treba da bude svesno posmatranje sebe. Potrebno je da posmatrate sebe, svoju pažnju, kako se ne bi opet zaustavljala izgradnjom sopstvenog plana, već **sledila** jedva primetne impulse scenarija kao da su **Diktati Sile**.

To je istovremeno i teško i jednostavno. Teško, zato što je za vas to neobično i drugačije: da ostavite po strani sopstvene motive i

potčinite se spoljašnjoj Sili. Jednostavno je jer ćete sami osetiti diktat Sile ako joj svesno i voljno **dopustite** da vas vodi.

Da li sad shvatate o čemu vam pričam? I dalje o istom, o **principima šetnje uživo kroz film**. Ovi principi su paradoksalni jer su u suprotnosti s vašim idejama i navikama. U nesvesnom stanju idete protiv scenarija, a kad se probudite, još ste nestrpljiviji da sprovedete svoju volju.

Međutim, treba da postupate i razmišljate obrnuto. Nemojte se instinktivno i nesvesno suprotstavljati, već se planski i svesno predajte. Zamislite da ste lutka iz izloga, voštanog lica, odsutnog pogleda i krećete se kao da ste neživi, pokreće vas mehanizam na navijanje. Zatim iznenada postajete svesni, oči vam zaiskre... i to je jedino što treba da vas razlikuje.

Naravno, zračićete posebnim unutrašnjim sjajem, nesvesno izazivajući blagonaklonost od strane ljudi koji spavaju. Što se tiče ostalih stvari, ne treba da se ni po čemu ističete, već da **sledite**, kao i svi drugi, tok filmske trake. Kada se probudite, nastavljate mehanički da se krećete među mnoštvom drugih manekena i radite sve isto što i oni ne odajući svoju prisutnost. Pretvarajte se da spavate a istovremeno krišom menjajte filmske trake.

Zaboravili ste kako se to zove? Imitacija dejstva. Svesno dopuštajući scenariju da vas vodi, vi zapravo **vodite sami sebe**, koristeći Silu i Mudrost scenarija. I onda sve ide glatko i povoljno. Ali kad ne dozvoljavate, onda sve pokvarite. Onda se ispostavi da „nije sve onako kako ja želim“, između ostalog upravo zato što to ne dopuštate.

Neko bi mogao da mi prebaci: Na osnovu čega bih se oslonio na Silu i Mudrost scenarija, koji ko zna gde vodi, a takođe i da li on uopšte poseduje tu Silu i Mudrost? Tim pre, da li je uopšte zainteresovan da bude onako kako ja želim?

Naravno, scenario nije zainteresovan. Ali on će vas u nekom smislu poslušati ako vi budete slušali njega. Zašto će slušati i zašto se na njega treba osloniti, popričaćemo nešto kasnije. U međuvremenu, odgovorimo na jednostavno pitanje: Da li mu se možemo suprotstaviti i treba li to da činimo?

Recimo da je vaša simpatija pristala da izađe s vama. Šta obično radite pripremajući se za sastanak? Pravite svoj plan i imate svoja očekivanja. Od događaja očekujete da sve ide po vašem planu, a od svoje pasije da se ponaša kako biste vi to želeli.

U stvarnosti sve ispada drugačije, što izaziva vaše nezadovoljstvo, negativne reakcije i posledice. Ali procenite sami:

Zašto bi događaji morali da se odvijaju onako kako ste ih vi zamislili, i zašto bi ljudi trebalo da se ponašaju onako kako vi to očekujete? To je kao da gledate film ili TV seriju i želite da se radnja odvija u skladu s vašim scenarijem, a od junaka da se ponašaju prema vašim očekivanjima. Da li je to moguće? Ne. Apsolutno je sve isto i u filmu koji smatrate svojim životom.

Praćenje

Hej–hej, već je veselije! Sad ste već puno toga naučili, dobri moji, ali to još uvek nije dovoljno za slobodno hodanje kroz film. Ponavljamo, ponavljamo!

- ◆ Pitanje „kako?“ udaljava vas od vašeg cilja.
- ◆ Želja „da sve bude po mom“ sve pokvari i takođe vas veoma udaljava od cilja.
- ◆ Suprotstavljanje scenariju vam ne donosi ništa osim problema.
- ◆ Ako vam je na umu samo cilj, scenario će vas sam odvesti do njega.

- ◆ Nemojte se odupirati, već posmatrajte sebe i tok filmske trake.
- ◆ Naučite da osećate diktate Sile i da ih sledite.

Šta da učinite ako je nemoguće kontrolisati događaje i ljude na tekućoj filmskoj traci? Pustite i jedne i druge, dopustite da se film vrti kako se vrti, a ljudima da žive svoje živote. Zašto bi vas zanimala trenutna filmska traka ako možete da je promenite? Zašto mislite da imate pravo da vršite uticaj na ljude? Pustite ih i oni će pustiti vas; štaviše – još će i dotrčati do vas i učiniti sve što poželite. Ali o tome ćemo nešto kasnije.

Ponovo vas podsećam: ***um treba da vam bude usmeren na krajnji rezultat, ciljni slajd, a ne na tok događaja ili ponašanje drugih ljudi.*** Ne treba niti je moguće da se suprotstavljate scenariju, čak i kada ste potpuno prisutni. Sve promene koje se događaju u vašoj stvarnosti su u skladu ***s vašom voljom,*** rezultat prelaska na drugu filmsku traku. Na tekućoj traci ništa ne možete da učinite sa scenarijem.

Neko će se možda usprotiviti: evo, probudio sam se i odlučio da pobegnem od scenarija, svesno i namerno. Recimo, da učinim nešto nesvakidašnje, na primer da bez ikakvog povoda nekoga udarim u glavu. Možda će mi biti uzvraćeno, ali ja sam prekinuo scenario dok sam bio prisutan!

Kao prvo, ne možete da potvrdite da ova vaša finta već nije bila zapisana u scenariju. A kao drugo, dobro, neka su vam sa srećom finte, ali kakva je korist od toga? Govorimo o rešavanju vaših problema i **teško dostupnim ciljevima**. O tome zašto vam se snovi ne ostvaruju. Trikovi sa stvarnošću neće dovesti ni do čega korisnog. Nije pametno zbijati šale s stvarnošću; prema njoj treba postupati inteligentno. O tome se radi.

Sve ostalo su trivijalnosti, a isto vredi i za izuzetke od pravila, na koje ćete bez sumnje naići tokom svojih eksperimenata. Ali sve ove sitnice su nedostojne pažnje. Bolje je da se fokusirate na ono glavno što je od ključnog značaja. Zato, pređimo na konkretizaciju.

Smisao i princip šetanja u filmu ne sastoji se u tome da nakon buđenja možete da radite sve što poželite, već, naprotiv, da se svesno potčinite. Komponovanje stvarnosti i menjanje filmske trake: tu leži vaša slobodna volja. U svemu ostalom bitno je **probuditi se, posmatrati i pratiti**.

Probudite se da biste svesno učinili tri stvari:

1. Odustali od kontrolisanja scenarija.
2. Počeli da sledite scenario.
3. Kreirali ciljni kadar.

Posmatrajte, da biste...

1. Pratili svoju pažnju.
2. Pratili i ostvarivali prednost.
3. Pratili i osvetljavali nadolazeći kadar.

Praćenje je potrebno da bi se iskoristila Snaga i Mudrost scenarija. Scenario se, poput reke, uvek kreće optimalnim putem. Vaš prvi zadatak je da mu ukažete na odredište, na cilj. Ne možete da izračunate kako ćete dostići taj cilj. Previše je varijanti, nijansi, ljudi, okolnosti, događaja, i sve su to jednačine s nepoznatom. Scenario će s lakoćom rešiti ovaj problem. Stoga je vaš drugi zadatak – da ga pratite.

Praćenje nije u potpunosti ono o čemu smo pričali kada smo razmatrali principe Prednosti i Dopuštanja. **Praćenje je umeće da osećamo Diktate Sile i da im se povinujemo.** Ali ne morate da ih uvek osećate. Često je dovoljno da svesno posmatrate obrazac kako se događaji odvijaju da biste ih jednostavno prihvatili, ponašali se u skladu s njima i ne pokazivali otpor.

Da biste osetili smer u kome vas gura scenario, dovoljno je da budete potpuno prisutni, da budete u stanju u kome vidite sebe i stvarnost. Ako stvarnost ne daje jasan odgovor gde treba da

idete, onda pažljivije slušajte sebe, svoje osećaje. U stanju prisustva to možete lako da učinite. Samo je teško u pravo vreme pratiti sebe, da biste se probudili.

Ovde će vam biti od pomoći najrazličitiji okidači koje smo koristili u algoritmima praćenja pažnje, osvetljavanja kadra i prednosti. Treba koristiti **sve okidače i to neprestano** tako da vam to postane navika. Samo tako možete naučiti kako da se **probudite na vreme**. Ako nemate takve navike, uspeh će izostati. Umeće da se na vreme probudite je najvažnije.

Kao dodatak navedenom, dajem vam kontrolne okidače. Vaša najštetnija navika je potreba da sve kontrolišete: scenario, događaje, ljude.

1. Želim nešto od ljudi ili događaja.
2. Želim da sve ide po mom planu.
3. Nešto ne ide onako kako ja želim.

Naviku „kontrolisati“ treba zameniti novom navikom – **pustiti i pratiti**. A sada sledi **algoritam praćenja**:

1. Ulovite sebe na okidaču kontrole.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.

3. Zapitajte se, osetite: šta kaže prvi diktat?
4. Ako dobijete odgovor na ovo pitanje, pratite diktat.
5. Ako odgovor izostane, kreirajte ciljni kadar i ponovo pokušajte da ga pratite.

Spoljašnja sila

Pa kako ste, moji nečujni i nedžangrizavi? Da li ste shvatili da šetnja uživo uopšte nije nešto u stilu „radim šta mi se hoće“? Naprotiv, u šetnji ste čista krotkost: „Nečujan sam, ne pokazujem da sam prisutan, posmatram i pratim“. Ali takođe ste shvatili da je sve to puko pretvaranje i imitacija. Ponavljamo principe.

- ◆ Probudite se, posmatrajte, pratite.
- ◆ Odredite ciljni kadar i sledite scenario.
- ◆ Pratite korišćenje Sile i Mudrosti scenarija.
- ◆ Neprekidno reagujte na okidače da bi vam prešlo u naviku.

- ◆ Naviku „kontrolisati“ zamenite s navikom „pustiti“ i „pratiti“.
- ◆ Pratiti znači biti sposoban osećati i slušati diktate Sile.

(Nemojte da zapovesti Sile pobrkate sa željom da se prepustite svojim slabostima i glupim sklonostima, medeni moji!)

Prateći prvi impuls, dekret ili kako se još zove – intuiciju, predosećaj, činite ispravan korak. Grešite ako ignorišete diktat Sile. Neposlušnost nije isto što i sloboda. Prestajete da se pokoravate scenariju samo za trenutak, upravo da biste načinili grešku. Nadalje vas on ponovo stavlja u „obrt“, ali uz daleko okrutniji program, uzimajući u obzir grešku.

Razlog vaše neposlušnosti u datom slučaju je vaša samosvest ili, tačnije – prepotentnost. Ona vam šteti, jer se ne koristi s namenom – umesto ispravnih radnji, čine se pogrešne. Vaša umišljenost ne shvata situaciju u kojoj ste se našli. Detaljno sam vam ispričala da se nalazite u filmu, u ulozi jednog od lika, a takođe sam vam objasnila kako treba ispravno da se ponašate da biste izašli iz tog položaja.

U prethodnim lekcijama smo govorili o tome da je scenario program vašeg ponašanja i svih vaših postupaka na trenutnoj filmskoj traci. Ali da li svih? Postoje dva izuzetka: korisno i štetno. Štetno sam vam već opisala – a to je neposlušnost scenariju.

Koristan izuzetak se pojavljuje u trenutku kad se probudite i svesno kreirate stvarnost. To je jedino što nije uključeno u scenario. Scenario ne predviđa izuzetke, u skladu s kojima možete da promenite filmsku traku i tako se nađete u vlasti drugog scenarija.

Vidite kako je zanimljivo ustrojen svet: **scenario ne zna da možete da menjate filmske trake**. Tvorac vam je dao takvu privilegiju. Niko drugi, sem vas, nijedno živo biće ne poseduje tako nešto! Vi ste izuzetak od opšteg pravila. Ali to ne koristite!

Čak i scenario, kao što sam već govorila, može da vam bude poslušan. U kom smislu? Kada kreirate stvarnost, tekući scenario vas pušta i ustupa mesto drugom, na onoj filmskoj traci gde se premeštate u trenutku osvetljavanja ciljnog kadra.

Kao što znate, posedujete dva centra namere – unutrašnji i spoljašnji. Unutrašnji centar se nalazi na čelu. Spoljašnji je na vrhu pletenice. Unutrašnja namera je odgovorna za vaše uobičajeno funkcionisanje u tekućem kadru. Spoljašnja namera se dosad pominjala tek usputno kada je bilo reči o principu „nemam ništa s tim“.

Podsetiću vas još jednom: **šetate uživo kroz film kad ste prisutni pažnjom a krećete se s namerom**. Pokrećete kadar, ali ne svojom ograničenom namerom, već spoljašnjom. Spoljašnja namera

se tako zove jer nije vaša, ne pripada vama i ne potčinjava se vama. Kako ćete ga onda pokretati i šta to uopšte znači?

Možemo pretpostaviti da postoji scenario i da postoji spoljašnja namera, ali to nije sasvim tako. Postoji nešto što je izvan scenarija. Spoljašnja namera je neka vrsta Sile, **pokretač stvarnosti**. Njena **aktivna komponenta** okreće filmske trake onako kako je predodređeno da se okreću. Ko je i zašto tako predodredio – teško je i složeno pitanje i time se nećemo baviti. Važnije nam je šta možemo da učinimo s tom „predodređenošću“.

Na Silu ne možemo da utičemo direktno ili na bilo koji drugi način, ali možemo da je koristimo zaobilaznim putem. Posedujete tačku pristupa Sili – vaš spoljašnji centar, pletenicu. Kada ste nesvesni, Sila vas hvata za pletenicu i vodi vas kroz scenario kao marionetu. Ali kada ste budni, potpuno prisutni i uzmete pletenicu „u svoje ruke“, u Sili se aktivira njena **reaktivna komponenta** – metasila. Upravo ona i pokreće drugu filmsku traku, u skladu s kadrom koji ste odredili.

Već smo prošli kroz algoritam rada s pletenicom. Ponovićemo ga još jednom.

1. Probudite se i uđite u tačku svesnosti (budite prisutni).
2. Aktivirajte pletenicu (usmerite pažnju na nju, osetite je).

3. Ne skrećući pažnju s pletenice, odredite ciljni kadar.

Čim ste ponovo postali prisutni, vaša pažnja je počela da vam pripada. Čim ste aktivirali pletenicu, konci marionete su takođe završili u vašim rukama. Sada, ne ispuštajući konce, usmerite pažnju na unutrašnji ekran i na njemu crtajte sliku budućnosti – tj. odredite ciljni kadar.

Pažnja se istovremeno nalazi kako na unutrašnjem ekranu tako i na pletenici. Pletenica oseća pažnju i na ekranu stvara crtež (vizuelno i/ili rečima, mislima). Ne crta iz unutrašnjeg centra, već iz spoljašnjeg, koji je naizgled vaš, ali nije vaš. Ne primenjujete opipljivu i materijalnu silu, već imaginarnu i neopipljivu **metasilu** koja deluje **negde iza i izvan vas**.

To nema veze s vama, ništa ne radite direktno, već **zaobilazno omogućavate i gledate kako se sve odvija. Ne insistirate, već dopuštate** da se samo od sebe dogodi. Zabeležite i zapamtite osećaj koji nastaje **iza i izvan vas** – to je vaš kontakt sa Silom. Ako naučite da upravljate ovim osećajem, Sila će biti s vama.

Papirni čovek

Šta nastavljamo da proučavamo? Niste zaspali? Niste zaboravili? Tehniku šetnje uživo. Ne brinite, krhki moji, to nije tako teško. Potrebna je samo praksa, stalna, dosledna. Ako još niste probali, već ste samo čitali o tome, ili slušali, ili ste sve vreme zurili u mene, isprobajte. Lako ćete to učiniti.

- ◆ Kadar ne pokreće unutrašnja, već spoljašnja namera.
- ◆ Spoljašnja namera je neka vrsta Sile, pokretač stvarnosti.
- ◆ Metasila je reaktivna komponenta Sile.
- ◆ Pletenica je vaš spoljašnji centar, vaša pristupna tačka Sili.

◆ Sila se koristi indirektno, poput metasile, pomoću pletenice.

◆ Metasila nastupa kad aktivirate pletenicu i kreirate stvarnost.

I tako, vi se šetate uživo kroz film kad ste prisutni pažnjom i krećete se s namerom. U suprotnom, niste u potpunosti živi, i uopšte se ne šetate, već igrate propisanu ulogu.

Kako još da vas uvredim? Kad je vaša svesnost odsutna, niste prisutni u sebi, uopšte vas nema – samo ste lik. Kao ilustracija u knjizi. Možete iseći figuru iz papira i umetnuti je između stranica knjige. Eto, to ste vi.

Šta mogu da učine papirni čovek, ili papirni puž? Da čame zatočeni u knjizi. I to je sve. Jedino što vas razlikuje od izmišljenog lika je redak tračak samosvesti kada uzviknete: zašto sve nije onako kako ja želim da bude? Ali tu se razlika i završava.

Ništa nije kako treba da bude jer uvek idete „glavom kroz zid“, koristeći svoju ograničenu nameru. Želite da budete voljeni, poštovani, da vam ljudi pomažu, nešto daju, te poput deteta zahtevate: voli me, poštuj me, pomoz mi, daj mi.

Sa strane ta slika izgleda ovako: stojeći pred ogledalom, pružate ručice i govorite: „daj!“, pokušavajući da privučete odraz. Međutim, odraz uzvraća istim. Ne daje, već uzima. U stvarnosti, kao u

ogledalu, uvek dobijate odraz svih svojih mentalnih smernica i postupaka. ***Ono što šaljete, to i dobijate.***

Kao što se verovatno ne sećate (jer, ne sećate se?), već sam govorila o tome da čak i kad se nalazite u nesvesnom stanju, ipak u nekoj meri kreirate stvarnost. Ne toliko efikasno kao s namerom i svesno, s pletenicom, ali je ipak kreirate. Naročito kad ste svim srcem protiv nečega. Stvarnost, po pravilu, reaguje kao u ogledalu. ***Ono što šaljete, to i dobijate.***

Ali stvarnost nije obično, već paradoksalno ogledalo. Paradoksalno je zato što vi, gledajući se u njega, ne vidite sebe sa strane. Zato što je odraz – stvarnost koja vas okružuje, tekući kadar. I vi ste, svojom pažnjom, potpuno uronjeni u taj odraz. To znači da je vaše Ja bukvalno utisnuto u film, kao lik u filmu ili ilustracija u knjizi.

Budući da ste lik u filmu, ne možete da ga promenite niti pokrenete. Ne možete čak ni sebe da pokrenete napred, vaše Ja se tamo rastvara i uopšte ne postoji. ***Stičete sposobnost da se krećete i pomerate stvari ispred sebe kad odvratite pažnju od filma.*** Ili od ogledala, što je isto.

Telo vam ostaje unutar njega, u odrazu, a pažnja vam je ovde, spolja, sa strane slike. A onda vidite sebe kako stojite ispred ogledala i vidite stvarnost kao odraz svih vaših misli i postupaka. Tek

kad vidite sebe ovde, ispred ogledala, moći ćete da pokrećete sebe tako da u odrazu bude „sve je onako kako želim“.

Kao što verovatno ne pogađate (a ne pogađate, zar ne?), ponovo je reč o vašoj **prisutnosti**. Vi ste vaša pažnja. Ili ste živ pojedinac i postojite, ili ste papirna osoba i ne postojite. U filmu ste prisutni samo kada je vaša pažnja usmerena ka publici, gde možete da vidite sebe i stvarnost. Tamo gde je ekran, tamo je i ogledalo.

Razlika između ekrana ili ogledala stvarnosti od običnih ogledala i ekrana je u tome što se slika i odraz u stvarnosti preklapaju. Oko sebe primećujete jednu sliku, a ne površinu koja je razdeljena na dva dela. Ali to ne menja suštinu. Stvarnost koja vas okružuje se oblikuje vašim mislima i postupcima. Ako se, dok stojite pred ogledalom, podsvesno krećete, dobijate i odgovarajući odraz. Vi praktično snimate svoj film, svoju stvarnost.

Prvo što je potrebno da učinite da biste snimili svoj film je da se **probudite i budete potpuno prisutni**. Zamislite da ste oživali u filmu. Ne gledate film kao što to obično činite, već živite u njemu. Osetite to. Otvorite oči i ponovo pogledajte sve što vas okružuje. Osvežite svoj pogled. Videćete da su boje koloritnije. A sad osetite sebe kao posmatrača sa strane, a ne kao filmskog lika. Ušli ste u film kao insajder. Niko to ne zna, samo vi. Telom se nalazite u filmu,

a pažnjom ste izvan njega. **Osetite svoju odvojenost, svoje prisustvo.**

Drugo: pre nego što nešto poželite, očekujete, ili zatražite od ljudi i stvarnosti, zamislite kako stojite pred ogledalom i postavljate pitanje: **šta treba da učinim da bi mi odraz krenuo u susret?** Očigledno – da sami napravite prvi korak. Umesto uobičajenog manira da navučete cebe preko glave i tupo ponavljate „daj-daj-daj“, probudite se i postanite svesni da ogledalo stvarnosti samo ponavlja vaše kretnje. I da, ako želite nešto da dobijete, prvo morate dati nešto slično. Nebitno je šta. Samo zamenite svoje „daj mi“ sa suprotnim – „uzmi“. I tada ćete u odrazu, kao čarolijom, dobiti ono što ste želeli. **Šta dajete, to i dobijate.**

Kreiranje slike

Kao i uvek, dragi moji, marljivo ponavljamo ono što smo do sada obradili.

- ◆ Stvarnost, poput ogledala, odražava sve vaše misli i postupke.
- ◆ Vaše misli i postupci obično su: voli me, pomози mi, daj mi.
- ◆ U odrazu bukvalno dobijate to isto: daj-daj-daj.
- ◆ Delujući ograničenom namerom ne vidite sebe objektivno.
- ◆ Da biste se videli objektivno, postanite potpuno prisutni.
- ◆ Osvežite pogled, osetite svoju individualnost u filmu.
- ◆ Kategorički zamenite sve svoje „daj mi“ sa „uzmi“.

Ishodeći iz rečenog, svi vaši postupci moraju biti prilagođeni svojstvu stvarnosti ogledala. Pre nego što nešto poželite ili zahtevate od drugih, morate da budete potpuno prisutni i zapitate se: **šta da učinim da bi mi odraz krenuo u susret?** Očigledno, da naćinite prvi korak. Koji korak treba ućiniti u vašem slučaju?

Glupi puževi spoznaju svoje postupke tek kad stoje ispred obićnog ogledala i vide sebe u odrazu, Ali vi ste, zlatni moji, sad postali tako pametni, ili ćete u krajnjoj meri biti tako pronicljivi, da ćete sigurno razumeti: **misli i postupke treba formirati uzimajući u obzir ogledalo, ćak i ako ono nije vidljivo.**

Na primer, ųudite za ljubavlju i naklonošću. Zamislite se kako stojite pred ogledalom. Krećite se na taj naćin da u odrazu dobijete ono što ųelite. Kako treba da se krećete? Ne traųite ljubav, već zraćite ljubavlju i volite. Ne traųite naklonost, već zraćite ųarmom i budite ljubazni.

Ovaj princip moųete sami da isprobate. Ko vam se viųe dopada: osoba koja vas voli, ili ona koja se bori za vaųu ljubav? Ona koja vam nesebićno neųto daje, ili ona koja za neųto moli? Koja je iskreno zainteresovana za vas, ili ona koja traųi vaųu paųnju?

Da biste kreirali potrebnu sliku, koristite sledeću tablicu:

Želite:	Stvarate sliku:	Dobijate u odrazu:
Prijatnu komunikaciju komunikaciju	Pažljivo slušate	S vama žele
Da budete interesantni	Pokazujete interes	Interesuju se za vas
Da dobijete pomoć	Pomažete	Pomažu vam
Da vas razumeju	Razumete druge	Razumeju vas
Da saosećaju s vama	Saosećate	Saosećaju s vama
Da vam odobravaju	Odobravate	Odobravaju vam
Da vas poštuju	Poštujete	Poštuju vas
Da vam budu zahvalni	Zahvaljujete	Zahvaljuju vam se
Da se dopadate okolini drugima	Pokazujete simpatiju	Dopadate se
Da izazivate oduševljenje vama	Oduševljavate se	Oduševljavaju se
Da budete voljeni	Volite	Vole vas

Jednostavno, poređajte sve svoje misli i postupke sa znakom plus. Sva vaša „daj“ imaju znak minus i ne funkcionišu, bolje rečeno – rade obrnuto. Na potpuno isti način sve vaše negativne misli i dela vam se vraćaju kao bumerang.

Ne želite:	Ne radite ovo:
Da se suočite s agresijom	Ne ispoljavajte agresiju
Da čujete kritiku	Ne kritikujte
Da vas osuđuju	Ne osuđujte
Da pretrpите štetu	Ne činite štetu drugima
Da osećate strah	Nikome ne pretite
Da budete neprijatna ličnost	Ne pričinjavajte drugima neprijatnosti

Ne želite da vam se na glavu sruči mnoštvo bumeranga? Zato ih ne bacajte u ogledalo. Ogledalo ne vraća uvek istom merom. Uzročno-

posledične veze raznoraznih nesreća često nisu očigledne. Jedino što garantovano funkcioniše je vraćanje bumeranga, pre ili kasnije, u ovom ili onom obliku. Nešto ste loše učinili drugima? Onda ćete za to debelo platiti, u najrazličitijim varijacijama. Učinili ste nešto dobro? Bićete nagrađeni.

A sada sledi konkretan algoritam slike. Čim nešto poželite od drugih ljudi, probudite se i stanite pred ogledalo. Šta treba da učinite kako bi vam odraz krenuo u susret? ***Da drugima date ono što biste sami želeli da dobijete.***

1. Uhvatite sebe kako razmišljate: nešto želim od drugih ljudi.
2. Budite potpuno prisutni: uzaludno je želeći, morate dati.
3. Zapitajte se: šta slično mogu da dam?
4. Ako pronađete slično, dajte odmah i dajte unapred.
5. Ako ne pronađete slično, dajte bilo šta.

Nije uvek moguće ili prikladno drugome dati baš ono što ste vi želeli da primite, ili čak tome slično. Čoveku možete dati ono što vidite da mu je potrebno ili što će mu se dopasti. Počev od komplimenta, pa do poklona. Utvrditi šta mu je potrebno nije teško, samo se treba istinski zainteresovati za njega. A posle je lako, sve što nosi znak plus.

Opšti princip kreiranja slike: **svetu ne treba zamerati, već ga voleti.** Zapravo, sve što vam je potrebno je ljubav. Ali vi pogrešno shvatate ove reči. Želite da vas svi vole. Mislite da prvo treba da vas zavole, pa ćete onda vi zavoleti svet. Ali potrebno je baš obrnuto – volite, zračite ljubavlju, ne očekujući ništa zauzvrat, i tek će vam tad ljubav sama doći.

Istovremeno, postoji određeni tip ljudi koji će rado iskoristiti vašu ljubav, a neće ništa dati zauzvrat. Klonite se takvih ljudi. Oni vam nisu potrebni. A sada, pridite bliže-bliže, čuveni moji! Ja sam Tafti, vaša sveštenica!

Komunikacija s ogledalom

Dakle, dobri i prekrasni moji! Sada znate kako da se pokrenete iznutra. Da ne čekate, ne tražite i ne zahtevate, već da se kroz život krećete tako da na kraju dobijete ono što želite. Kao da stojite pred ogledalom.

- ◆ Postupke treba da uskladite sa svojstvom stvarnosti u ogledalu.
- ◆ Šta treba da učinite da bi vam odraz krenuo u susret?
- ◆ Dajte drugima ono što biste želeli da dobijete.
- ◆ Sva vaša „daj“ imaju znak minus i rade suprotno: nećete dobiti.
- ◆ Negativne misli i dela vam se vraćaju kao bumerang.

◆ Poređajte sve svoje misli i dela sa znakom plus.

I tako, šta možete da radite u tekućem kadru osim da kreirate nastupajuću stvarnost? **Da pokrećete sebe i da se krećete iznutra.** Ako se bavite samorazvojem, a uz to još vladate tehnikom kreiranja slike, neće vam biti premca među svim puževima.

Kukavni pokušaji da se pomeri sam tekući kadar, odnosno da se direktno deluje na tok događaja, neće dovesti ni do čega, ili će proizvesti suprotan efekat. Pokušaji da utičemo na ljude takođe su besmisleni. Oni su likovi, vodi ih scenario, baš kao i vas. Prosudite po sebi: da li na vas može nekako da se utiče? Ne postoje ta nagovaranja; ako sami ne poželite, nikakav upliv neće delovati na vas. Je li tako, moji odlučni?

Tok događaja u filmu možete preokrenuti jedino promenom same filmske trake, ali nikako unutar nje. Na ljude možete da utičete samo indirektno (naravno, ne razmatramo prinudne metode), **stupajući s njima u odnos, u skladu s principom ogledala.** To je jedini način da ih naterate da sami požele da urade ono što je vama potrebno.

Ali zašto bi ljudi sami želeli da rade stvari ili vam daju ono što vam je potrebno? Priroda stvarnosti je takva da **to nije samo film, već je i ogledalo.** Kreiranje slike deluje poput kreiranja stvarnosti, samo što

je mehanizam drugačiji – ogledalski. Ne možete da oblikujete ponašanje ljudi, kao što to činite sa stvarnošću.

Ako, sastavljajući ciljni kadar, na neki način primoravate izvesnu osobu da igra kako vi svirate, to najverovatnije neće uroditi plodom ili će se završiti suprotnim, jer dvojako kršite pravila – upadate u tuđi scenario.

Na raspolaganju vam je jedino vaša lična stvarnost. Stoga, u ciljnom kadru centralna figura treba da budete vi, onako kako sebe zamišljate u snovima: zvezda ste na pozornici, u direktorskoj fotelji, na svojoj jahti. Sve ostale figure u kadru treba da budu u drugom planu, kao deo scenografije.

Zapamtite dobro sledeće: **možete da oblikujete svoju stvarnost, ali ne možete da oblikujete ljude**. S njima možete da stupite samo u ogledalske odnose. Da li želite nešto konkretno od konkretnih ljudi? Priđite im i komunicirajte s njima unutar datog filma, imajući u vidu činjenicu da film ima prirodu ogledala.

Ne možete, na primer, da na bilo koji način **naterate neku osobu** da s vama stup u brak. Međutim, u svom ciljnom kadru možete da zamišljate kako se venčavate **s nekom apstraktnom (zamišljenom) osobom**, nekim idealom ili da srećno živite u vašem budućem domu i budućoj porodici. Tada će se vaša filmska traka

zameniti drugom, u kojoj ćete upoznati osobu s kojom se takav scenario može ostvariti. Ako imate na umu konkretnu ličnost, nemojte pokušavati da s njom „snimate film“ – to neće uspeti, već ***idite i pričajte s njom, kao sa ogledalom, kreirajući svoju sliku.***

Najvažnija stvar (opet ponavljam i ponavljam, zaboravni moji, opet, opet!) – ***je da ne zaboravite gde se nalazite.*** Nalazite se u filmu, okruženi ste izmišljenim likovima koje režira scenario. Ovaj film je, s jedne strane, filmska traka koja se može promeniti, a s druge strane ima ogledalsku stvarnost koja vas zavarava time što nema vidljivu površinu koja razdvaja sliku od odraza.

Možete da se probudite u ovom filmu, osvrnete se oko sebe i šetate se uživo, kao svesni pojedinci, utičući na stvarnost po sopstvenom nahođenju. U suprotnom, jadničci moji, bićete isti kao i svi drugi likovi koje vodi vas scenario, zbog čega se ponašate kao u magli, kao u snu, a tad malo šta zavisi od vas.

Još jedna stvar koju treba znati i upamtiti. Za razliku od likova iz sna, koji su potpuno podređeni scenariju, ili životinja koje su podređene nagonima kao scenariju, vi ipak niste obdareni makar čim, već posedujete samosvest. Iako se ona retko budi, u bljeskovima, ipak je posedujete. I zato vas ne vodi samo spoljašnji pokretač – scenario, već delom i ***unutrašnji okidač.***

Šta je to? Vrlo je prosto. **To je potreba za sopstvenom važnošću i težnja za samoostvarenjem.** Zamislite da ste se upravo rodili, došli na ovaj svet. Šta ćete uraditi? Pre svega, sebi i drugima dokazivati da niste beznačajni i da se niste rodili uzalud. Eto, upravo se ovim bavite celog života. Oblici i metodi su različiti, ali je suština ista.

Iz ovoga sledi još jedan veoma efikasan princip ogledala. **Ako želite da pridobijete nečiju naklonost ili da od njega nešto dobijete, postavite sebi za cilj da naglasite njegovu važnost i pomognete mu u procesu sopstvenog samoostvarenja.** Očigledno je da ćete na neko vreme morati da zaboravite na svoju važnost i da se usredsredite na važnost drugih.

Princip je paradoksalan, jer je i ovde u pitanju ogledalo. **Prednost ostvarujete tek kad ne razmišljate o svojoj dobrobiti, već o tuđoj.** Istovremeno, ako ne želite da natovarite sebi na vrat neprijatelje, **maksimalno se suzdržavajte da povredite tuđ osećaj važnosti.**

Kao što sam vam već govorila, **dobrobit za druge** treba da bude deo vaše životne filozofije. Tad neće biti problema ni s vašim samoostvarenjem. Štaviše, vaša sopstvena realizacija će biti uspešna **jedino ako i drugi budu imali neke koristi od nje.** I

suprotno – ako u tome što radite nema koristi za druge, onda je ni sami nećete imati.

Manipulacija

Tako je to, dobri moji! Sve ovo ima jako malo veze s vama! Na ljude i događaje ne pokušavamo direktno da utičemo. Stavite ruke iza leđa i pokrenite se iznutra!

- ◆ Možemo manipulirati stvarnošću, ali ne možemo manipulirati ljudima.
- ◆ S ljudima možemo jedino da komuniciramo imajući u vidu principe ogledala.
- ◆ Stvarnost treba kreirati s apstraktnom ličnošću i scenografijom.

♦ Na svaki mogući način se suzdržite od toga da potcenjujete nečiji osećaj važnosti.

♦ Nastojte da naglašavate važnost drugih ljudi i da im pomažete u samorealizaciji.

♦ Vaša sopstvena realizacija je uspešna samo ako je od koristi drugima.

Ne zaboravite da budete prisutni i setite se ogledala. Jednostavno, ne zaboravite da se i dobro i loše vraćaju kao bumerang. Kada ste prisutni, za usnule ljude ste poput svica, simpatični i privlačni. Ako u isto vreme s njima komunicirate kao s ogledalom, onda ćete im biti i favorit.

Već ste naučili mnoge tajne stvarnosti, ali prerano je za opuštanje. Možda postoje i drugi, napredni puževi koji će pokušati da manipulišu vašom svešču. Naročito oni koji po scenariju poseduju vlast i medije. Zato, neka vam rogovi budu zašiljeni, ne dozvolite da vas vode, nemojte zaspati.

U tekućem kadru se može manipulirati svešču likova. Kao što vam je sad poznato, vodi vas spoljašnji scenario i unutrašnja pokretačka snaga iako poslednje u daleko manjoj meri. Ova pokretačka sila uglavnom određuje vektor vašeg kretanja, ali vas ipak pokreće scenario. Međutim, najpohlepniji puževi, u skladu sa

svojim pobudama ili scenarijem, mogu pokušati da promene smer vašeg vektora zbog svojih interesa.

Ovo i jeste manipulacija – ***pokušaj kontrolisanja tuđeg vektora.*** Može imati oblik obmane, stvaranja lažnih vrednosti i ciljeva, ili igranje na slabosti i potrebe drugih. Za razliku od načela ogledala, koji ne dotiču vaš vektor, već mu, naprotiv, pomažu, manipulatori vas zamajavaju s pravog puta i koriste. Stoga, svaki put kad osetite da vam nešto nameću, zapitajte se: ***Kome i kako to može da bude od koristi?***

Nećemo se baviti manipulacijom ljudima, to je sraman posao. Ali manipulacija stvarnošću je, moglo bi se reći, čak i legitimna. Stvarnost vas sve vreme zavarava svojim iluzijama. Ne ostanite joj ni vi dužni. Vama bi, mojim tajnim manijacima i prikrivenim perverznicima, ovo trebalo da se dopadne. Reći ću vam kako se to radi.

Stvarnost ima dualnu prirodu. S jedne strane je film, a s druge strane trodimenzionalno ogledalo. I jedno i drugo zbunjuju. ***Najveća iluzija se sastoji u tome što je prava priroda stvarnosti skrivena.*** Ne možete da vidite prostor od filmskih traka, niti ogledalo. Ali ako to znate i ne zaboravljate, iluzija prestaje da gospodari vama.

I tako, dok stojite ispred običnog, ravnog ogledala, istovremeno gledate sliku i odraz, pa vam je zato njihova korelacija očigledna. Međutim, korelacija nije uvek bila takva. Ne sećate se svojih izraza na licu, kao kad ste prvi put stali pred ogledalo. Ali reći ću vam ovo: tad ništa niste shvatali. Za vas je to bila fantastična iluzija jer vam je bio nepoznat princip rada.

Iluzija običnog ogledala sve do danas ostaje nedokučiva ako je razmatramo izvan okvira navike. Ali iluzija stvarnosti ogledala je daleko komplikovanija. Prostor nije razdeljen na pola, i nije vidljiva granica između stvarnog i imaginarnog. ***Vi se istovremeno nalazite izvan i unutar ogledala.***

Pritom, to ogledalo radi sa zadržkom, pa čak i više od razmere 1:1. Svaka vaša poruka ne „radi“ odmah, i uzročno-posledične veze se ne mogu uvek ispratiti. Zamislite koliko je genijalna ta iluzija. ***Krajnje lukavstvo i varka kriju se u tome što se stvarnost pretvara da nije ogledalo.***

Pa ipak, čak i tu iluziju možete da savladate. Sada vam je poznat princip trodimenzionalnog ogledala, kao i to da se slika i odraz u njemu poklapaju. Šta iz ovoga sledi? To znači da slika koju ste stvorili može da postane odraz, a odraz može da se slije u sliku. Drugim rečima, ***možete da preinačite odraz u sliku ako se budete***

pretvarali da imate ono što nemate ili da ste osoba koja još niste postali.

Na primer, želite da imate svoju kuću. Hodate po prodavnicama i razgledate nameštaj i predmete enterijera kao da je već imate. Ili možda želite da budete bogati. Gledate skupe stvari, automobile, jahte, odmarališta. Puštajte bogatstvo u svoj život. Ili želite da postanete zvezda u nekoj drugoj oblasti. Ponašajte se kao da ste već zvezda; živite njenim životom, bar za sada, u mašti.

Neka vas ne zbunjuje što to liči na igru ili čak samoobmanu. Ako ste ozbiljni u svom pristupu igri, stvarnost će biti prinuđena da vas doživi potpuno ozbiljno. Ipak je to ogledalo! Vaš zadatak je ***da budete u stanju u kome već imate ono što želite, ili ste osoba kakva biste želeli da budete.*** Pretvarajte se i živite u tom pretvaranju. To je lažno, ali nije šala. Bez šale, shvatate?

I šta će se onda dogoditi? I šta će tada biti?

Postepeno će se slika stvarnosti uskladiti s vašim pretvaranjem. Stvarnost voli da proizvodi iluzije, ali ne može da podnese kad je samu počaste iluzijama. Ona će pronaći način da iluziju koju ste proizveli pretvori u stvarnost.

Kreiranje odraza

I? Pokvareni moji licemeri i podmukli igrači, shvatate li da šetnja uživo kroz film nije samo obično pretvaranje, već i maskenbal?

- ◆ Manipulacija svešću je upravljanje tuđim vektorom.
- ◆ Zapitajte se: kome i kako to koristi?
- ◆ Priroda stvarnosti je dualna i skrivena: ona je i film i trodimenzionalno ogledalo.
- ◆ U stvarnosti, vi ste istovremeno izvan i unutar ogledala.
- ◆ Uđite u stanje pretvaranja kao da već imate ono što želite i da ste osoba koja biste voleli da budete.

◆ Stvarnost će se postepeno uskladiti s vašim pretvaranjem.

Da, to je igra s stvarnošću. Ali to je ozbiljna i stvarna igra. Da, to je i maskenbal. Stvarnost ima mnogo lica – i za nju imate svoje maske: imitacija i prisustvo, dopuštanje i praćenje, posmatranje i kreiranje, slika i odraz. Sve je to kao pretvaranje, ali je vrlo, vrlo realno.

Porazgovarajmo detaljnije o smislu rečenog u poslednjoj lekciji: ***odraz možete da preinačite u sliku pretvarajući se da imate ono što nemate ili da ste neko ko još niste postali.***

To znači da možete da kreirate i sliku i odraz. U prvom slučaju slika se ***preliva*** u odraz, a u drugom – obrnuto, odraz – u sliku.

Zašto se preliva i zašto ovaj proces može da bude dvosmeran? Zato što su u trodimenzionalnom ogledalu slika i odraz identični. Slika, ako imamo u vidu vašu sposobnost da utičete na stvarnost – to ste vi sami, slika vaših misli i dela. Odraz ste vi sami i čitavo vaše okruženje, odnosno vaša fizička stvarnost.

Prvi (direktan) proces: ono što šalžete, to vam se vraća, ono što šalžete, to i dobijate, onaj ko ste zaista – to i imate.

Drugi (obrnuti) proces: kakva je igra – takva je stvarnost, ono što imitirate – to i dobijate, koga oponašate – taj i postajete.

Pravo: slika se preliva u odraz. Kreiranje slike je ono što šalžete stvarnosti. Ono što ste poslali, to ste i dobili kao rezultat.

Obrnuto: odraz se preliva u sliku. Zadatak slike je vaše pretvaranje i imitacija. Onaj koga ste oponašali, u toga se realno i pretvarate.

Sve ove manipulacije sa ogledalom su ono što se zove ***pokretati sebe iznutra***.

Koja je razlika između oblikovanja slike i odraza i oblikovanja stvarnosti? Sliku i odraz kreirate vi, radeći s ogledalom. Stvarnost kreirate osvetljavajući nadolazeći kadar. U svakom slučaju koristite drugačiji aspekt prirode stvarnosti. U prvom slučaju – ogledalo, u drugom – film. Mehanizmi se razlikuju, ali je rezultat isti – željeno se ovaploćuje u stvarnost.

Možda ćete se zapitati ili posumnjati: da li vaše pretvaranje može da se na neki čudesan način ***pretvori*** u stvarnost? Ne brinite, moji treperavi, stvarnost je plastična, ona ima svoje mogućnosti i sredstva. Jer, ona je viševarijantni film i iluzorno ogledalo, sama iluzija kojom može da se upravlja ako se na to ne zaboravi i ako se pravilno koristi.

Prvi neophodan uslov je da igra bude ozbiljna. Ako je glumac dobar, pretvara se u svoj lik, bukvalno postaje on, zato što ozbiljno

glumi. Vaš zadatak je da napravite put unazad. Da od lika, koji jeste, ali kojim niste zadovoljni, postanete glumac, odigrate ulogu imaginarnog lika i da se uživite u tu ulogu tako da se pretvorite u stvarnog lika. To i jeste obrnuti proces transformacije odraza u sliku.

Drugi neophodan uslov je dosledna igra. Ogledalo stvarnosti ne reaguje odmah, već sa zadržkom. Zbog toga ovde treba delovati ciljano, metodično i redovno. Ako ste već započeli igru sa stvarnošću, morate imati strpljenja. U početku ćete morati da delujete naslepo, ne nadajući se momentalnim rezultatima. Rezultati će se neizbežno pojaviti, ali samo pod uslovom da stvarnost, posmatrajući vašu predstavu, prva izgubi strpljenje.

Dakle, **kreirati odraz** znači **načiniti sopstvenu iluziju za stvarnost**. Ako želite da nešto dobijete – pretvarajte se da to već imate. Ako želite da postanete neko, ponašajte se kao da ste već on. Slično glumcima, potpuno ozbiljno **uđite u to stanje i živite u njemu**. Živite virtuelno u mislima, i, ako je moguće u delima, sve dok sami ne poverujete u kreiranu iluziju. Čim sami poverujete, poverovaće i stvarnost. I tada će se desiti čudo.

A sada sledi **algoritam odraza**, opet-opet, iznova-iznova, dosadnjakovići moji!

1. Uхватite sebe kako razmišljate: želim nešto da dobijem ili da postanem neko.

2. Postanite potpuno prisutni: želja je beskorisna, već morate početi da kreirate.

3. Pretvarajte se i ponašajte se kao da ste već postigli ono što želite.

Kako treba da se pretvarate – nije bitno, odlučite sami proizvoljno. Izmišljajte! Moji saveti su po ovom pitanju neumesni. Što vam je kreativnost veća, to je efikasniji rezultat.

Kreiranje slike se uglavnom primenjuje kad je reč o ljudima, dok se odraz kreira uglavnom kad je reč o stvarnosti. Jer bolje je ne pretvarati se s drugim ljudima, već biti iskren i biti svoj. Međutim, pred ogledalom stvarnosti možete da se pretvarate koliko god želite. U razumnim granicama, naravno. ***Ne gubeći osećaj za stvarnost.***

Takođe, ne zaboravite da nije dovoljno samo igranje s ogledalom i nadolazećim kadrom. Pored toga, treba da ***uradite*** sve što se od vas traži kako biste ostvarili cilj u tekućem kadru, odnosno da preduzmete konkretnu akciju, a ne samo da maštate izvaljeni na kauču.

Fatalna dilema

U poslednjoj lekciji, ja, tako božanstvena i divna kakva jesam, rekla sam vam, tako ništavnim i mrskim, da je stvarnost iluzija. To ne znači da je falsifikat. Za sebe, stvarnost je stvarna. Za vas je iluzorna i nekontrolisana jer niste svesni njenih svojstava niti ih koristite.

To je isto kao da ne znate da možete da jašete konja. Ako ga ne budete jahali, otrčaće gde mu je volja, a neće vam se potčiniti. Takođe ni stvarnost nije vaša, ne zavisi od vas. Ali ako budete svesni njenih svojstava i iskoristili ih, iluzija će vam se potčiniti, postaće vaša.

- ◆ Slika je predmet vaših misli i postupaka; uvek je primarna.

- ◆ Odras ste vi sami, celokupno vaše okruženje, vaš život.

- ◆ Kreirati sliku je poruka koju šalžete: ono što dajete, to vam se i vraća.

- ◆ Pretvaranje i imitacija su način da kreirate odraz.

- ◆ Ono što oponašate, to i dobijate; u koga se pretvarate, taj ćete i postati.

- ◆ Neophodni uslovi: igra, dosledna i potpuno ozbiljna.

- ◆ Slika i odraz se prelivaju jedno u drugo.

Takođe se slika i odraz prelivaju jedno u drugo u smislu da slika vaših misli i dela utiče na vaš život, a život, pak, utiče na ponašanje i razmišljanje. Ako dopustite da ovaj proces ide svojim tokom, i vi i vaš život ćete samo degradirati, kako to obično i biva. Zato što, posmatrajući takav život, misli postaju sve mračnije; a što su mračnije, i život je gori itd., u skladu s povratnom spregom.

Zbog toga postoji fatalna dilema: da li želite da budete lepi i srećni, ili želite da vas proždere nilski konj? Ako ne želite poslednje, onda brzo – prestanite da patite – nemojte da patite, već kreirajte-kreirajte!

Možete zasebno da kreirate sliku, odraz i stvarnost, u zavisnosti od okolnosti, a možete i da ih integrišete. Na primer, stremeći ka određenom cilju, možete dosledno da kreirate ciljni kadar i da se istovremeno pretvarate kako je cilj već postignut, pazeći ujedno da sve vaše misli i radnje budu označene sa znakom plus.

Umeće da sve ove tehnike koristite u kompleksu, doći će s praksom. Da biste stekli iskustvo, trebalo bi da stalno i redovno vežbate hodanje kroz film. Da stalno pratite sebe, budite se i vežbate algoritme.

Možda ćete se zapitati zašto je potrebno toliko algoritama? **Da biste razvili ove navike, jer navike upravljaju vama.** Ne znate kako da upravljate sobom, a samim tim ni stvarnošću. Živite u skladu s navikama koje ste razvili. I zato treba da stvorite takve navike koje će raditi za vas.

Ne možete ostati potpuno prisutni sve vreme. U nesvesnom stanju sve radite po navici. To znači da ako niste dovoljno svesni, morate da budete u stanju da automatski izvršavate radnje. A to zahteva da u najmanju ruku morate da...

Zamenite naviku da **želite** navikom da **dajete**.

Zamenite naviku **odbijanja** navikom **prihvatanja**.

Zamenite naviku da **zaspíte** navikom da se **budíte**.

Algoritmi vas oslobađaju od scenarija, oživljavaju u filmu i istovremeno vam ugrađuju korisne automatizme. Čak i poslovice to potvrđuje: „Dobre navike su bolje od dobrih manira“. Najkorisnija navika je: **ne želim ništa od stvarnosti, već želim da kreiram stvarnost**. To je najvažnije! A podjednako su važni i nusprodukti:

Ne plašite se, već kreirajte.

Ne očekujte, već kreirajte.

Ne nadajte se, već kreirajte.

Ne jadikujte, već kreirajte.

Čim sebe uhvatite kako čekate nešto, nečemu se nadate, nečega se plašite, nešto vam smeta, probudite se i postanite svesni: **vodi vas spoljašnji, a ne vaš scenario i to je ono što vas opterećuje**. Podsvesno osećate da niste slobodni, da zavisite od stvarnosti, da ste postavljeni u okvire okolnosti, poput filmskih likova ograničenih radnjom. Vi to osećate, ali niste svesni toga i ne možete ništa da učinite s tim. Zato vam ne preostaje ništa drugo već da čekate i nadate se.

Ali sad, kad znate da se od scenarija možete odvojiti i skočiti na drugu filmsku traku, navika čekanja i nadanja gubi smisao. Potrebno

je da se probudite i kreirate stvarnost. Isto kao što je besmisleno da jadikujete. Potrebno je da se probudite i izvučete korist iz situacije. Proricanje je takođe uzaludno. Morate se probuditi i slediti diktat Sile. Za svaku situaciju postoji odgovarajući okidač i algoritam.

Trebalo bi dobro da pojasnite sebi: besmisleno je i glupo nadati se nečemu – da li će se ostvariti ili neće, da li će uspeti ili ne. Na vama je da kreirate sliku, ili odraz, ili stvarnost, ili sve zajedno. Ono što želite, to i kreirajte. Učinite to sami-sami! Kreirajte! I ne zaboravite da mi se divite! Vi ste moji miljenici, zadržavajući i očaravajući, a ja sam vaša Tafti, neverovatna i zadržavajuća!

Vi ste neverovatni

U jednoj od prethodnih lekcija sam ja, tako veličanstvena i sjajna, vama, tako beskorisnim i neuglednim, rekla da se stvarnost pretvara da nije ogledalo. Na isti način se stvarnost pretvara da nije film. I to uspeva s lakoćom.

Pokušajte da svojim komšijama, usnulim puževima, kažete da žive u filmu. Ili da manekenima iz snova nekako pokušate kažete da spavate i da ih vidite u snu. Ni jedni ni drugi vas neće razumeti, niti vam verovati. Ali nema smisla ni da pokušavate da ih uverite. Prvo uverite sebe. Potrebno vam je reprogramiranje!

◆ Osećate da vas vodi spoljašnji scenario – to je ono što vas opterećuje.

◆ Sve vrste kreiranja mogu da se koriste pojedinačno kao i u kompleksu.

◆ Šetnja uživo mora da se praktikuje stalno, dosledno.

◆ Algoritmi vam usađuju nove navike koje rade za vas.

◆ Nadati se da će se nešto desiti ili se neće desiti je besmisleno i glupo.

◆ Ne želeti, ne čekati i ne nadati se, već kreirati sopstvenu stvarnost.

Poslednji put smo se mučili oko jedne vrlo teške dileme. Šta je bolje: živeti nesrećno ili srećno biti pojeden? Ne, to nije bilo to. Šta je bolje: dražesni nilski konj ili despotska sveštenica? Ili ne, nije to. Revnostan i nežan nilski konj ili, u svakom smislu, zlobna i zlonamerna sveštenica? Ali vi već znate da nisam zla, već da sam tako dobra. Mogla bih da vas pojedem. Milostiva sam i dobra prema vama!

Vaša sudbina je jadna i nesrećna! A zašto? Zato što se u vašem životu ne vrti vaš film. I ne samo što se ne dopadate meni – već se ni sami sebi ne dopadate – u tome leži uzrok vaših nedaća.

Zašto se vaš film ne igra u vašem životu? Jer ne shvatate da je život zapravo film. Možda to i znate, ali niste potpuno svesni. Stoga,

opet-opet, podsećam vas gde se nalazite, dosadnjakovići moji, da bi to dobro doprlo do vas.

U svakodnevnom životu ste navikli da gledate film na ekranu. A sada zamislite da ste u filmu. Osetite to. Ovde ste na milost i nemilost prepušteni scenariju, ali ipak imate određen stepen slobode. ***Kada ste prisutni, možete da obavljate radnje koje nisu predviđene tekućim scenarijem.*** Stepen slobode dobijate u trenutku kad se probudite. U ovom trenutku možete da se trgnete, pustite drugu filmsku traku. Kasnije ćete se opet vratiti pod vlast scenarija, ali ako trenutak nije propušten, vaš film će u međuvremenu početi da se reprodukuje.

Zašto se ne dopadate sebi? Zato što sa svih ekrana i naslovnih stranica demonstriraju ideale lepote, uspeha i sreće. Vi se peccate na te iluzije i poslušno pokušavate da se uklopite u tuđu sliku, svaki put se ubeđujući da se ne uklapate u standarde. U stvari, lepota, uspeh i sreća ne mogu da budu standardizovani; one imaju vrlo individualan kroj. Ali ipak, više volite da verujete u iluziju pokušavajući da održite korak s njom.

Da li ste se ikada zapitali zašto je tako teško da preradite ili poboljšate sebe? Zašto ste toliko puta okretali novi list u ponedeljak i zašto nije uspelo? Da li zbog vaše lenjosti? Ne. To je ***zato što vas vodi scenario. Zašto bi se scenario menjao samo zato što ste vi***

odlučili da započnete novi život? Vaša želja je vaš vektor, ali on nije zapisan u scenariju i na njega nikako ne utiče.

Ili zašto ste, nadahnuti, napuštali bioskop s pomišlju: „I ja to mogu! I ja ću biti kao ona ili on!“ Ponekad ste čak pokušavali da imitirate svoje idole. Ali ipak niste postali oni. Zato što ste samo **želeli**, ali niste znali da postoji **tehnika oponašanja**, ili, kako je mi nazivamo, imitacije i da ona zaista funkcioniše. Funkcioniše ako se sprovodi ispravno.

Pre svega, morate potpuno da verujete da je tako nešto u principu moguće. **Možete da oblikujete ne samo stvarnost – već i sebe, svog manekena. Maneken će se pritom menjati. Pomerajući filmsku traku i odraz, promenićete se i biti onaj o kome ste sanjali.**

Teško vam je da u ovo poverujete, oprezni moji? To je zato što ste već pokušali nešto slično i nije išlo jer ste radili u pasivnom režimu. Sebe ste u snovima oslikavali u zracima slave, ali od toga ima malo efekta, kao što sad znate – imate na raspolaganju **pletenicu**. Pokušavali ste da imitirate svoje idole, ali niste bili **ozbiljni** jer niste ni sumnjali u to da se odraz zaista i može kreirati. Niste bili **dosledni** jer niste videli instant rezultate, pa ste odustali.

Sasvim je realno poboljšati i prepraviti sebe. Ali za to je potrebno da slušate svoju sveštenicu! Kada se pokrećete iznutra, možete da budete neverovatni. A krećući se tako i pokrećući istovremeno svoj film, ceo svoj život možete da pretvorite u sjaj. Stvarno vam zavidim! A zašto vam o svemu ovome pričam?

A sada sledi kompleks *algoritama kretanja-šetnje*.

1. Kreirajte novu stvarnost i sebe unutar nje.

2. Pretvarajte se da već posedujete tu stvarnost i da ste već to novo ja.

3. I, naravno, radite, stvarajte to novo ja, raspaljujte u sebi Iskru Tvorca.

O svemu ovome smo ranije govorili; na šta ste sposobni unutar filma: da pokrenete predstojeći kadar, pokrenete sebe i pokrenete sebe iznutra. Sve to treba da radite ozbiljno i dosledno da vežbate, a takođe i prilično dugo – uvek. Zatim, od trake do trake, od odraza ka odrazu, vaš maneken i vaš život će početi da se menjaju. Videćete promenu, u to nema sumnje.

Vi ste savršeni

Nadam se da ste bar nešto od ovoga razumeli, dragi moji. Ako ste nesrećni, ako vas niko ne voli i nikome niste potrebni, ako se nalazite u bezizlaznoj situaciji i ne vidite rešenje, znajte da ono postoji.

Nemojte da zavidite drugima i ne obeshrabrujte se gledajući sebe, već budite poput svitaca i pokrenite se iznutra. Ne gledajte u stvarnost u kojoj ste prinuđeni da živite kao da ona ne zavisi od vas, već je sami oblikujte. Pomerite predstojeću stvarnost pomoću pletenice i promenite svoju trenutnu stvarnost gurajući se napred i koristeći sliku i odraz.

♦ Ne osećate ljubav prema sebi jer se upoređujete s tuđim „standardima“.

♦ Lepota, uspeh i sreća su jedinstveni za svaku osobu.

♦ Teško vam je da preoblikujete sebe jer vas vodi scenario.

♦ Vaše želje nisu zapisane u scenariju i ni na koji način ne utiču na njega.

♦ Kreirajući svoj odraz, možete da promenite sebe, svog manekena.

♦ Pokrenite se i prošetajte: integralna tehnika koju je potrebno da shvatite ozbiljno, dosledno i zauvek.

U prošloj lekciji smo pomenuli sledeću ideju: ne samo što možete da kreirate svoju stvarnost, već i sebe, svog manekena. Da niste spavali, videli biste da je to moguće. Šta to znači?

Da vas podsetim. Na filmskim trakama koje se čuvaju u arhivi Večnosti, imate svoje manekene. Kada u snu gledate jednu od tih traka, vaša svest pronalazi svog manekena koji oživljava i počinje da se kreće. Dok sanjate, ulazite u telo lutke iz snova kao u jednu od ***svojih brojnih varijanti.***

Isto se dešava i u stvarnosti na filmskim trakama po kojima se kreće vaš život. Na svakoj novoj traci vaša svest ulazi u sledeću verziju manekena, on oživljava i postaje vi – u tekućem kadru.

Sećate se kako sam vam rekla da ako se u snu pogledate u ogledalo, možda se nećete prepoznati? To znači da nemate samo jednog i svojstvenog sebi manekena, već mnogo njih – na svakoj filmskoj traci postoji jedan određeni i vrlo specifičan maneken. Na filmovima pohranjenim u blizini, prilično ste isti i prepoznatljiviji. U filmovima koji su pohranjeni daleko od tekuće filmske trake, potpuno se razlikujete.

Ne radi se o tome da ste nekad bili mladi, a onda ste ostarili, ili da ste nekad bili vitki a onda se ugojili. Maneken može odmah da se promeni, u kratkom roku. I vi ste sposobni da se promenite veoma brzo, računajući tu i spektakularne promene u vašem spoljašnjem izgledu. Takođe možete da promenite i vaše osobine i navike, kao što su: samopouzdanje, šarm, sposobnost komunikacije, hrabrost, inteligenciju i profesionalizam.

Ali pre nego što vam objasnim kako se to radi, želim nešto da vam kažem. Menjati sebe uopšte ne znači da treba da se odreknete sebe ili odbacite prethodno Ja. Govorimo o razvoju. Pogotovo ako ste takav redak izuzetak nekoga ko se već dopada sebi i ne želi da

se menja. Ali čak i ako je to slučaj, ne smete da se zaustavljate u razvoju jer će inače otpočeti degradacija.

Treba menjati sebe, ali istovremeno ne izneveriti sebe – svoj suštinski identitet, osnovna načela, uverenja i životnu filozofiju. Činiti sebe boljim ne znači izdati sebe. Možete da se razvijate, a da pritom ostanete ono što jeste. Da ne preinačavate sebe, već da radite i palite u sebi Iskru Tvorca. Da se ne prilagođavate tuđim standardima, već da stvarate **svoje**, kako bi vas drugi puževi gledali sa zavišću. Možete da kreirate svoje standarde ako prihvatite svoju jedinstvenost. ***Jedinstvenost je sve što imate, ali je to više nego dovoljno.***

Jedinstvenost je jedino čime raspolazete ali je u ogromnoj meri više nego dovoljna. Da li je vredno ono što se ne može pronaći u bilo kom drugom? Bez sumnje. To je prednost koju možete da iskoristite ili bacite u prašnjavi ormar. U pitanju je samo vaš izbor.

Međutim, shvatiti i prihvatiti da ste jedinstveni, samodovoljni i savršeni isto je tako teško kao i biti svestan da se nalazite unutar filma. Primetićete to u trenucima kad vam se nešto kategorički ne dopada u sebi, skoro da je nemoguće ubediti vas da bi to mogla da bude vaša prednost.

Na primer, sa stanovišta prihvaćenih normi, neka vaša osobenost po pitanju spoljašnjeg izgleda, karaktera ili manira mogla bi da se smatra nedostatkom. Ali svi ti nedostaci imaju jedno paradoksalno svojstvo. Ako prihvatite nedostatak, on postaje vredan, individualni kvalitet. Ako ga ne prihvatite nego se borite se protiv njega, nedostatak će postati mana. Upravo tako to i doživljava okolina: kao vredan kvalitet, ili kao manu. Ako se lična mana prihvati, pretvoriće se u prednost.

Vi ste čisto savršenstvo, baš kao što su vas Priroda i Tvorac zamislili da budete. **Savršenstvo je individualnost u svojoj jedinstvenosti i harmoniji sa sobom.** Tamo gde postoji prihvatanje, pojavljuje se harmonija. I suprotno, svaka negacija rađa disharmoniju koja je primetna svima.

Dakle, dobro pogledajte svoje nedostatke pre nego što požurite da ih se oslobodite. Možda će se, ako ih prihvatite, pretvoriti u vaše jedinstvene prednosti i vrline? Pažljivo pogledajte, ne osvrćući se na standarde! Pokušajte da se opustite bar nekoliko dana i prihvatite sebe. Videćete šta će se dogoditi. Možda ćete se na kraju dopasti sebi baš takvi kakvi jeste.

Naravno, morate znati da razlikujete nedostatke od poroka. Očigledan porok ili slabu tačku koja direktno šteti, na primer, vašem

zdravlju, imidžu ili okolini treba iskoreniti. Postoje očigledne stvari o kojima ovde nećemo detaljno govoriti.

Što se tiče ostalog, ***ne treba se boriti protiv nedostataka, već razvijati vrline.*** Fokusiranje pažnje na nedostatke, uključujući i fizičke, koji se ne mogu otkloniti, samo će ih pogoršati. Ako nedostatak može da se ukloni kroz samorazvoj, tad radite na samousavršavanju. Ali samo pod uslovom da za tim imate želju. Ako nemate naročitu želju, nemojte da se mučite nego se usredsredite na svoje vrline. U suprotnom će vam se život pretvoriti u neprekidnu borbu.

Razvijati postojeće vrline daleko je efikasnije od iskorenjivanja nedostataka, nešto pokušavati s njima. Zato što će razvoj vrlina najverovatnije zaseniti vaše nedostatke ili ih automatski ukloniti. A onda će pitanje nedostataka jednostavno samo po sebi otpasti.

Put tri postignuća

Vi, moji mali apsurdni, verovatno ste već zamislili sebe kao veličanstvene? Ne! Ja sam ovde veličanstvena! Ali možete i vi da postanete, ako budete dovoljno odvažni da to sebi dopustite! Vi odlučite kakva vrsta osobe želite da budete. Više ste nego sposobni za to. A ja ću vas naučiti kako. Bićete najlepší i najsrećniji. Ja sam Tafti, vaša sveštenica. To je razlog zašto sam došla.

- ◆ Ulazite u telo manekena, kao jednu od brojnih varijacija.
- ◆ Morate da se razvijate, a da zadržite svoje pravo ja; promenite sebe, ne izdajući sebe.
- ◆ Jedinstvenost je sve što imate i to je dovoljno.

◆ Nedostatke treba iskoreniti ili prihvatiti.

◆ Kad prihvatite nedostatak, to se može pretvoriti u vašu prednost.

◆ Nemojte se boriti sa nedostacima, već razvijajte svoje vrline.

Pre nego što vam budem ispričala **kako da kreirate svog manekena**, objasniću vam **zašto bi to trebalo da uradite** jer pitanje nije trivijalno. Strpljenja, dragi moji, sve ćete naučiti na vreme.

Postoji jedna univerzalna i stopostotna pouzdana formula: **život će postati bolji ako prihvatite sebe kao jedinstveno čudo, sa svim svojim nedostacima, takve kakvi jeste, a zatim uživajte u životu.** Ako ste u mogućnosti da jednostavno uživajte u životu, i vi i vaš život će se automatski poboljšati.

Međutim, to je prilično teško postići. Preveliki je teret raznoraznih **kalupa i standarda, uslovljenosti i ograničenja** na vašim plećima od rođenja. Da biste se oslobodili tog tereta, potrebne su tri konkretne akcije. Teret se ne može otkloniti umom.

Prva akcija: Nemojte se fokusirati na svoje nedostatke. **Ne dopustite sebi da se osećate inferiornim o bilo čemu da je reč.** To je destruktivno stanje. Nedostaci će se samo pogoršati i doći će

do još veće degradacije. Zato je potrebno da pređete u drugačije, konstruktivno stanje. U ovome će od pomoći biti druga akcija.

Druga akcija: U životu mora da postoji cilj – nešto nadahnjujuće, što vas ispunjava entuzijazmom, koristi i vama i drugima. Ako se osećate apatično, znači da nemate cilj. Ili, obrnuto, kad nemate cilj, apatični ste. Kad nemate cilj, nemate šta ni da želite. Ako ničemu ne težite, ništa se neće ni pokrenuti u vašem životu. Ako nema kretanja, neće biti ni energije. Ako nema energije, neće biti ni života. **Zbog toga je neophodno da pronađete svoj uzvišeni cilj, svoju misiju i počnete da se krećete prema njoj.** Bez misije, bar neke – vi ne postojite, prazan ste prostor. Ako misiju još niste pronašli, pomoći će vam treća akcija.

Treća akcija: Bez obzira na to da li vam je poznata vaša misija, u svakom slučaju treba da se **fokusirate na svoj lični razvoj, na oblikovanje sebe.** To je rad koji večno traje. Razbuktajte u sebi Iskru Tvorca, razvijajte se i usavršavajte se. Ovo je način istovremenog trostrukog postignuća; izaći iz stanja inferiornosti, pronaći misiju i ostvariti je.

A šta ste vi očekivali? Ne postoji čarobni štapić. Tu je pletenica, ali s njom treba raditi. Ništa se neće dogoditi dok se izležavate na kauču. Kao što ste sad saznali, ciljevi se dostižu kroz trostruku akciju: pokretati stvarnost, pokretati sebe, pokretati se iznutra.

Samorazvoj je sam po sebi dostojan cilj i put. Misija će se u putu sama pronaći. Ali kad se pronađe, to ne treba da vas zaustavi. Zapamtite: ili razvoj ili degradacija.

Ne smete da samorazvoj doživljavate kao tešku obavezu ili posao. Upravo suprotno – mnogo je teže boraviti u stagnaciji, neaktivnosti i lenjosti. **Rad na sebi nije napor, već prijatna priprema za nešto još prijatnije. Kada se spremate da idete na žurku, zar se ne doterujete?** Ali, žurka je danas. Jednokratna priprema neće biti dovoljna za ono što će doći sutra, za mesec dana ili za godinu.

Rezimirajmo rečeno. Da biste postali veličanstveni i pretvorili svoj život u raskoš, morate izaći iz stanja stagnacije i degradacije. Izlaz se sastoji u tome da pronađete svoju misiju, uzvišeni cilj i idete ka njemu. Vaša misija je vaš vektor samorealizacije. Bez misije vam se život pretvara u besmisleno egzistiranje. Možda ne znate svoju misiju, ali zato je **zna** iskra Tvorca, koja tinja u vama. **Ali treba je zapaliti.** Paleći u sebi Iskru Tvorca i radom na sebi, postići ćete ove tri stvari: izaći ćete iz stagnacije, pronaći misiju i realizovati je.

To su razlozi zbog kojih ne treba kreirati samo stvarnost, već i svog manekena. Setite se šta je rečeno u kompleksu algoritma kretanja-šetnje. Sledite ovaj algoritam i sve u vašem životu će se popraviti samo od sebe.

Čak i ako ne obraćate pažnju na misiju, postoji još jedan dobar razlog da pratite algoritam. Samorazvoj je kretanje. Bez kretanja, ponavljam, nema energije. Bez energije nema ni života, već samo gašenje. Da biste pokrenuli metasilu, takođe morate da imate dovoljnu količinu lične sile – energije. ***Kada se krećete, jer se razvijate, možete da primite ovu energiju.***

Niko ne može bolje od vas da zna u kom pravcu treba da se razvijate. Ako ne znate, postavite sebi pitanje i ***postavite sebi takav cilj – da se razvijete***, pa ćete tako i saznati.

I još par reči o misiji, postoji nekoliko detalja:

1. Pratite put svog srca. Pronađite stvari koje su istinski vaše i one koje vam se čine da jesu.

2. Pratite svoj put, a ne stope drugih. Ne kopirajte tuđa iskustva. Dozvolite sebi luksuz da budete jedinstveni u svemu.

Ali ovo je zasebna tema o kojoj se može napisati cela knjiga. Biće potrebno da pročitate i druge knjige sem ove. Ne budite lenji, ne budite lenji, dobri moji, već vredno učite! Ne želite da zauvek ostanete puževi, zar ne?

Vi ste briljantni

Da li sam vam rekla da mi se ne dopadate? Samo sam se šalila. Vi ste moji miljenici, moji ljubimci. Nemojte me razočarati i neću vas razočarati.

- ◆ Nemojte da osećate inferiornost u bilo čemu.
- ◆ Potrebno je da pronađete svoj uzvišeni cilj, svoju misiju i počnete da se krećete prema tome.
- ◆ Misija je ono što vas nadahnjuje i koristi ne samo vama već i drugima.
- ◆ Možda ne znate svoju misiju ali je Iskra Tvorca zna. Zapalite je.

♦ Samorazvoj vam pomaže da se oslobodite stagnacije, pronađete misiju i da je realizujete.

♦ Bez kretanja i razvoja nećete imati energiju da pokrenete metasilu.

Da li želite da budete bolja osoba, poboljšate fizičku kondiciju i spoljašnji izgled, razvijete sposobnosti i talente? Ili ste previše lenji? Znači li da ne želite? Kako to – ne želite? Pogledajte sebe i stanje u kome se nalazite. Krive noge, glupi rogovi. Zaobljeni stomačići i gladna usta.

Pa ipak, uprkos svemu, vi ste savršeni jer je u vama prisutna Iskra Tvorca. Ali savršenstvo treba i spoznati i zapaliti Iskru. U kakvom obliku će se ovo savršenstvo ispoljiti, zavisi od vaše individualnosti. A da li će se uopšte manifestovati zavisi od vaših namera.

Recimo da želite da imate lepo telo, da se transformišete u šarmantnu ličnost, prijatnu u svakom pogledu, ili budete odlično plaćen profesionalac u određenoj oblasti. U suštini, ovo znači ***ući u svog drugog, savršenog manekena, na suštinski drugačijoj filmskoj traci.*** Ne sumnjajte da ova filmska traka i takav maneken postoje. Sve što je potrebno je dospeti tamo. Ovaj cilj se postiže

trostrukom akcijom: pokretati stvarnost, pokretati sebe, pokretati sebe iznutra. Razmotrimo sve tri komponente.

1. Pokrenite stvarnost. Pomoću pletenice kreirajte stvarnost u kojoj već imate ono što želite i već ste osoba koja želite da budete. ***Kreirajte novog sebe u novoj stvarnosti.*** Bukvalno učinite to nekoliko puta dnevno ili češće, ako želite da budete potpuno prisutni, aktivirajte pletenicu i, ne otpuštajući osećaj s nje, zamislite željenu sliku (krajnji rezultat, ciljni kadar) – u svojim mislima, rečima, vizuelno – najbolje kako možete. Radite bez naprezanja, ne duže od jednog minuta. Imajte na umu da su koncentracija i metasila ono što čini ovu tehniku, a ne napor i sila.

Nemojte se suzdržavati kad postavite cilj i ne gubite vreme na sitnice. Odmah postavite veliki cilj. Na primer, da u sebi probudite nadarenost, postanete genije u nekoj oblasti ili uopšte. Tada ćete, ***bez obzira na svoje sposobnosti, početi da briljirate.***

Naravno, ako nemate nimalo potencijala za nešto što vas privlači, onda bi trebalo da razmislite da li je to vaš put. Ali ako sledite put svog srca i ako je cilj načelno ostvariv, znači da može da bude ostvaren, a ostalo zavisi od vaše upornosti. Dosledno i sistematično kreirajte novog sebe u novoj stvarnosti. Iskra Tvorca je u vama. Zapalite je i stvarajte remek-dela.

Nakon nekog vremena videćete da zaista počinjete da radite stvari koje do tada niste mogli, i što verovatno niste bili sposobni. Ovo će vas mnogo iznenaditi, ali ovde nema ničeg natprirodnog. **To nije čudo, već tehnika.** Kreiranjem stvarnosti u kojoj ste briljantni, premeštate se na one filmske trake **gde stvari radite briljantno.** Ponavljam, **ne zato što posedujete potrebne sposobnosti same po sebi, već zato što je takav scenario.**

Jednostavno se sve svodi na to da ćete na drugim filmskim trakama imati stvari koje trenutno nemate i o kojima i ne slutite. Tamo, u novom manekenu, ispoljiće se nove sposobnosti, kao i nova sredstva ostvarivanja vaših ideja. Uočićete ih ako ne budete spavali.

2. Pokrenite se. Ponoviću da treba da se pokrećete u odnosu na druge ljude – **kreirajući sliku.** Pokretati se u odnosu na stvarnost znači **kreirati odraz.** U celini, pokretanje uključuje svest o svojim motivima i radnjama.

Kad niste svesni već samo lutate u skladu sa scenarijem, sve poruke koje šaljete u ogledalo a tiču se drugih ljudi, svode se na „daj-daj-daj mi“, a one koje se tiču stvarnosti na – „želim-želim-želim“. Istovremeno, posedujete trenutak kada možete da se odvojite od scenarija. Uđite u stanje prisutnosti i setite se **algoritma slike i algoritma odraza.**

U odnosu s drugim ljudima, sva vaša „daj mi“ zamenite sa „uzmi“. Nakon upornog vežbanja, ovaj način će vam postati navika i sam po sebi će ostavljati utisak. Bez pretvaranja ćete biti vrlo šarmanтна osoba. Vaše navike su i deo vašeg manekena. A zajedno s vašom transformacijom, videćete da će i problemi koji su vas mučili otpasti ili se rešiti. Još jednom dobro izučite poglavlje „Kreiranje slike“, u kome su opisana sva „daj mi“ i njihove alternative – „uzmi“.

Isto je kad je reč i o stvarnosti: šta god da se desi, imate algoritam za postavljanje ciljnog kadra, principe prednosti, dopuštanja i praćenja. Setite se takođe kako vam se sve negativne misli i zahtevi vraćaju kao bumerang. Pokušajte da minuse preokrenete u pluseve, u svoju korist, a onda će to postati navika koja će biti deo vašeg novog manekena.

Šta bi trebalo da učinite ako trenutno ne možete da se setite ničega što možete da date ili bilo koje poruke koju možete da pošaljete u stvarnost? Za to služi tehnika imitacije. ***Odras možete da transformišete u sliku pretvarajući se kao da imate ono što nemate, ili da ste osoba kakva biste želeli da budete, ali još niste postali.*** Kakva je igra – takva je i stvarnost, ono što imitirate – to i dobijate, u šta se pretvarate – to i postajete. Odras se preliva u sliku. Više o tome ćemo reći u sledećem poglavlju.

Tehnika imitacije

Verovatno počinjete da mislite, voljeni moji, da uz sve ove algoritme možete na kraju da postanete lutka na navijanje? Ne brinite, vrtirepi moji, bolje je biti i lutka na navijanje nego lutka bez zdrave pameti.

- ◆ Novi maneken se stvara trostrukom akcijom: pokrenuti stvarnost, pokrenuti sebe i pokrenuti se iznutra.
- ◆ Pomoću pletenice kreirajte novog sebe u novoj stvarnosti.
- ◆ Ne gubite vreme na sitnice, već postavljajte realne ciljeve.

◆ Uskoro ćete raditi stvari za koje ranije niste ni mislili da ste sposobni da ih činite.

◆ Na novim filmskim trakama će se pojaviti i ispoljiti novi potencijali.

◆ Načini i sredstva realizacije zamišljenog će se sami pronaći.

◆ Biće od koristi uvek iznova čitati poglavlja u kojima je opisano šta znači „pokrenuti se“.

U prethodnoj lekciji smo se zaustavili na tome da će vam tehnika imitacije omogućiti da steknete kvalitete koje još uvek ne posedujete. Setimo se kakve zadatke smo postavili: steći lepo telo, transformisati se u šarmantnu i prijatnu osobu u svakom pogledu, postati odlično plaćen profesionalac u nekoj oblasti. Nemajući sve navedeno, vi ih možete imitirati. Upravo sada. A potom, kao što znate, realnost će pronaći način da pretvori iluziju u stvarnost koju ste kreirali.

Potrebno je da doslovno zamislite kako već posedujete sve nabrojane vrline, ne obazirući se na to da je u pitanju samo igra. Posmatrajte druge ljude koji poseduju sve te stvari. U početku kopirajte njihovo ponašanje ako nemate svoju viziju. Za početnu verziju će vam biti od pomoći i tuđe iskustvo. Zatim će se u tim kvalitetima ispoljiti i vaša individualnost.

Obratite pažnju na ono čemu se divite kod drugih ljudi. Nebitno je da li rade na istom polju kao vi. Genijalnost uvek možete da pozajmite. Radim to i to isto tako genijalno kao što radi taj i taj. Postoji li nešto čemu se divite? I ja želim da budem u stanju da učinim isto; mogu svoj život da pretvorim u isto tako divan. Upijajte svo to blještavilo koje je tako privlačno i prilagodite ga svom životu kao projekciji. Izjavite svoju nameru koristeći pletenicu. Samo nemojte identično da kopirate ono što drugi rade, već samo uhvatite projekciju sjaja. Projekcija je suština, a ne konkretan oblik.

Podvlačim da ne treba da kopirate ceo obrazac, **već stanje osobe: kako se oseća, kako je raspoložena**. Uđite u stanje u kome se dopadate sebi: imate izvajano telo i šarmanтна ste ličnost, odlično plaćen profesionalac. Kako se osećate u svemu tome? To i jeste stanje koje je potrebno. U tom stanju se ponašajte kao da već imate ono čemu težite.

U mislima kreirajte virtuelnu stvarnost. Povremeno je osvetlite pletenicom. Što češće je se prisećajte, okrećite u pozadini, **budite dosledni**. Čak i ako je vaše fizičko telo i sve drugo daleko od savršenstva, ipak budite u tom stanju, **uživite se u njega, navikavajte se na njega**.

To je imitacija? Da, to je apsolutna imitacija, ali ako to budete činili potpuno ozbiljno i dosledno, za stvarnost će biti i više nego ozbiljno.

Stvarnost neće tolerisati iluziju koju nije sama stvorila, tako da će iluzije koje stvarate biti ili manifestovane u stvarnosti ili uništene. Ne brinite, dragi moji, ovo drugo je malo verovatno, sve dok ne budete tražili nevolje ili pregonili stvari predaleko. Jer, čak i deca shvataju da je igra igra i da se drže u granicama stvarnog.

Lako ćete odrediti granice stvarnosti u svojoj igri. Imate apsolutnu slobodu da odigrate ulogu šarmantne ličnosti, bar uz pomoć tehnike kreiranja slike. Naravno, nećete moći da izađete na baletsku scenu ili hokejaški teren i pokažete se kao profesionalac jer još niste dosegнули potrebnu filmsku traku. Međutim, vaša igra imitacije zbog toga neće izgubiti na efikasnosti. Sve u svoje vreme. Za to je predviđena treća radnja.

3. Pokrenite sebe iznutra. Bitno je da budemo realni i shvatimo da salonska metafizika nije dovoljna. Mi živimo u dualnom svetu, tako da moramo da preduzmemo akciju ekvivalentnu materijalnom planu. Učinite sve što je potrebno da postignete cilj u tekućem kadru i **oblikujte svoje novo „ja“**. Usavršite se ne samo uz pomoć pletenice i ogledala stvarnosti, već i fizički, koristeći određene vežbe, učenja, a takođe poboljšajte svoju ishranu i način života uopšte. Od toga ne možete pobeći.

Kad jednom zakoračite na put razvoja, znaćete sve šta i kako treba da radite. Informacije će vam same doći. A ono što je posebno

važno je to što će vam se na putu razvoja otkriti i vaša misija. Možete koliko god želite da lupate glavu nad pitanjima: koja je vaša misija, u čemu se sastoji, kako je pronaći? Ako ste sebi zadali cilj da se krećete, sve odgovore ćete dobiti automatski.

Ne morate da brinete ni o načinima i sredstvima ostvarenja misije. Još uvek ih ne naslućujete jer se nalaze na drugim filmskim trakama, do kojih morate da dođete. Doći ćete, van svake sumnje, ako budete aktivirali sve tri vrste akcije. Imate ogromnu prednost jer vaša konkurencija obično koristi samo jednu vrstu akcije, treću. Pritom su mnogi uložili natčovečanski trud u to, ali bez ikakvog učinka.

Šta je najefikasnije – prva, druga ili treća akcija? Sve zavisi. U proseku, podjednako su efikasne. Ali ako ih sprovodite u kompleksu, rezultat će biti stopostotan. U svakom slučaju, trostruka akcija popravlja svu vašu stvarnost i poboljšava život u svakom pogledu.

Koliko će vremena biti potrebno? Odgovor je – zauvek. Jer, kao što znate, postoji ili razvoj ili degradacija.

Misaoni oblici

Vama, mojim dosadnjakovićima, verovatno nije sasvim jasno koja je razlika između kreiranja nove stvarnosti od kreiranja vašeg novog ja. Jer, u oba slučaja kreirate i nove filmske trake i nove lutke. Uskoro ćete sve saznati.

- ◆ Obratite pažnju šta je ono čemu se divite kod drugih ljudi.
- ◆ Prenesite na sebe njihovo stanje i osećaje, kao projekciju.
- ◆ U ovom stanju se ponašajte kao da već imate ono čemu težite.
- ◆ Živite u ovom stanju, uživite se u njega, naviknite se.
- ◆ Uporedo s metafizičkim radom oblikujte sebe na fizičkom nivou.

- ◆ Učinite sve što je potrebno da biste postigli cilj u tekućem kadru.
- ◆ Koraknuvši na put razvoja, dobićete odgovore na sva pitanja.

Komponujući sliku nove stvarnosti, osvetljavate nadolazeći kadar. Tu stvarnost funkcionira kao filmska traka. Imitirajući sebe u novom manekenu, vi sastavljate odraz koji će se zatim uliti u sliku. U ovom slučaju stvarnost funkcionira kao ogledalo. Oba se mogu izvoditi uz pomoć pletenice.

Jedino što stvarnost treba kreirati svesno, poklanjajući tome specijalno vreme, nekoliko puta dnevno – ne dopuštajući da vam to postane teret. Dok ste u imitaciji, vi je živite. Pretvarajte se, igrajte se, uživljavajte se u novu ulogu, ali sa svom ozbiljnošću i dosledno. Ako pritom nekad zaboravite na pletenicu, nije strašno, važno je da se uživite u ulogu, kao što čine glumci pre snimanja filma.

Dok to radite, budite otvoreni za nove informacije koje se tiču vašeg novog manekena i nove stvarnosti i pokušajte, okušajte se u novoj ulozi, koliko vam to okolnosti dozvoljavaju. U mislima, vizuelno i prirodno. Tipske mentalne konstrukcije – misaoni oblici mogu vam poslužiti kao podrška; ponavljate ih u sebi što je češće moguće. Na primer:

Ja sam visoko rangirani stručnjak. Jedinствен sam na tom polju. Moje usluge su vrlo tražene. Uživam u svom poslu. Moj rad je vrlo

cenjen. Sve obavljam briljantno i genijalno.

Ne idem na posao. Fokusirana sam na kuću, porodicu, decu. Kao supruga i majka sam jedna od milion. Muž je zaljubljen u mene. Deca me obožavaju. Ja ih takođe volim i o svima se brinem. Atmosfera u našoj kući je razdragana i prijatna. Umem sve da oraspoložim.

Savršenog sam zdravlja. Imam snažno, zategnuto, muževno telo. Nebitno je koliko godina imam. Imam telo dvadesetogodišnjaka i uvek ću ga imati. Uvek imam dvadeset godina jer sam tako odlučio. Osećam se predivno. Imam visok nivo vitalnosti i moćnu energiju.

Ja sam vrlo šarmantna osoba. Iz mene zrači neki metafizički sjaj. Ljudi to osećaju i ispoljavaju simpatiju prema meni. Imam specifičan šarm. Generalno sam veoma privlačna osoba. Svi uživaju dok komuniciraju sa mnom. Zračim optimizmom i radošću. Privlačim ljude k sebi. Svi me vole.

Ovakve misaone oblike možete da smišljate sami, po svom ukusu i raspoloženju. Aktivirajte pletenicu i izgovarajte ih glasno ili u sebi, nebitno kako. Istovremeno pokušajte da se ponašate tako da budete usklađeni sa afirmacijama, čak iako ste svesni da je to igra, premda ozbiljna. Istovremeno treba da se **odvija rad na sebi** i postizanje

usklađenosti sa svojom vizijom na fizičkom planu. Potpuni uspeh se postiže trostrukom akcijom.

Kvaliteti kao što su šarm, oštroumnost, inteligencija, samopouzdanje i genijalnost, manifestuju se prilično lako, već samo uz pomoć prve dve akcije. S fizičkim parametrima je situacija nešto složenija; ovde ćete morati da se oslonite na treću vrstu akcije.

Ipak, treba napomenuti da fizička privlačnost u velikoj meri zavisi od unutrašnjih kvaliteta koje smatrate manama i koje vas nagrizaju. Kompleksi inferiornosti ostavljaju veoma primetan otisak i na licu i na figuri. Sa sticanjem određenih vrlina, kompleksi će sami po sebi otpasti i onda ćete se toliko promeniti da će ljudi prestati da vas prepoznaju.

Čak i uz sva fizička ograničenja, telo vašeg manekena može biti značajno usavršeno. Ili, bolje rečeno, to će biti drugi maneken koji treba da postanete. Uz obaveznu upornost, sve je moguće, u tom smislu i preokretanje procesa starenja.

Vaši fizički parametri su ugrađeni u vaš DNK, ali ne svi. DNK ne može da sadrži toliko informacija da bi definisao sve detalje vašeg portreta. Vaš DNK sadrži samo glavne karakteristike, one koji određuju da li ste ljudsko biće ili puž, kao i osnovne osobine koje vas

razlikuju od drugih vama sličnih. Tačnije, DNK informacija je jedva dovoljna da opišete svoj embrion.

Pa gde je sve ostalo? Za zvaničnu nauku, sve drugo ostaje misterija budući da ona ne želi da prizna postojanje informacionog prostranstva koje nazivamo arhivom Večnosti. Mnogo je toga što nauka ne priznaje jer je na sebe preuzela tešku obavezu da sve objasni s „naučne“ tačke gledišta. A ono što je nesposobna da objasni, to negira ili ignoriše. Međutim, time neobjašnjive stvari ne prestaju da postoje.

Dakle, značajan deo informacija po vašem „projektu“ sadrži se baš u tom informacionom prostranstvu. I dotični projekat možete da ispravite. Naučićete kako se ovo radi, dragi moji.

Misaoni markeri

Priznajte da mi zavidite što sam tako čudesna i neponovljiva, a vi tako opskurni i nespretni! Možete da mi zavidite, ali vam neću dozvoliti da zavidite drugima. Radite na sebi!

- ◆ Kreirajući novu stvarnost, koristite aspekt filmske trake.
- ◆ Imitirajući sebe u novom manekenu, koristite aspekt ogledala.
- ◆ U oba slučaja, aktivirajte pletenicu i izgovarajte svoje misaone oblike.
- ◆ Pustite u sebe nove informacije i uživite se u novu ulogu.

♦ Istovremeno radite na sebi i prilagođavajte se svojoj viziji na fizičkom planu.

♦ Fizički parametri mogu biti značajno poboljšani trostrukom akcijom.

Pre nego što objasnimo kako se može korigovati projekat u skladu s kojim ste se razvijali nakon što ste prošli embrionalnu fazu, malo ćemo skrenuti s teme. Sećam se da sam vas pozvala da izmislite svoje misaone oblike prema sopstvenom ukusu i raspoloženju. Istina je da vaš um nije sposoban da izmišlja bilo šta novo, odnosno da bukvalno **samostalno nešto iskonstruiše**. On može samo da **očitava informacije, upravljajući svojom pažnjom**. Da li ste zaboravili ko ste? Vi ste filmski likovi!

Mozak poseduje tri **glavne** funkcije: Prve dve su **percepcija** okruženja i njegovo **tumačenje**. Treća je manje poznata, a to je **naštimavanje**. Naštimavanje **pamćenja, razmišljanja i stanja**. Mozak ne generiše misli niti čuva uspomene, već radi slično kao radio ili televizor. Kad se nečega prisećate, on se prilagođava bloku informacija koji se nalazi u arhivi Večnosti. Kada razmišljate o nečemu, on se takođe naštimava, skenira informacije i na taj način stvara od njih tok, koji se manifestuje kao tok misli. Misli i sećanja se ne čuvaju unutar, već izvan mozga, gde i treba da se nalazi informacija – u informacionom prostranstvu.

Stanje je nešto malo interesantnije. To je kad **osećate sami sebe ili osećate sebe** onakvim kakvim vas je Priroda stvorila, ili tačnije – u skladu s projektom. Ako se pomirite s činjenicom i prihvatite sve što vam je dato od Prirode, takvi ćete i ostati. Ili se, pak, možete menjati na bolje ili na gore. Ovde uticaj ima vektor vaših nastojanja, kao i društvo.

U zavisnosti od ličnih karakteristika i životnih okolnosti, možete biti lepotan, srećnik, ružni gubitnik, ili takvim sebe smatrati. To je vaše **stanje**. Svaki put kada je vaš **osećaj** sebe usklađen s jednim ili drugim osećanjem, vaše stanje se **sinhronizuje** s projektom. Ako dođe do nesklada, projekat se koriguje na jedan ili drugi način. Dakle, bez obzira na početne parametre projekta, možete se iz ljubimca sudbine preokrenuti u veoma nesimpatično derišće, ili se, naprotiv, iz ružnog pačeta možete pretvoriti u sveopšteg miljenika.

A sada se postavlja pitanje: da li se može upravljati sinhronizacijom svesno? Verovatno već znate odgovor na ovo. Neuračunljivi likovi plivaju po scenariju, oslanjajući se na nasumično „uspeće–neće uspeti“ – „imaću sreće ili neću“, bespomoćno se koprcajući u tekućem kadru. U ovom slučaju, sinhronizacija se dešava automatski, bez obzira na likove. I tada srećnik postaje zvezda, a onaj kome stvari nisu uspele, kliznuće niz padinu u provaliju.

Vi, miljenici moji, ne samo što stvarate svoju novu stvarnost, već stvarate sebe iznova, prepravljate sebe, prilagođavate se novom sebi, što znači da **svesno ulazite u svoje novo stanje**.

Ali to nije isto što i sinhronizacija. Šta se dešava u trenutku kad objavite svoje misaone oblike? Kreirate novu stvarnost koja se još nije dogodila. Čak i kad praktikujete tehniku imitacije, još uvek do kraja ne ulazite u neophodno stanje. Šta se dalje dešava? Prebacujete se na nove filmske trake, ulazite u nove manekene i vidite pravi **napredak**. Nesumnjivo ćete videti napredak i onda ćete sebi reći: „Ovo zaista radi!“ I tada ćete stvarno **ući u to stanje**.

Kad dostignete ovo stanje, vaši misaoni oblici će se pretvoriti u **misaone markere**.

Ispada da sam kreiram svoju stvarnost.

Moja namera **zaista** deluje.

Stvarno ulazim u novog manekena.

Misaoni markeri konstatuju da se to i to zapravo dešava. Konstatuju, znači potvrđuju stvar kao činjenicu. Za razliku od misaonih oblika, misaoni markeri služe kao obeleživači – opisuju nešto što se već dogodilo i ne zahtevaju dokaz.

S druge strane, misaoni oblici su afirmacije koje nastoje da dokažu svoju punovažnost. Težnja da nešto dokažete sebi ili drugima je uvek neubedljiva. Bilo da želite da ubedite sebe ili stvarnost, obe su neefikasne. Možete da se pretvarate, ali nikada nećete moći da ubedite sebe. Pozitivne afirmacije vas nikada neće dovesti u **čisto stanje** koje postoji izvan zrnca sumnje. Jedina stvar koja je potpuno efikasna je **potvrda**. Misaoni markeri su ono što je već potvrđeno.

Naravno, misaoni oblici kao afirmacije takođe imaju određeni uticaj na projekat, ali slabiji, jer do sinhronizacije dolazi samo u trenutku kada se suočavate sa realnošću situacije kao činjenicom. Misaoni oblici su efikasni u početnoj fazi, kada se pokreće nova stvarnost. Ali kad počnete da primećujete prve rezultate i svoj napredak, obratite **posebnu pažnju** na njih, ponovo upotrebite pletenicu i konstatujte da vaši napori zaista deluju.

U tom trenutku dolazite u kontakt sa spoljašnjom namerom, pri čemu se pokreće sinhronizacija s projektom. **Misaoni oblici kreiraju stvarnost, a misaoni markeri koriguju projekat.** Zato obavite sve tri vrste akcije, posmatrajte promene, a zatim ih konsolidujte misaonim markerima:

Svakim danom se približavam postizanju svog cilja.

Zaista sve radim genijalno, moj nivo profesionalizma se uvećava.

Zaista postajem fizički spremniji.

Zaista postajem šarmantnija i privlačnija osoba.

Pohlepni goniči

Tema prethodne lekcije bila je prilično komplikovana. Da li biste želeli da učvrstite pređeno gradivo? Kako to mislite, ne želite?! Ama, izvlačite se iz svojih kućica! Svi, rogovi gore! Ili ćete biti kažnjeni.

- ◆ Um ništa ne izmišlja; on očitava informacije iz arhive Večnosti.
- ◆ Mozak ima tri osnovne funkcije: percepcija, interpretacija, podešavanje.
- ◆ Mozak radi kao prijemnik, naštimava se na pamćenje, mišljenje, stanje.

◆ Stanje se odnosi na vaš osećaj sebe, kakvi ste zaista, sa svim nijansama.

◆ Stanje nije trenutno raspoloženje, već se odnosi na vaš osećaj sebe.

◆ Projekat, kao i stanje, može da se menja na bolje ili na gore.

◆ U trenucima svesnosti o svom stanju, odvija se sinhronizacija s projektom.

◆ Bez obzira na prvobitni projekat, vi možete i da poletite, ali i da se skotrljate.

◆ Obavljajući trostruku akciju, vi planski sebe uvodite u novo stanje.

◆ Imitacija postaje originalna kad vidite rezultate.

◆ Misaoni oblici pokreću stvarnost, a misaoni markeri koriguju projekat.

Sećate li se kako sam vam ranije pominjala da vežbajući tehniku imitacije, stvarate iluziju za stvarnost? Ponoviću ovo. Ako postoji nešto što želite, pretvarajte se da to već imate. Ako želite da postanete neko, ponašajte se kao da ste već ta osoba. Slično glumcima, shvatite ulogu ozbiljno i **uživite se u nju**. Živite u mislima,

u virtuelnom prostoru, i, gde je to moguće, u svojim postupcima, realno, sve dok potpuno ne poverujete u iluziju koju ste stvorili. Čim sami poverujete, poverovaće i stvarnost.

Kad ćete poverovati? Čim vidite opipljive dokaze da tehnika zaista radi. Zato vam toplo preporučujem da ***uvek obraćate posebnu pažnju na promene*** koje se dešavaju. Čim ih uočite, odmah aktivirajte pletenicu i uživajte u svojim dostignućima, osećajući zadovoljstvo u svim detaljima.

I kakvo čudo će se onda desiti? Vaš projekat će se korigovati! Postaćete malo (ili možda mnogo) drugačiji. To je isto kao preći u novo telo u novoj odeći. Ako redovno budete obavljali sve tri akcije, postepeno ćete prelaziti na sve više nivoa.

A sad sledi algoritam, moji mali dosadnjakovići. Opet i opet!
Algoritam sinhronizacije.

1. Izvršite sve tri akcije, odvojeno ili istovremeno, kako vam se više dopada.

2. Pažljivo posmatrajte i žudno lovite svaku potvrdu vašeg uspeha.

3. Čim je uočite, aktivirajte pletenicu i učvrstite promenu misaonim markerom.

Pozitivni pomoci će se desiti kako po pitanju manifestacije onog što ste zamislili tako i po pitanju načina kojima se to ostvaruje. Stvarnost će vam dobacivati te načine i podsticati vas da ih koristite.

Biće i trenutaka „poraza“. Kako bi moglo bez njih? Važno je kakav ćete odnos zauzeti prema njima. Kad doživite poraz, vaše stanje će se promeniti: osetićete se gubitnikom. I šta se dešava s projektom u tom trenutku? Strašno je i pomisliti. Ni u kom slučaju ne smete da dozvolite ovu vrstu sinhronizacije! Pa, kako da je izbegnete?

Vrlo jednostavno. Niste valjda zaboravili sjajan princip koji imate na raspolaganju? *Prednost!* Verovatno još niste iskorenili svoju glupu naviku da insistirate na svom scenariju. Pa, držite se tamo, inače ću vas ja iskoreniti! Ili još bolje, ovekovečiću vas u teglama sa formalinom i pokazivati drugim studentima. Čak ne radi pouke, već radi inspiracije! Oni će odmah postati pametniji i poslušniji.

I obrnuto: ako vam se posrećilo da obezbedite pobedu, pažljivo negujte svoje stanje i uživajte u njemu ne zaboravljajući na pletenicu. Ne treba da sumnjate, vaš projekat će se korigovati i nadalje će se razvijati nabolje. Zato ***budite veoma pažljivi i odgovorni kada je u pitanju vaše stanje, upravljajte njime.***

I, takođe, sećam se da sam govorila, da ako postavite konkretan cilj, scenario bi mogao da vas šokira. Činiće vam se da se sve

raspada po šavovima, dok se zapravo staro smeće izbacuje iz vaše stvarnosti tako da prostor može da se ispuni lepim i novim stvarima.

Kako možete da znate na koji način vaš cilj treba da bude ostvaren? Može da vam se čini da ništa ne ide kako treba, dok, u stvari, sve ide savršeno, samo ne onako kako ste „planirali“. Uostalom, ko vam je ikad obećao da će vam put biti posut ružama?

Takođe ne smete dozvoliti da vas brine činjenica što ne možete da primetite trenutne rezultate. Uzmite u obzir činjenicu da stvarnost reaguje sa zadržkom. Budite strpljivi, budite uporni i dosledni. **Ako vam ništa ne uspeva**, osećate se kao da kucate na vrata koja se nikada neće otvoriti. E, sad bi trebalo da se zapitate da li je to zaista put vašeg srca. Jedini put koji vas nikad neće izneveriti je **put samorazvoja**. Ne bilo koji put, naravno (kao što je učenje starogrčkog jezika), već put koji će vas inspirisati i doneti vam prave plodove.

I još nešto: **svoje novo ja** možete da oblikujete samo pomoću ogledala stvarnosti i pletenice. Ne pokušavajte da svog manekena stvarate gledajući u obično ogledalo. Zabranjujem vam da to probate! To neće raditi ili će imati suprotan efekat. **Dok stojite ispred ravnog ogledala, možete da primetite samo pozitivne pomake a nedostaci se pritom ignorišu**. Ne smete da fokusirate svoju pažnju na nedostatke od kojih želite da se izbavite.

Nedostatke treba iskorenjivati samousavršavanjem ili ih prihvatiti kao aspekt svoje jedinstvenosti. Ako s tim ne možete ništa da učinite, onda neka ostanu.

Slatka harmonija

Da, da, znam, znam, kada su u pitanju pohvalne, zadivljujuće reči upućene meni, vi ste zlobne i najsurevije škrstice, a kad je reč o vašem uspehu, nezasiti ste i najpohlepniji gramzivci. Eto kakvi ste! Ali ne brinite, neću vam ostati dužna; sakupljaću ljutnju na vas u vreću ispod kreveta i kad dovoljno sakupim, poravnaću račune s vama.

- ◆ Naročito obratite pažnju na pozitivne pomake.
- ◆ Projekat se koriguje u trenutku kad uskladite kretanje s misaonim markerom.

◆ Žudno lovite svaku potvrdu svog uspeha, uživajte u njoj, naslađujte se.

◆ Potvrda rezultata će vas dovesti u čisto stanje.

◆ Redovno, sistematsko vežbanje tri akcije usavršiće vaš projekat.

◆ Neuspeh ne smete da tumačite kao neuspeh, a poraz kao poraz.

◆ Put samorazvoja je jedini put koji vas nikad neće izneveriti.

◆ Ili vi upravljate svojim stanjem, ili ono upravlja vama.

Ova poslednja teza je izuzetno važna. Nadam se da vam je jasan njen smisao. Morate biti veoma pažljivi i odgovorni kad je u pitanju vaše stanje. Upravljajte njime jer je ono, kao prvo, ključ ka vašem projektu, i kao drugo, postoji još nešto o čemu ćemo sad popričati.

To što ste se probudili u filmu ne čini vas neranjivim. Budući da ste u filmu, može se desiti sve ono što se dešava u filmu. Vaše buđenje neće promeniti film. Vaš zadatak je da kreirate takav film u kome vam sve ide na ruku. Ako se, međutim, desilo nešto nepovoljno, i dalje imate u rezervi princip koji radi bez greške – *Prednost.*

Kao dopuna algoritmu prednosti u odnosu na ono što se već dogodilo, takođe možete da kreirate prednost iz događaja koji se još nisu desili. Neću vas gnjaviti još jednim algoritmom; princip je ovde jednostavan: ***ako uspe – onda odlično, a ako ne, onda još bolje.*** Ovo važi za događaje koji su vam toliko bitni, da značaj koji im pripisujete smeta njihovom lakom i uspešnom ostvarenju, tako da čak ni pletenica ne pomaže uvek. A pošto je to slučaj, unapred objavite bilo koji ishod događaja uspešnim za vas. Ovo smanjuje važnost i podiže raspoloženje. Jer, vi ne znate kakav preokret scenarija je za vas zaista koristan? O tome smo već ranije razgovarali.

Stalno postavljanje filmskih traka u kojima sve ispada povoljno za vas, korisna je navika, ali ponekad može biti zamorna i napeta. Šta to znači? Da se sad ne možete ni opustiti? Možete, možete!

Pored svih principa koje smo do sada razmotrili, postoji još jedan aspekt stvarnosti: „vreme u kući“, ili, drugim rečima, atmosfera trenutne filmske trake. Ne govorimo o vremenu kao takvom, već o opštem stanju stvarnosti koja može biti agresivna, ili harmonična, a koja se tiče vas lično jer svi drugi žive u relativno različitim uslovima i atmosferske prilike su za sve različite. Na primer, u jednoj geografskoj oblasti, za nekog je plava laguna, a za drugog – ledena pustinja.

Dakle, atmosfera u vašoj trenutnoj stvarnosti zavisi od vašeg **stanja**. Ovde ne mislimo samo na stanje o kome je nedavno bilo reči, već i na **stanje** vašeg duha, kao i **raspoloženja** prema celom okruženju.

Vaše stanje i stanje stvarnosti uglavnom može biti definisano opštim pojmom: **slatka harmonija**. Slatkoća u ovom terminu nema veze s marmeladom. Ova reč ima mnogo značenja. Iznad svega, termin se odnosi na harmoniju, u smislu da će sve biti dobro. Takođe se odnosi i na zadovoljstvo i ushićenje – sladak život. Slatko znači živeti u miru i slozi. Slatka harmonija je kad je u svetu mir, red i prosperitet, kad je sve dobro. „Slatko“ takođe može značiti „slatka moja“, odnosno „ljubavi moja“. Ako volite život, život će vam biti sladak. Ako volite sebe, život će vam biti ispunjen Slatkoćom. Ali ako ne volite sebe, unesite harmoniju i zavolećete sebe.

Sećate li se Zakona? Ako dozvolite sebi da se rukovodite principom Prednosti, biće sve manje štetnih događaja u vašem životu. Biće harmonije. Ali još je bolje tu slatku harmoniju svesno stvarati, tj. boraviti u odgovarajućem **stanju**.

Postojao je razlog zašto sam vam savetovala da kopirate osećaj sebe sa stanjem ljudi koje posmatrate kao uzore. Jer to stanje nije samo ključ ka projektu, već i ono što **privlači**. Šta je ono zbog čega vas privlače vaši uzori? Verovatno to što zrače radošću, uspehom,

stilom, lepotom, šarmom i zadovoljstvom. **Zadovoljstvo** je prva stvar koju ljudi traže. Ljude privlače oni koji zrače zadovoljstvom. Uopšte uzev, sve ljude privlači slatka harmonija!

A šta još oseća privlačnost prema slatkoj harmoniji? Stvarnost! Ona takođe voli slatku harmoniju i postaje harmonična pored ljudi i za ljude koji zrače na isti način. Međutim, nezadovoljstvo, razdražljivost, neprijateljstvo i slične pojave, deluju suprotno: odbijaju druge i čine da se stvarnost mršti.

Kakav zaključak sledi iz ovoga? Potrudite se da boravite u stanju slatke harmonije. Tražite zadovoljstvo u malim stvarima i tamo ćete ih i pronaći. Koristite svaki izgovor da biste stvarali slavlje od života i slavlja će i biti. **Kreirajte blagodatnu, prijatnu atmosferu u sebi i oko sebe.** Samo taj blagonaklon stav prema vašoj stvarnosti, ma kakva bila, izazvaće i dobru volju stvarnosti prema vama. Svesno kreirajte pozitivnu atmosferu. Izgradite takvu naviku. To je verovatno najkorisnija navika od svih koje smo pominjali.

Zračeci srećom, ljubavlju, lagodnošću i radošću, tačnije slatkom harmonijom, privlaćite ljude, kao i uspešnu stvarnost. Jer, svako želi to isto. **Ljude privlače oni koji imaju sreću, koji umeju da zrače slatkom harmonijom.** Na ekranima i naslovnim stranicama časopisa vidite ljude koji su neverovatno uspešni, situirani, lepi i srećni, i skoro da vam je muka od toga. Čini vam se, gledajući sebe,

da vam život nije uspešan. Ali, verujte mi, sva ta upadljiva lepota i sreća uglavnom se svode na farsu i blef. Zato sada znate kako da stvorite pravu, originalnu slatku harmoniju. I, što je najvažnije, sposobni ste za to. Je l' tako? Da li sam u pravu? Naravno da jesam. Jer ja sam Tafti, vaša sveštenica!

Pletenica s energetske tokovima

Dakle, dobri moji, nadam se da ste shvatili da je slatka harmonija stanje kad je sve dobro, tj. kako treba. Ali ne samo zato i ne samo onda kad je sve zaista dobro i kako treba, već zato što ste dužni i možete sebi svesno da priuštite stanje slatke harmonije, i tada će tako i biti. To je kao da imate sposobnost da upravljate atmosferskim prilikama.

◆ Unapred kreirajte prednost: ako uspe, odlično, ako ne, još bolje.

◆ Vreme u vašoj trenutnoj stvarnosti direktno zavisi od vašeg stanja.

◆ Slatka harmonija je zadovoljstvo, udobnost, ljubav, prijateljstvo i slavlje.

◆ Ljude privlače srećni ljudi koji umeju da zrače slatkom harmonijom.

◆ Stvarnost postaje blagonaklona prema onima koji zrače slatkom harmonijom.

◆ Upravljajte svojim stanjem, ne dozvolite mu da bude proizvoljno.

Uistinu, dopustiti svom stanju proizvoljnost isto je što i visiti kao krpena lutka u tuđim rukama i klatiti se po volji slučaja ili volji nekog drugog. Stvarajte sopstvenu slatku harmoniju. ***Donesite svetlost u bilo koje društvo.*** Napravite sopstvenu oazu u svom kadru, oazu slavlja. Moja oaza ide sa mnom: gde god sam ja, tu je i moja oaza. Započnite dan rečima: „Slatka harmonija“. Ulazite u to stanje uvek, nezavisno od okolnosti. Dovoljna je slatka harmonija, i sve je tu.

Ako vas u ogromnoj meri obuzima razdražljivost, strah ili bes – ne borite se protiv emocija, nego ih samo posmatrajte. Sve što nije u redu i što se dešava, treba da vas podstiče da posmatrate šta se dešava s vama i s realnošću. Kada počnete da posmatrate svoj

strah pod lupom, on će se, paradoksalno, smanjiti. Kad posmatrate stvarnost, ona gubi svoju moć nad vama. Stvarnost ne voli kad je gledaju. Ona postaje neuhvatljiva i, istovremeno, prestaje da ima takvu kontrolu nad vama. Nemojte zuriti u stvarnost, **već samo bacite pogled sa strane, krišom, da se ona ne bi naljutila.**

Na kraju, želim da vam dam neka pojašnjenja o pletenici. Kao prvo, nemojte biti previše zabrinuti ako ne možete da je osetite kao pletenicu ili imate samo nejasan osećaj. Svi ovi osećaji su kod ljudi individualni, to je sasvim normalno. Na primer, moja prijateljica Matilda ne oseća pletenicu, već blagu klonulost iza leđa, **kao prisustvo nečeg netelesnog i fantomskog.**

Ovaj osećaj prisustva može se manifestovati na različite načine. Recimo, kao nešto što zaista možete da osetite, ali ako je samo imaginarno, i to je u redu. Zamislite da vam je neko za potiljak zakačio tvrdu, ravnu pletenicu. Zavrteli ste glavom i osetili njeno prisustvo, a zatim ste je odbacili. Iako pletenice više nema, zadržao se osećaj da je maločas bila tu. To je ono što se opisuje kao fantomska senzacija.

Ali ako čak fantomskog osećaja nema, to nije problem. Probajte umesto toga sledeću tehniku. Zamislite da vam od potiljka do sredine leđa visi strelica. Obična strelica, kao vektor. Zatim načinite udah i na izdahu zamislite da se strelica okrenula tako da se sad

nalazi pod uglom u odnosu na leđa. Da li ste osetili fantomsku senzaciju? Ako je to slučaj, ovu tehniku možete koristiti za aktiviranje pletenice.

Nije važno pod kojim je tačno uglom strelica ili na kojoj je udaljenosti od leđa. Vaše energetsko telo će vam samo reći i odrediti njen položaj u aktivnom stanju. Ali čak i ako pletenicu aktivirate bez strelice, jednostavno usmerite pažnju na određeno mesto, pri udaljenosti otprilike lakta ili manje, od središta lopatica, i to bi trebalo da bude dovoljno. S vremenom, nakon određenog praktikovanja, naučićete da osećate svoju pletenicu prilično opipljivo. Pletenica takođe treba da se vežba jer je kod vas atrofirala iz tog razloga što je niste upotrebljavali.

A sada još jedna tehnika za „napredne puževe“, koja pletenicu čini još efikasnijom. Zamislite kako se uzduž centralne ose tela uzdiže energetska struja, odozdo nagore. Udahnite i osetite kako se od nogu ka glavi pokreće neki osećaj. Zatim zamislite obrnuti tok, odozgo nadole. Izdahnite i pratite osećaj koji se spušta nadole. Provežbajte ovo nekoliko puta. Na udahu se struja podiže, a na izdahu spušta. Osećaji mogu biti fantomski, ali protok energije je apsolutno stvaran, samo što ih bez vežbanja nećete osetiti.

Zamislite sada kako iz vas vire dve strelice u suprotnim pravcima. Iz grudnog koša (ili stomaka) ka napred, a iz sredine lopatica (ili

niže) ka nazad. Udahnite, a prilikom izdaha zamislite kako se prednja strelica okreće vertikalno nagore, a zadnja vertikalno nadole. Osetite kako se pri tome u vama istovremeno pokreću obe energetske struje. Struja koja se podiže, pokrenuta prednjom strelicom, kreće se duž celog tela, nešto ispred centralne ose, dok silazna struja, pokrenuta strelicom iza leđa takođe teče duž celog tela, malo iznad ose. Ili se obe kreću istovremeno, jedna nagore, a druga nadole, bez bilo kakvog specifičnog „pozicioniranja“, u zavisnosti od toga šta vam je najlakše da osetite.

Uradite ovu vežbu nekoliko puta da biste osetili protok energije u telu. Zatim, pokušajte da prilikom izdaha pokrenete obe struje istovremeno, bez strelica. Zatim aktivirajte pletenicu, kao što ste to radili koristeći strelice iz potiljka, jedno vreme slobodno dišite, a zatim je na izdahu naglo spustite nadole u vertikalni položaj, uz istovremeno pokretanje obe energetske struje. Trebalo bi da vam uspe nakon malo praktikovanja.

Kao što ste radili s pletenicom, tako i sa energetskim potocima radite bez naprezanja. Vi ih aktivirate, a oni se sami kreću. Jednostavno pokrenite energiju, a zatim ih pustite da se sami kreću.

A sad sledi ***algoritam pletenice s energetskim tokovima.***

1. Udahnite, a prilikom izdaha zamislite kako se strelica s potiljka pokreće pod uglom prema leđima. Sada je pletenica aktivirana.

2. Zadržavajući osećaj na pletenici, kreirajte stvarnost. Pritom opušteno dišite.

3. Zadržavajući osećaj na pletenici (strelici), udahnite i na izdahu naglo spustite strelicu vertikalno aktivirajući pritom oba energetska toka.

4. Osećajući pokretanje uzdižuće i silazne energije, izgovorite u sebi ili glasno sledite misaoni oblik: „Moja namera se ostvaruje“.

5. Oslobodite se svih senzacija.

Šta se pritom dešava? Ne samo što kreirate stvarnost pomoću pletenice, već ste aktivirali svoju nameru kao „poslanje“ u prostranstvo. Na ovaj način energetske potoci jačaju rad pletenice. Ako vam pođe za rukom ova vežba i to vam se dopadne, varijacije ove vežbe možete redovno da radite. Ali ako ne, onda će bazni algoritam biti dovoljan.

Još jedan efikasan način korišćenja pletenice je da radite s njom dok se nalazite u kadi ili bilo kojoj drugoj vodenoj površini. Na primer, iskoristite vreme dok ste u kadi. Aktivirajte pletenicu (zidovi kade vam neće ometati vežbu), možete to učiniti i bez energetskih tokova

oblikujući svoju stvarnost i/ili sebe – svog novog manekena. Ne morate naročito da se naprežete, dovoljno je da se koncentrišete dva-tri minuta, a zatim ispustite pletenicu i opustite se u kadi još deset minuta.

Šta to daje? U ovom slučaju ne funkcioniše samo pletenica, već i voda, koja, kao što znamo, spremno ispunjava informacionim sadržajem vaše misaone forme (kao i misaone markere, naravno). Voda ne šalje nameru u prostranstvo, u ovom slučaju je njena funkcija drugačija. Prvo, voda upija informacije koje joj dajete, a zatim bukvalno „natapa“ vaše suptilno (energetsko) telo istom informacijom. Voda je veoma efikasna u ispunjavanju ove funkcije. Na taj način, vi se potpuno natapate namerom koju ste kreirali, a zatim hodate unaokolo kao živa radio-stanica, emitujući svoju nameru u celokupno prostranstvo koje vas okružuje.

Ako nemate kadu, postoji još jedna varijanta – kontrastno tuširanje. Za početak, provedite nekoliko minuta zagrevajući se toplom (ne previše vrućom) vodom, a zatim pustite hladnu vodu ne duže od jednog minuta. Ponovite to tri ili četiri puta. Što je veći temperaturni kontrast, to je bolje, ali najvažnije je da pritom ne bi trebalo da osećate ekstremnu nelagodnost da ne biste naneli štetu svom zdravlju.

Nije potrebno raditi s pletenicom u toku ove procedure jer će biti teže koncentrisati se nego kad ste u kadi. Pošto kontrastno tuširanje naglo povećava vaš protok energije, kad isključite vodu, budite mirni, fokusirajte se i potom vežbajte algoritam pletenice s energetske tokovima. Ovo je također veoma efikasna tehnika.

I to je sve. Sve je vrlo jednostavno. Pletenica nije naprava koju možete ili ne možete sebi da priuštite – već je posedujete i ona je uvek s vama. I, naravno, nijedan super-gadžet vam ne može dati ono što vam daje pletenica. Ipak, koristite je planski i s ciljem, ne „čavrljajte“ s njom bez preke potrebe.

Moć prošlih inkarnacija

Dakle, dragi moji! Više nećemo ponavljati pređeno gradivo. Za vas će od sada ponavljanje biti ponovno čitanje ove knjige, možda čak i više puta. Naime, ako ste i radili preporučene prakse, niste mogli sve da razumete i zapamtite. Pogotovo ako ništa niste praktikovali, već samo čitali, tim pre. Ja to znam.

Sa svakim novim čitanjem, iznenadićete sebe otkrivajući nešto novo, kao da prvi put čitate knjigu. Pokušajte da ponovo pročitate ovaj materijal bar jednom i uverićete se sami.

Poslednje o čemu ću vam ispričati **u ovoj knjizi** je nešto što i ne slutite, kao što na primer niste naslućivali postojanje pletenice – o **vašem pravu**. Kao što sad znate, vi imate pravo da oblikujete svoju

predstojeću stvarnost, pa čak i novog manekena. Ali to još nije sve. Imate pravo na moć, akumuliranu tokom niza vaših prošlih života – inkarnacija.

U čemu je uopšte smisao života? ***U samom životu.*** Samo to i više nema nikakvog drugog „dubljeg“ filozofskog smisla u tome. U čemu je smisao postojanja planete ili zrnca peska? Ni u čemu. Oni jednostavno jesu – i to je sve. Nema suštinske razlike između smisla postojanja živog i neživog. Smisao je samo u tome što sve to postoji. Zato, slava Tvorcu.

U čemu je smisao niza inkarnacija? Takođe ni u čemu. Ili skoro ni u čemu. Svaki sledeći život, od rođenja i smrti leptira, do rođenja i smrti Vasiona je san Tvorca, Iskra koje je prisutna u svemu. Isto tako je svaki vaš život ništa drugo do još jedan san Tvorca, podjednak kao i vaš san, naravno.

Zašto je sve to potrebno, poznato je samo Njemu. A šta mora vama da bude poznato? Trebalo bi da znamo za šta smo sposobni i na šta imamo pravo. Ovo znanje, međutim, nije dato svima, već samo onima koji ka njemu teže. Ako nemate želju da znate bilo šta o ovim stvarima, živite kako god vam odgovara. Jer, smisao života je u samom životu, a život je već dovoljan sam po sebi.

Kako smisao tako i vrednost života svih bića jednaki su i ravnopravni. Vaš život nije ništa vredniji od života puža kog možete da zgnječite pod nogama a da to i ne primetite.

Naravno, preterala sam kada sam vas nazivala puževima i nakazama. Ali ne bez dobrog razloga. Pitanje je da li vam je dovoljno ono što znate i što vam je dato. Ako je dovoljno, onda je sve u redu. Svako ima pravo **da živi svoj život** bez preispitivanja stvari. Puža uopšte nije sramota što živi kao običan, neuračunljiv puž, jer mu je takva priroda. Ali zar nije sramota živeti kao neuračunljiv filmski lik, pritom obdaren sposobnošću samosvesti? To je pitanje.

Naravno, ništa od svega ovoga se ne odnosi na vas, dobri i dragi moji. Pošto čitate ovu knjigu, znači da ste jedan od onih ljudi koji nisu zadovoljni onim što im je poznato i dato. Čak ne možete ni da zamislite koliko ste **nekad**, u svojim prošlim inkarnacijama, bili poznati a možda i istaknute ličnosti. Nesumnjivo ste **bili** takvi jer u suprotnom ne biste zaslužili **ovaj** život.

Ali, bez obzira na nekadašnji sjaj, sve je to sad potrošeno i izgubljeno. Ne sećate se svojih prošlih inkarnacija. Zar ne mislite da je to čudno? Opet postavljamo pitanje: u čemu je smisao svih tih života? Bilo je neuspeha i poraza, pobeda i dostignuća. Za mnogo toga ste platili i mnogo postigli. Da li je sve to zaista bilo uzalud, jednostavno besmisleno?

Ne možete vratiti iskustvo zaboravljenih života, isto kao što ne možete da sa sobom ponesete sve što ste posedovali u zaboravljenom snu. Ipak, ponavljam, **imate pravo na ličnu moć akumuliranu tokom niza inkarnacija**. O ovome vam niko nije pričao. Ali **ja** vam sad kažem.

Lična snaga, snaga duše, ne treba uzalud da propadne. Novi život ne treba da počne od nule. To je **greška**, defekt stvaranja. Da li ćete to prihvatiti i živeti s greškom, zavisi od vas. Samo, kome ste potrebni **takvi** – defektna bića? Čak ni meni niste potrebni. U vašoj je moći da tražite ono što vam po pravu pripada. Ali **kako** to da učinite?

Prilično jednostavno. Svako ko se izjasni o svom pravu, taj i dobija. Bukvalno treba da objavite deklaraciju: „**Obznanjujem svoje pravo. Vraćam svoju moć. Stičem moć nad svim svojim prethodnim inkarnacijama**“.

Reči, međutim, nisu dovoljne. Reči su samo prazna priča. Postoji jedan suptilan detalj. Da bi se vaše reči čule, treba da aktivirate arhaični rudiment kog posedujete i koga ste već svesni: **pletenicu**.

Dajte svoju izjavu koristeći pletenicu, kao što ste to činili i kada ste kreirali stvarnost. **I tada će vas Sila čuti**. Radite ovo povremeno, kad god osetite da je potrebno. Uskoro ćete postepeno **osetiti**

uvećanje lične snage, samopouzdanja i sile Duha. Zasigurno ćete to osetiti. I svaki put kada tome budete nalazili potvrdu, ne zaboravite da svoj obnovljeni projekat učvrstite misaonim markerima kao što su: „***Vidim da se moja lična snaga zaista uvećava***“.

Ovde više nema šta da se doda. Uverićete se i sami koliko je to neverovatno.

Beskonačnost u beskonačnosti

A sada ćemo porazgovarati o nečemu što verovatno mnogi radoznali umovi skeptično očekuju: o dokazima. Dokazima da je istina sve ono o čemu smo ovde govorili. Zar zaista živimo u filmu? I zar je moguće da možemo da preskačemo s jedne filmske trake na drugu?

Pa, pre svega, kao glavni dokaz može da posluži vaše empirijsko iskustvo. Sve to zaista funkcioniše, proverite i sami. A kao drugo, postoji mnogo **indirektnih** dokaza u obliku anomalnih i neobjašnjivih

pojava. Upravo indirektnih. Direktne dokaze nećete dobiti – stvarnost nije sklona da otkriva svoje tajne.

Kako onda ja, možda se pitate, sve to znam? Ali ja ništa ne znam. Znam samo da ove stvari rade i to je činjenica. Zašto i kako tačno, **veliko je pitanje**. Filmske trake i ogledalo su samo modeli i interpretacije nečeg složenijeg. Mi ne možemo da razumemo kako tačno stvarnost funkcioniše, ali možemo i treba da koristimo njene osobine u svoje praktične ciljeve. Iz tog razloga ja i dajem ove modele i tumačenja koji su dostupni razumevanju. Postoji jedna stvar koju mogu sa sigurnošću da tvrdim: **ako model radi, znači da je veoma blizak originalu**.

Zato ćemo se držati prihvaćenog modela. Stvarnost nije virtuelna, već živa i ne treba je brkati s kompjuterskom igrom. Ali je konstruisana slično filmu, tačnije, brojnim filmskim trakama koje su isprepletene. Neke od ovih filmskih traka se pokreću, dok su druge još u arhivi.

Paralelni **materijalni** svetovi ne postoje. Postoji samo jedna materijalna Vasiona (u svakom slučaju ova, koja je naša), ali postoji bezbroj virtuelnih varijanti – arhivskih filmskih traka. Dešava se da komad jedne takve arhivske filmske trake bude nasumično osvetljen u trenutnom (materijalnom) kadru. Tada osoba iz prošlosti,

budućnosti, ili, uopšte, iz druge civilizacije može da završi u sadašnjosti.

Ako se čovek obreo ovde, u našem svetu, iz arhive, prethodni život će mu se činiti potpuno realnim, jer je njegovo pamćenje vezano za filmsku traku odakle je došao. **Mozak ne pohranjuje informacije, već adrese koje vode ka njima.** Prilikom prelaska s jedne filmske trake na drugu, adrese se mogu odvojiti od pređašnje i zakačiti za novu, iako to nije uvek slučaj. I tada se pojavljuje efekat, sličan deja vu.

To su situacije u kojima vam se učini da se u vašem životu sigurno desilo to i to, a svi oko vas tvrde da toga nije bilo. Ili suprotno, kad vam ljudi govore da se nešto nesumnjivo dogodilo, ali se vi toga uopšte ne sećate. Ne zato što imate problem s memorijom, već zato što je nastala zbrka između adresa i filmskih traka. Stvarnost ponekad dopušta ovakve greške.

Iako se stvarnost trudi da veoma pažljivo odbaci slične apsurre, ona u tome ne uspeva uvek. Takozvani efekat Mandele je još veći previd nego deja vu i ne može da se pripíše grešci u pamćenju pojedinca.

To je kad veoma velika grupa ljudi, bukvalno milioni, kolektivno pamti nešto za šta u trenutnoj stvarnosti ne postoji činjenična

potvrda. Na primer, mnogi se jasno sećaju kako je u nekom filmu izgovorena neka fraza. Pa ipak, sada je ta fraza negde nestala ili se promenila, i ni na jednom nosaču, čak i najstarijem, nećete moći da je otkrijete. Brojni su primeri poput ovog, i to ne samo u vezi sa filmovima.

Šta je to? Kolektivno ludilo? Zašto se to dešava? Jednostavno zato što je naša zajednička stvarnost preskočila na drugu filmsku traku u kojoj postoji drugačija verzija te određene fraze. Stvarnost je dopustila neprihvatljivu grešku: **prošlost se promenila!** Čak se nije korigovala ni adresa u kolektivnom sećanju ljudi. Kolektiv jasno pamti šta je bilo na prethodnoj filmskoj traci jer su njihove adrese i dalje vezane za nju.

Ovde bi trebalo dati pojašnjenje da smo do sad razgovarali o pojedinačnim filmskim trakama dok je, zapravo, zajednički film stvarnosti konstruisan mnogo složenije. Individualne trake pojedinih ljudi se okreću zasebno, ali sve leže na traci koja je zajednička za celo čovečanstvo. Smak sveta će nastupiti za sve nas, zar ne? Koliko puta su ga predviđali, a to se još uvek nije dogodilo. I takva verzija stvarnosti verovatno mora da postoji negde u arhivi, čim je proroci vide. Ali za sada, kolektivna ljudska stvarnost preskače na drugu, srećniju traku.

Može se desiti i da sadašnjost prodre u prošlost. Na primer, postoji dokumentovana činjenica da je 14. jula 1911. godine putnički voz krenuo iz Rima na put za Lombardiju, a kada je ušao u planinski tunel, nestao je bez traga. U to vreme (tačnije, to je tad već bila prošlost) meksičke novine su 1840. svedočile jednoj neobičnoj pojavi. U Meksiku su se pojavila 104 Italijana, s pasošima i atributima koji odgovaraju tom veku i koji su tvrdili da su tu stigli vozom iz Rima. Naravno, niko im nije poverovao i nisu mogli da smisle ništa drugo, već da ih sakriju u psihijatrijsku ustanovu.

Šta se desilo sa stvarnošću nestalih Italijana? Pa, govorili smo o tome da je stvarnost ***ono što nikad nije bilo, niti će ikad biti, već samo jeste – jednom i sad.*** Da, tako je. Ovaj opisani slučaj ništa ne menja, jer stvarnost je uvek tekući kadar. Ali ako dođe do ovakve anomalije da se filmske trake na neki način ukrste (mogu da se ukrštaju potpuno nasumično), onda kadar iz budućnosti može da završi na traci iz prošlosti.

Ali kako je to moguće?! Kadar se dosledno kreće! Kako ljudi mogu da se rode u sadašnjosti, a da umru u prošlosti koja se takođe kreće u određenom nizu? Isprva je pokrenut prvi kadar, u kome su ljudi nestali. Zatim je krenuo drugi kadar, u kome su se oni pojavili. Ali zapravo je poslednji kadar bio prvi, a prvi drugi. Samo što su se pomešale filmske trake budućnosti i prošlosti i došlo je do takvog

zaokretanja percepcije na koju nismo navikli i koja ostaje nerazumljiva uprkos svim pokušajima objašnjenja.

Međutim, postoje i dokumentovane činjenice, koje se tiču ljudi iz prošlosti, koji su se pojavili u sadašnjosti sa svim svojim atributima, bukvalno do sadržaja iz svojih džepova. Bilo je i slučajeva kad su arheolozi u svojim iskopavanjima pronalazili artefakte koji su proizvedeni nedavno ili možda u još nepoznatoj budućnosti. I ovde su se filmske trake zamrsile i ukrstile. Dešava se i to da se trake ne ukrštaju, već dodiruju jedna drugu. Tada nastaje hronomiraž.

Ni ljudi ni predmeti se ne premeštaju u vremenu bukvalno, kao materijalni objekti u prostoru. Oni možda uopšte ne postoje u stvarnosti, prošloj ili sadašnjoj. Ali oni mogu da se materijalizuju bilo gde i u bilo koje vreme ako njihova filmska traka upadne u aktuelni kadar tog mesta i vremena. ***Materijalna stvarnost je osvetljeni kadar, a sama stvarnost – mnoštvo filmskih traka.*** To je ono što treba pojasniti.

Ove anomalije ne dokazuju ništa, ali služe kao indirektna potvrde da je stvarnost beskonačan prostor, sastavljena od varijacija različitih filmskih traka. Štaviše, iz toga sledi da nisu samo nepovezani kvanti mikrokosmosa, već celokupna stvarnost, jer se filmske trake sastoje od kadrova koji su razdvojeni intervalima. Kada bi nauka dopustila da kvanti ne budu samo mikrokosmos, već i ceo makrokosmos, bilo

bi i raznih novih otkrića. Na primer, momentalno premeštanje u vremenu i prostoru, kao i druge anomalije, proishode upravo u intervalima između kadrova.

Takođe i sve naše prakse koje smo podelili s vama potvrđuju da je celokupna stvarnost diskontinuirana. Oslobođajući se frekvencije kadrova tekuće filmske trake, vi stičete sposobnost stvaranja nemogućeg. Bukvalno, sve manipulacije s pažnjom i pletenicom izvode vas iz frekvencije i faze stvarnosti. U tom smislu postajete sposobni da slobodno šetate kroz film.

Kao što se može pretpostaviti, Arhiva Večnosti se takođe nije pojavila odmah već je evoluirala tokom vremena. Sve što je bilo ili što je moglo da bude nije uvek bilo zabeleženo o svemu (iako bi takođe moglo da se tvrdi da je Arhiva oduvek postojala. Ali tada ćemo morati da zaronimo u filozofiju i odredimo semantiku reči „oduvek“. Šta znači „oduvek“? Da li neko zna?).

Evolucija je u izvesnom smislu proces proizvodnje informacija. Živa i neživa priroda evoluiraju, razvijaju se i istovremeno proizvode informacije o sebi, o varijantama svog postojanja. Evoluiranje interneta je dobra analogija – posetioci upisuju svoje informacije a podaci se akumuliraju.

Filmska arhiva nije sveobuhvatno, potpuno beskonačno polje informacija, koje je oduvek postojalo i o svemu, već, recimo, **deo beskonačnosti**, koja se kreće i raste kao ogromna konstrukcija, takođe beskonačna. Kreće se i raste u beskonačnost. **To je beskonačnost kao deo beskonačnosti**. Možete li da zamislite tako nešto? Ne? I nema potrebe. Nema svrhe preterano analizirati stvari koje se umom ne mogu spoznati (Ko zna, možda će neko sporiti da beskonačnost ne postoji i da je Vasiona konačna. Ali, ko zna?).

Ne treba previše da lupate glavu, već da dejstvujete i budete oduševljeni saznanjem da ste sposobni **da oblikujete sebe i svoju stvarnost**. Ovo otkriće svetlosti na kraju tunela daje vam snagu, nadu, cilj, što znači i energiju za nameru da stvorite nešto što je iz ugla prosečnog posmatrača „nemoguće“.

Zaključak

Dakle, dobri moji, došli smo do kraja prvog toma naše priče. Ali ovo je samo prvi tom i mi ćemo se, naravno, ponovo sresti.

Ako se još niste pretvorili u svice, onda ste barem blizu toga i trenutno ste negde u prelaznoj fazi guštera. Neuhvatljivih i radoznalih.

Uživaćete u zracima moje slave, škiljiti, podvijati repom, širom otvarati usta, proizvoditi zoološke zvuke sikćući: „Tafti–Tafti-i-i! Sveštenica-Sveštenica-ah, ah!“. A zatim ćete se okupiti u jato i međusobno se došaptavati gledajući u mene: „Kako da je iskoristimo za svoje značajne ciljeve?!“

Najvažnije je da iskoristite znanje koje ste dobili. Većina ljudi (skoro svi) žive, a da se nikad ne probude. Oni idu kroz život kao u delirijumu, ne podižući glave i ne gledajući oko sebe. Nikad ne pokušavaju da kreiraju sopstvenu stvarnost već samo plivaju po već zadatoj i datoj im slici kao riba u akvarijumu.

Da li shvatate koliko se sada upadljivo razlikujete? Ipak, ne zaboravite da vam to ne daje za pravo da gledate sa visine na druge, ili, još gore, da se ponašate prema njima s prezirom. Nemojte biti uspavani filmski likovi. To je nezahvalan zadatak. Neka drugi žive kako hoće i kako mogu. Oni koji su sposobni da se probude, pronaći će me i sami. Isto kao što ste me vi pronašli. ***Pamtite mene i ne zaboravite sebe.***

Ovde opisano znanje je dato u veoma koncentrisanom obliku i, štaviše, to je vrsta Znanja koja može da vam izgleda nejasna i neuhvatljiva. Možete da prođete mimo njega, da ništa ne shvatite i ne primetite. Razlog zašto je neuhvatljivo je to što se bavi iluzijom u kojoj se vi stalno nalazite – ***iluzija akcije*** koja se sastoji, da vas podsetim, iz toga što vam se čini da živite nezavisnim životom i da dejstvujete po svojoj volji i htenju.

Istovremeno, ništa se ne završava onako kako želite. Ovde leže kontradikcija i paradoks. Ako dejstvujete po svojoj volji, zašto onda sve ispadne drugačije od onoga što biste želeli? Mislite da razlog leži

u tome što jednostavno ne ispadne, i to je to. U stvari, razlog zašto stvari ne funkcionišu je taj što vi ipak ne djelujete po svojoj volji – vodi vas scenario.

Kada vas obuzmu anksioznost, strah, neraspoloženje i druge emocije, vi uranjate u san, u trans, i ne vladate sobom. Može vam se učiniti da su te emocije preuzele kontrolu nad vama, ali to nije slučaj.

Emocije vas uranjaju u san a scenario vas poseduje.

Takođe ne uspevate zato što ne znate šta da učinite da biste uspeali. Umesto da kreirate svoju nadolazeću stvarnost, vi se borite sa trenutnom stvarnošću. Cilj ove knjige je da vas izvuče iz te iluzije. Za to nije potrebno puno reči, već obrnuto: prvo treba da razumete, osvestite i vidite u čemu je vaša iluzija. Ovo će samo po sebi biti dovoljno da radikalno promenite svoj život. Nadalje, u budućim knjigama, moći ćete da saznate mnogo više o tome.

Svaki dan postoji nešto što vas uznemirava, pritiska, baca u malodušnost. Neophodno je da hvatate sebe u ovim trenucima i da se ne prepuštate, već da preusmeravate vektor: „***Mogu da kreiram stvarnost, a na meni je da odlučim kako će ta stvarnost da izgleda***“. Ne zaboravite pritom da ne treba sastavljati tok događaja, već krajnji rezultat – ciljni kadar. Razvijte ovu naviku.

Sećate se da sam rekla kako je Sila pokretač stvarnosti? Ona je ta koja okreće filmske trake. Ako počnete da komponujete stvarnost, **Sila će vas primetiti**. Sila uvek usmerava svoju pažnju na one koji joj pomažu u okretanju filmskih traka. **Sila ih podiže i počinje da im pomaže**. Silu ne zanimaju prazne lutke iz snova koje žive neprobuđene u filmu. Usvojite sledeći moto: „**Tražim Silu, pronalazim Silu i sve radim uz pomoć Sile**“. To jest, sve radim snažno, briljantno, od duše. Učinite ovo, i **Sila će biti uz vas**.

Samo pripazite da ne upadate u stanje telećeg oduševljenja, radujući se čudima koje ste proizveli. Tiho se radujte u sebi, da stvarnost ne bi pala u iskušenje da vam se osveti (stvarnost ponekad može da bude takva, pomalo zlonamerna), a tim pre izbegavajte da se hvalite pred svojim prijateljima.

Takođe, nemojte svojim poznanicima da pričate o tehnikama kreiranja stvarnosti i manekenima. Možda vas neće razumeti i zbog čega će vam se smejati. Ove tehnike ne treba izvlačiti iz opšteg konteksta. Bolje je prijateljima preporučiti da sami pročitaju knjigu. Svoj primerak knjige nemojte nikome davati – ona je neka vrsta **ličnog talismana**. Ova knjiga je više od zbirke tekstova; to je **predmet koji poseduje moć**. Držite je malo u rukama, osetite je. To je vaša stvar.

A ja sam vaša Tafti! Čao-ćao puževi! Do ponovnog susreta u sledećim knjigama!

ALGORITMI

Zašto je toliko važno primenjivati algoritme? Jer vas algoritmi razdvajaju od scenarija, oživljavaju u filmu i usađuju vam korisne automatizme.

ALGORITAM BUĐENJA

1. Probudite se u trenutku kad se nešto desi.
2. Pre nego bilo šta uradite, probudite se.

Fokusirajte pažnju na središte svesti – tačku između unutrašnjeg i spoljašnjeg ekrana. Iz te tačke možete istovremeno da posmatrate

svoje misli i sve što se dešava u vama. Možete videti stvarnost koja vas okružuje i sebe unutar te stvarnosti. Ništa vas ne sprečava da oba ekrana gledate istovremeno. ***Vi to umete.***

Primeri spoljašnjih okidača: sreli ste se s nekim, neko vam se obratio, nešto se dogodilo u vašoj blizini; nije važno šta, bilo kakav zvuk ili pokret – sve što vas je ranije privlačilo i skretalo vam pažnju. Odmah, **čim se nešto desilo**, usmerite pažnju na to, ali ne gubite kontrolu nad fokusom, držite ga u centru.

Primeri unutrašnjih okidača: planirate negde da idete, nešto uradite ili da s nekim razgovarate. ***Upravo pre*** nego što nešto preduzmete, usmerite pažnju ka svom centru. Važno je da to učinite ranije jer će posle biti kasno – samo ćete ustanoviti da ste zaspali, a zatim se probudili i setili se da ste spavali.

ALGORITAM OSVETLJAVANJA KADRA

1. Ulovite sebe na jednom od okidača.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.
3. Aktivirajte pletenicu i, zadržavajući osećaj, kreirajte stvarnost.
4. Odbacite osećaj s pletenice.

5. Ako vam je događaj jako važan, ponovite osvetljavanje nekoliko puta.

Na isti način, na koji ste pratili svoju pažnju, **sad pratite i nadolazeći kadar**. Ovde postoje tri okidača:

Očekivanje – nešto se mora desiti, nešto iščekujete, nečemu se nadate.

Namera – nameravate da se negde uputite, nešto učinite.

Problem – dogodilo se nešto što zahteva rešenje.

Svaki put kada nešto očekujete, ne čekajte i ne nadajte se već – kreirajte stvarnost. Svaki put kad nameravate da nešto učinite, nemojte žuriti da uradite – prvo kreirajte stvarnost. Svaki put kada se pojavi neki problem, takođe ne čekajte, ne nadajte se, ne žurite – kreirajte stvarnost.

Algoritam osvetljavanja kadra je vežba za razvoj metasile i istovremeno način kreiranja stvarnosti koju želite. Ispunjavajte mirno i prirodno algoritam osvetljavanja. Koristite misli, reči, vizualizaciju – šta god vam najviše odgovara. Najefikasnija vrsta osvetljenja je vizuelna.

ALGORITAM PLETENICE S ENERGETSKIM TOKOVIMA

1. Udahnite, a prilikom izdaha zamislite kako se strelica s potiljka pokreće pod uglom prema leđima. Sada je pletenica aktivirana.

2. Zadržavajući osećaj na pletenici, kreirajte stvarnost. Pritom opuštено dišite.

3. Zadržavajući osećaj na pletenici (strelici), udahnite i na izdahu naglo spustite strelicu vertikalno aktivirajući pritom oba energetska toka.

4. Osećajući pokretanje uzdižuće i silazne energije, izgovorite u sebi ili glasno sledite misaoni oblik: „Moja namera se ostvaruje“.

5. Oslobodite se svih senzacija.

Šta se pritom dešava? Ne samo što kreirate stvarnost pomoću pletenice, već ste aktivirali svoju nameru kao „poslanje“ u prostranstvo. Na ovaj način energetske potoci jačaju rad pletenice. Ako vam pođe za rukom ova vežba i to vam se dopadne, varijacije ove vežbe možete redovno da radite. Ali ako ne, onda će bazni algoritam biti dovoljan.

ALGORITAM PREDNOSTI

1. Ulovite sebe kako se prepuštate aktivatoru neprihvatanja.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.
3. Postavite sebi pitanje: koja bi prednost mogla biti u ovome?
4. Ako pronađete odgovor, prihvatite ga i iskoristite prednost.
5. Ako odgovora nema, pokušajte da prihvatite situaciju kakva jeste.

Svaki događaj ili situacija, bez obzira kakvi bili, nose u sebi ne samo negativnu, već i pozitivnu stranu.

Scenario uopšte ne pokušava da vam naštetiti jer je nanošenje štete energetski zahtevno. Scenario se uvek kreće putem najmanjeg otpora. Ali vi se refleksno opirete – bilo zbog svog lošeg karaktera, sklonosti ka negativizmu, navike samozaštite, visokog mišljenja o sebi, ili čak samo zato što „ništa ne ide kako vi želite“. Kao i obično, rezultat toga je da kvarite život sebi i onima oko vas.

Više od toga, scenario radi na postizanju vašeg cilja ako ga postavite. Kad kreirate stvarnost, scenario se **usklađuje baš prema vašem zadatku**, čak i ako vam se čini da to nije tako. Ali uvek insistirate da sve ide tačno **po vašem planu**, i samim tim ometate realizaciju zamišljenog.

Uvedite u praksu jednostavan princip: ***u svemu tražite prednost.*** Bukvalno, tražite i izvucite prednost iz bilo koje neprijatne situacije, iz svakog događaja koji uzrokuje i najmanje vaše nezadovoljstvo. Postavite sebi ovaj cilj: ***izvući prednost.***

Ali da bi ovo funkcionisalo, morate na vreme da se probudite i preusmerite pažnju u centar. Okidači su u ovom slučaju uglavnom spoljašnji: kada vam neko nešto govori, ili nešto radi, ili se nešto oko vas dešava – sve što uzrokuje vaše neprihvatanje, od blagog nezadovoljstva do besa. Okidačke emocije mogu takođe da budu razdražljivost, depresija, anksioznost, agresija i strah.

Da biste načinili pravi izbor, potrebno je samo da zastanete i na trenutak razmislite: ***koja prednost bi mogla da bude u tome?*** A zatim – ne odupirite se scenariju, pokušajte da ga pratite. Bukvalno, sledite savete koji su vam dati, obratite pažnju na mišljenja drugih, složite se s nečim, prihvatite stvari koje biste ranije odbili ili bi vas navele da uđete u moguću konfrontaciju.

Kao rezultat toga, bićete premešteni na alternativnu filmsku traku gde se sve dešava u vašu korist, jer ste se zaustavili u pravom trenutku i odlučili da iskoristite prednost. Sve je vrlo jednostavno: ono što odaberete to i dobijate.

U stvarnosti postoji jedan nepromenljiv zakon. On glasi: ***ako se budete rukovodili principom prednosti, u vašem životu će biti sve manje događaja koji nanose štetu.***

ALGORITAM PRAĆENJA

1. Ulovite sebe na okidaču kontrole.
2. Probudite se: vidim sebe i vidim stvarnost.
3. Zapitajte se, osetite: šta kaže prvi diktat?
4. Ako dobijete odgovor na ovo pitanje, pratite diktat.
5. Ako odgovor izostane, kreirajte ciljni kadar i ponovo pokušajte da ga pratite.

Budući da ste obdareni samosvešću, postavljate pitanje: „Na koji način“?, i pravite čitavu strategiju zavodjenja koja proishodi iz nekih vaših predubeđenja. Da, u trenutku postavljanja takvog pitanja u vama se budi samosvest, ali vam ona staje na put jer na umu nemate cilj, već neke svoje glupe ideje o tome kako da ga ostvarite. Scenario koji ste izmislili protivreči stvarnom, ali vi insistirate na svom i na kraju sve pokvarite.

Ono što morate da imate na umu nije tok događaja ili ponašanje (postupci) ljudi, već krajnji rezultat – ciljni kadar. Treba da posmatrate sebe i gde usmeravate pažnju da biste sprečili da bude ometena izmišljanjem sopstvenih planova, već umesto toga pratila jedva приметne pomake scenarija kao **Diktate Sile**.

Svesno dopuštajući scenariju da vas vodi, vi zapravo **vodite sami sebe**, koristeći Silu i Mudrost scenarija. A tada sve ide glatko i dobro. Kad ne dopuštate, sve kvarite. Ispostavlja se i da „ništa ne ide kako ja želim“ stiže upravo zato što ne dopuštate.

Ovde se mogu koristiti najrazličitiji okidači koje smo pokrenuli u algoritmima praćenja pažnje, osvetljavanja kadra i prednosti. Trebalo bi da **redovno koristite sve okidače**, dok vam ne pređe u naviku. Samo tako možete naučiti da se **na vreme probudite**. Ako ne usvojite ovu naviku, ništa nećete postići. Sposobnost da se probudite u pravom trenutku je najvažnija.

Kao dodatak navedenom, dajem vam kontrolne okidače. Vaša najštetnija navika je potreba da sve kontrolišete: scenario, događaje, ljude.

1. Želim nešto od ljudi ili događaja.
2. Želim da sve ide po mom planu.

3. Nešto ne ide onako kako ja želim.

Naviku „kontrolisati“ treba zameniti novom navikom – ***pustiti i pratiti.***

ALGORITAM SLIKE

Čim nešto poželite od drugih ljudi, probudite se i stanite pred ogledalo. Šta treba da učinite kako bi vam odraz krenuo u susret?

Da drugima date ono što biste sami želeli da dobijete.

1. Uhvatite sebe kako razmišljate: nešto želim od drugih ljudi.

2. Budite potpuno prisutni: uzaludno je želeći, morate dati.

3. Zapitajte se: šta slično mogu da dam?

4. Ako pronađete slično, dajte odmah i dajte unapred.

5. Ako ne pronađete slično, dajte bilo šta.

6. Rukovodite se tabelom na strani 90. da biste oblikovali sliku koju želite.

Jednostavno, poređajte sve svoje misli i postupke sa znakom plus. Sva vaša „daj“ imaju znak minus i ne funkcionišu, bolje rečeno

– rade obrnuto. Na potpuno isti način sve vaše negativne misli i dela vam se vraćaju kao bumerang. (**tablica na strani 91.**)

Opšti princip kreiranja slike: **svetu ne treba zamerati, već ga voleti.** Zapravo, sve što vam je potrebno je ljubav. Ali vi pogrešno shvatate ove reči. Želite da vas svi vole. Mislite da prvo

treba da vas zavole, pa ćete onda vi zavoleti svet. Ali potrebno je baš obrnuto – volite, zračite ljubavlju, ne očekujući ništa zauzvat, i tek će vam tad ljubav sama doći.

ALGORITAM ODRAZA

U trodimenzionalnom ogledalu slika i odraz su povezani. Šta iz toga proizilazi? To znači da slika koju kreirate može postati odraz, a odraz može da se ulije u sliku. Drugim rečima, **vi možete odraz da promenite u sliku, pretvarajući se da imate nešto što nemate, ili da ste onaj ko niste.**

Na primer, želite da imate svoju kuću. Hodate po prodavnicama i razgledate nameštaj i predmete enterijera kao da je već imate. Ili možda želite da budete bogati. Gledate skupe stvari, automobile, jahte, odmarališta. Puštajte bogatstvo u svoj život. Ili želite da postanete zvezda u nekoj drugoj oblasti. Ponašajte se kao da ste već zvezda; živite njenim životom, bar za sada, u mašti.

Neka vas ne zbunjuje što to liči na igru ili čak samoobmanu. Ako ste ozbiljni u svom pristupu igri, stvarnost će biti prinuđena da vas doživi potpuno ozbiljno. Ipak je to ogledalo! Vaš zadatak je da budete u stanju u kome već imate ono što želite, ili ste osoba kakva biste želeli da budete. Pretvarajte se i živite u tom pretvaranju. To je lažno, ali nije šala. Bez šale, shvatate?

Postepeno će se **slika stvarnosti uskladiti s vašim pretvaranjem**. Stvarnost voli da proizvodi iluzije, ali ne može da podnese kad je samu počaste iluzijama. Ona će pronaći način da iluziju koju ste proizveli pretvori u stvarnost.

1. Uхватite sebe kako razmišljate: želim nešto da dobijem ili da postanem neko.

2. Postanite potpuno prisutni: želja je beskorisna, već morate početi da kreirate.

3. Pretvarajte se i ponašajte se kao da ste već postigli ono što želite.

Ono što oponašate, to i dobijate; u koga se pretvarate da jeste, taj ćete i postati.

Živite to u svojim mislima, virtuelno, i po mogućnosti i na delima, realno, sve dok potpuno ne poverujete u iluziju koju ste stvorili. Čim

poverujete u to, poverovaće i stvarnost.

Postoje samo dva neophodna uslova: ***prvi je da shvatite igru potpuno ozbiljno; druga je da je igrate dosledno.***

ALGORITAM SINHRONIZACIJE PROJEKTA

Sazdani ste po šemi DNK i projektu koji se nalazi u informacionom prostoru koji može da se koriguje. Projekat može da se menja kako nabolje tako i nagore, u zavisnosti od vašeg ***stanja***. Stanje je vaš osećaj sebe, ko ste zaista, sa svim detaljima. To nije prolazno raspoloženje, to je vaš osećaj sebe.

Dakle, bez obzira na početne parametre projekta, možete se iz ljubimca sudbine preokrenuti u veoma nesimpatično derišće, ili se, naprotiv, iz ružnog pačeta možete pretvoriti u sveopšteg miljenika. Ako bezvoljno budete plutali po scenariju, kao što to čine neuračunljivi filmski likovi, možete da poletite, ako imate sreće, ali isto tako i da se stropoštate ako nešto krene naopako.

Činjenica je da ***ili vi kontrolišete svoje stanje, ili ono kontroliše vas.*** Potrebno je da svesno izaberete svoje stanje. Prebacujete se u novo stanje izvođenjem trostruke akcije (pokretanje stvarnosti, pokretanja sebe i pokretanja sebe iznutra).

Ali ovo novo stanje, za sada, nije ništa drugo do imitacija. U pravo (umesto oponašanog) stanja ćete ući kada počnete da primećujete realne dokaze da tehnika zaista funkcioniše. Zbog toga tako snažno preporučujem da ***uvek obratite naročitu pažnju na sve promene.*** Čim uočite promenu, odmah aktivirajte pletenicu i uživajte u svojim dostignućima u svim detaljima. ***U ovom trenutku, Vaše stanje je sinhronizovano sa projektom – ono se koriguje. To znači da ulazite u telo novog manekena.***

U pravom stanju, vaši misaoni oblici se pretvaraju u **misaone markere:**

Svakim danom se približavam postizanju svog cilja.

Zaista sve radim genijalno, moj nivo profesionalizma se uvećava.

Zaista postajem fizički spremniji.

Zaista postajem šarmantnija i privlačnija osoba.

Misaoni markeri su potvrda činjenice da može doći do pomaka.

1. Izvršite sve tri akcije, odvojeno ili istovremeno, kako vam se više dopada.

2. Pažljivo posmatrajte i žudno lovite svaku potvrdu vašeg uspeha.

3. Čim je uočite, aktivirajte pletenicu i učvrstite promenu misaonim markerom.

Misaoni oblici pokreću stvarnost, a misaoni markeri prilagođavaju projekat.

KOMPLEKS ALGORITAMA KRETANJA-ŠETNJE

1. Kreirajte novu stvarnost i sebe unutar nje.

2. Pretvarajte se da već posedujete tu stvarnost i da ste već to novo ja.

3. I, naravno, radite, stvarajte to novo ja, raspaljujte u sebi Iskru Tvorca.

O svemu ovome smo ranije govorili; na šta ste sposobni unutar filma: da pokrenete predstojeći kadar, pokrenete sebe i pokrenete sebe iznutra. Sve to treba da radite ozbiljno i dosledno da vežbate, a takođe i prilično dugo – uvek. Zatim, od trake do trake, od odraza ka odrazu, vaš maneken i vaš život će početi da se menjaju. Videćete promenu, u to nema sumnje.

Pregled osnovnih principa

PROSTRANSTVO SNOVA nije proizvod vaše mašte. On zaista postoji kao filmska arhiva u kojoj se čuva **sve što je bilo, što će biti i što bi moglo da bude**. Dok sanjate, vi gledate jednu od ovih filmskih traka.

STVARNOST nije ono što **nikad nije bilo, niti će ikad biti, već ono što jeste, jednom i sad**. Stvarnost postoji samo jedan trenutak, poput kadra na filmskoj traci koji se premešta iz prošlosti u budućnost.

REALNOST je višeslojna, kao lukovica. Poznata su vam samo dva sloja: fizička stvarnost, u kojoj živite, i prostranstvo snova, koje sanjate svake noći. San i java su otprilike isto, samo u različitim

dimenzijama. Spavajući i probudivši se, prelazite iz jednog prostora u drugi. San i buđenje koje sledi za njim su stvari u istoj ravni kao život i smrt. Život je san, smrt je buđenje, a ne obrnuto.

V A Š Ž I V O T, tačnije, vaša suština – vaša duša – takođe se kreće iz jedne inkarnacije u drugu. Ne sećate se svojih prethodnih inkarnacija zato što je svaka od njih zaseban život vaše duše, ili zaseban san, ako želite. Prisustvo tela nije bitno za dušu. Duša u telu je samo jedan od oblika u kojima ona može da postoji. Telo je neka vrsta bioskafandera.

K R E T A N J E I T R A N S F O R M A C I J A su inicijalni kvaliteti stvarnosti i života. Kadar se kreće po filmskoj traci. Gusenica se pretvara u leptira. Leptir polaže svoje larve, koje se pretvaraju u gusenice da bi ponovo postali leptiri.

U N U T R A Š N J I E K R A N – Kada ste zaokupljeni mislima, vaša pažnja je potpuno uronjena u unutrašnji ekran. Možete da ne primećujete ono što se dešava oko vas i da postupate automatski.

S P O L J A Š N J I E K R A N – Kada vam je pažnja zaokupljena nečim spoljašnjim, zaboravljate sebe i ponovo delujete nesvesno.

P A Ž N J A – uvek je usredsređena ili unutra ili van sebe ali veoma retko u središtu svesti. Zbog toga stalno spavate. Vaša pažnja je navikla da bude prikačena za jedan ili drugi ekran, ne zaustavljajući

se u centru. Rezultat ovoga je da ste potpuno prestali da upravljate pažnjom – ona vam se ne potčinjava već nasumično luta. Vi konstantno tonete u nesvesno stanje.

SPAVANJE je nesvesno stanje u kome vam je pažnja **uronjena** u spoljašnji ili unutrašnji ekran. U ovakvom stanju ste bespomoćni i nesposobni da kontrolirate ni sebe, niti ono što vam se dešava. **Spavanje je vaše anabiozno stanje.**

SNOVI su ono što vidite ili u prostoru snova ili u realnom prostranstvu. Stvarnost i san su po svojoj suštini isti. Stvarnost takođe sanjate. Stvarnost je san, a san je stvarnost.

BUĐENJE. Da biste se probudili u snu ili na javi potrebno je da odvratite pažnju sa spoljašnjeg ili unutrašnjeg ekrana i da je preusmerite u centar svesti. (videti „Algoritam buđenja“).

SREDIŠTE SVESTI je tačka posmatranja iz koje vidite gde vam se nalazi pažnja u datom trenutku i čime je zaokupljena. Istovremeno, vidite šta se dešava oko vas i čime ste sami zaokupljeni.

SVESNOST. Probudite se i zapitajte se: Gde sam, šta radim, gde mi je uronjena pažnja? Upravo ste se sad probudili i obreli u tački svesti. Ovo sam ja, a ovo je stvarnost koja me okružuje. Mogu da vidim sebe i mogu da vidim stvarnost.

ŠETNJA KROZ SNOVE (U SNU ILI NA JAVI). Uđite u tačku svesnosti govoreći sebi: Vidim sebe i vidim stvarnost. Dajte sebi direktivu: Danas ću se šetati u snu na javi. I, krenite u šetnju gde god bilo – na posao ili u školu – u tom stanju jasnoće. Kada ste uronjeni u neki od ekrana, ne nalazite se u sebi, ne vladate sobom, niti situacijom. Naprotiv, svaka situacija se pretvara u san i upravlja vama. U stanju jasnoće se oslobađate i od tog trenutka vaš san – bilo u snu ili na javi, bez razlike – postaje svestan. Vi kontrolišete sebe, i, što je najvažnije, postajete sposobni da upravljate situacijom.

LIK IZ FILMA – to ste vi. Kako u snu tako i na javi – nalazite se u filmu i nosi vas tok scenarija. ***Ne pripadate sebi, jer vaša pažnja ne pripada vama.*** U šetnji bi trebalo da primetite kako se vaša pažnja stalno udaljava ka spoljašnjem ili unutrašnjem ekranu. Ali kada ste svesni, za razliku od ostalih likova oko vas koji spavaju, vi vidite sebe, vidite stvarnost i ***možete svesno da upravljate svojom voljom,*** što ranije niste mogli. Ovo je vaš prvi korak ka ***novom nivou samokontrole i kontroli sopstvene stvarnosti.***

SCENARIO. Vodi vas određeni spoljašnji scenario koji je utkan u nekom filmu u kome se vi nalazite kao lik.

LIK IZ SNOVA. Po čemu se likovi iz snova razlikuju od živih ljudi (filmskih likova)? Ne poseduju samosvest – nisu svesni sebe kao

ličnosti. Nemaju volju – nisu slobodni u svojim postupcima, već su potčinjeni scenariju. Oni nemaju dušu. Jednostavno su šabloni, lutke. Ne mogu da kažu „ja sam ja“ jer nemaju svoje Ja.

VI, ili bolje rečeno, vaše Ja, isto je što i vaša pažnja. Vaša pažnja ne može dugo da se zadrži u centru svesti. Morate da razvijete novu naviku – **da vraćate pažnju u centar. Organizujte praćenje pažnje nad samom pažnjom** – to jest nad sobom.

SNOVI (kako u snu tako i na javi) mogu biti **svesni** ili **nesvesni**. U nesvesnom snu ste glupi i bespomoćni kao zečiči. Ali samo li preuzmete kontrolu nad pažnjom, oživljavate u filmu i sposobni ste da **svojevoljno delujete, po svom nahođenju**.

OKIDAČ. Ne trudite se da sve vreme i neprekidno održavate pažnju u središtu. Smisao i značaj ima nešto drugo – **vaša sposobnost da reagujete na ono što se dešava**. Sada je potrebno da razvijete suprotnu naviku – da vas ono što se dešava ne povuče u san, već da se probudite. Svaki događaj, čak i najmanji dašak vašeg okruženja, mora da vam bude alarm – to je signal za buđenje. Isto tako i svaka vaša radnja koju preduzimate mora da vas podseti da proverite svoju pažnju. Primeri okidača:

Spoljašnji – **čim** se nešto dogodi, probudite se.

I unutrašnji – **pre nego** što nešto učinite, probudite se.

ARHIVA VEČNOSTI – isto što i prostranstvo snova, koje postoji u obliku arhive filmskih traka, u kojoj se čuva **sve što je bilo, što će biti i što bi moglo da bude**. Istinit je samo trenutni odlivak stvarnosti – osvetljen kadar. Sve ostalo je virtuelno, uključujući prošlost i budućnost. I sve se ovo čuva u Arhivi Večnosti.

KREIRATI STVARNOST – **znači odrediti pravac u kome će se pomerati kadar, po kojoj filmskoj traci**. Vi imate tu priliku, ali je ne koristite na najbolji način, kao što ne koristite ni svoju funkciju upravljanja pažnjom. Potrebno je da **kreirate unapred željenu stvarnost**, a ne da se borite sa trenutnim okolnostima. Umesto toga, vi pokušavate da promenite datu stvarnost u tekućem kadru. Stvarnost postoji samo utoliko što se već dogodila. **Ne možete promeniti ono što se već dogodilo**. Ali vi se upravo time bavite, jer **sve što vas okružuje i jeste ono što se već dogodilo**.

POKRETATI KADAR. Kao što znate, promeniti prošlost je nemoguće. Možete zaboraviti takođe i na sadašnjost jer se već dogodila i nije vam potrebna. Ono što imate je prilika da **kreirate sopstvenu budućnost, tj. da izaberete filmsku traku** duž koje će se kretati sledeći kadar.

NAMERA. Namera je odgovorna za vaše postupke. Da biste nešto preduzeli, prvo morate da imate nameru. Dok nešto radite,

namera se realizuje u postupcima. I, slično, kao što pažnja poseduje dva ekrana, postoje dva centra namere: unutrašnji i spoljašnji.

Unutrašnji centar je odgovoran za vaše osnovne funkcije i nalazi se u prednjem delu lobanje – to je vaša ograničena namera. Kada se usredsredite na nešto, nabora vam se čelo. Kada nameravate da nešto učinite, napinjete mišiće. Mišići vam omogućavaju da obavljate primitivne aktivnosti u tekućem kadru.

Spoljašnji centar uopšte ne koristite, a upravo je on odgovaran za pokretanje budućeg kadra. Gde je lociran spoljašnji centar možete momentalno da odredite, odmah.

PLETENICA NAMERE. To je energetski splet koji podseća na običnu pletenicu – nije vidljiva, ali možete da je osetite kao fantomski deo tela koji je nekada postojao, a čini se da još uvek postoji. Ona ne visi, već štrči pod uglom prema leđima.

SPOLJAŠNJI CENTAR NAMERE se nalazi na vrhu pletenice. To je mesto između lopatica, ali ne ravno, spram same kičme, već malo dalje od nje. Gde tačno – pronaći ćete intuitivno jer tačno rastojanje nema značaja. Dovoljno je da tamo usmerite pažnju i osetićete je.

Princip delovanja spoljašnjeg centra je vrlo prost. Prebacujete svoju pažnju na vrh pletenice i zamišljate sliku nekog događaja koji biste želeli da privučete u svoj život. Na taj način kreirate budućí

kadar i on se otelotvoruje u stvarnosti. (Videti poglavlje „Pletenica s energetskim tokovima”).

KAKO RADITI S PLETENICOM. Prvo: probudite se i uđite u tačku svesnosti. Kao i obično, recite sebi: vidim sebe i vidim stvarnost.

Drugo: aktivirajte pletenicu. Osetite: evo je – čim na nju obratite pažnju, ona se odmah podiže pod uglom ka leđima – aktivira se.

Treće: ne skrećući pažnju s pletenice, zamislite sliku budućnosti. U mislima, rečima, na ekranu – kako god umete – kreirajte stvarnost.

Na taj način osvetljavate budući kadar i on se realizuje u stvarnosti.

ILUZIJA DELOVANJA. Samo vam se čini da delujete po svojoj voli. To zvuči uverljivo, ali je ipak – iluzija. **Iluzorno može da bude ne samo ono što vidite, već i ono što radite.** Takvu iluziju ne možete da prepoznate zato što stalno boravite u njoj.

Šta mislite, da li filmski ili junaci kompjuterske igrice shvataju da se nalaze u filmu, a da ih vi gledate? Ne. Da li manekeni iz snova shvataju da ih vi sanjate? Takođe ne. **A sad vas pitam: da li znate ko ste vi?**

Ovo pitanje ne možete da postavite filmskim junacima. Možete da pitate manekene, ali je to beskorisno. Razlikujete se od prvih i drugih po tome što ste sposobni da bar maglovito shvatite smisao pitanja. A takođe i po tome što ste sposobni da budete svesni sebe. Ali **kada** ste samosvesni? Samo u trenutku kad sebi postavljate ovo pitanje. Gde ste i ko ste preostalo vreme?

Pa, likovi ste iz filmske trake onog života koji vam se dešava. **Umesto da živite svoj život, život vam se dešava.** Ni maneken u vašem snu, ni junak u filmu nisu u stanju da raspoznaju iluziju svojih dejstava, tačnije, **iluziju delovanja.** Pa zašto smatrate da ste sposobni za to? Po čemu se razlikujete od manekena iz snova ako i na javi živite kao u snu?

NAVIKA. Ono što vas čini puževima je navika da **ne kreirate stvarnost, već da nešto čekate i nečemu se nadate.** Da li će se nešto dogoditi ili ne? Hoće li uspeti ili ne? To je pasivan položaj. Iz tog položaja možete samo da napipavate stvarnost i – uvlačite rogove.

KALUP. Potrebno je da se prebacite u aktivan režim. **Ne očekujući i ne nadajući se, već kreirajući stvarnost.** Prepreku tome stvara kalup u skladu s kojim nije moguće kreirati stvarnost. To je vaša kućica. Nove navike i predstave se izgrađuju na isti način na koji su se ukorenjivale stare – kroz mnogostruka ponavljanja. Ali od

sada, umesto da buljite u stvarnost i sledite je, aktivno ćete upravljati kretanjem kadra. Ne onog u kome se trenutno nalazite, već onog koji vam se približava. (Videti „Algoritam osvetljavanja kadra“.)

REPROGRAMIRANJE. U zamci tekućeg kadra drže vas zarobljenim rogovi i kućica puža. Da biste se izvukli iz zamke morate da pređete u aktivan režim – Ne očekujući i ne nadajući se, već kreirajući stvarnost. Ovo zahteva stalnu praksu upravljanja nadolazećim kadrom. **Algoritam:** Ne očekujući i ne nadajući se, već kreirajući stvarnost. Ne treba kreirati samo događaje čiji je ishod nepoznat, već i ono što će se sigurno ostvariti.

Zašto je potrebno beskrajno ponavljati? Da biste reprogramirali svoj pužeci šablon. Nećete verovati da stvarnost može da vam se povinuje sve dok se sami ne uverite, i to više puta.

Upravljati kretanjem kadra na malim događajima najefikasniji je oblik vežbanja, zahvaljujući čemu ćete...

- Naučiti da se budite i upravljate pažnjom.
- Razvijati pletenicu, vizualizaciju, nameru.
- Prebaciti se u aktivan režim i na kraju biti sposobni da se **oslobodite od scenarija koji vas vodi i da kreirate svoju stvarnost.**

NADOLAZEĆA STVARNOST, iako je zapisana u arhivi Večnosti, uvek je multivarijantna i još je niko nije konačno definisao i utanačio – **još uvek je ničija**. Ako se nađe neko ko će je utanačiti, ona će mu se i potčiniti. I ako taj neko budete vi – ona će biti vaša. Ali pre nego što stvarnost zaista postane vaša, potrebno je da **reprogramirate** sebe, odnosno razvijete nove navike i predstave kroz proces višestrukih ponavljanja.

TRANSFORMACIJA. Gospod vas je zamislio kao **svetleća bića koja gledaju napred**. Takvi ste bili nekad, sve dok niste zaglibili u iluziju dejstva. Dok praktikujete kreiranje stvarnosti, iz puževa se postepeno pretvarate u svice. Kad osvetlite kadar, iz vas izbija unutrašnja svetlost, a željeni događaji doleću prema vama kao moljci na svetlo. Oni koji vas okružuju, tj. koji su i dalje puževi, pružaće ka vama svoje rogove i radoznalo će vam se približavati.

USREDSREĐENOST. Nastojte da ulažete napor bez naprezanja. Za uspešno osvetljavanje kadra **nije bitan napor, već usredsređenost**. Da li možete da budete koncentrisani nekoliko minuta? Bar minut? To je sve što se od vas traži. Sledite algoritam osvetljavanja smireno i neusiljeno. Jer, ulažući napor, aktivirate centar unutrašnje namere. Dok se stvarnošću upravlja iz spoljašnjeg centra.

Imajte na umu da ako su vam mišići napeti dok osvetljavate kadar, to znači da je aktivirana ograničena namera. Međutim, treba raditi isključivo sa spoljašnjim centrom – pletenicom. To nije nešto što zahteva naprezanje ili rukovanje nečim.

METASILA. To je obrnuta strana sile, njen antipod. Uobičajena sila (snaga volje i fizička snaga) deluje sa ove strane stvarnosti ogledala, na materijalnom planu, dok metasila deluje sa obrnute, nematerijalne.

Ogledalo stvarnosti je obično ogledalo, ali s tom razlikom što su slika i odraz zamenili mesta. Odraz se može dodirnuti, ali ne i slika. Odraz se nalazi s prednje, a slika sa zadnje strane.

U arhivi filmskih traka se nalazi bezbroj varijanti budućnosti.

A sad procenite sami: ako se budućnost nalazi sa obrnute strane ogledala stvarnosti, da li se na nju može nekako uticati uobičajenom silom, koja deluje samo ovde, s prednje strane ogledala? Ne.

Ako vam je pažnja usmerena ka onome što se dešava ispred ogledala, u kadru otelotvorenja, onda ste potpuno zahvaćeni scenarijem. Ako je, pak, u kadru slike, onda ste slobodni da ***pokrećete*** – kako sebe tako i nadolazeću stvarnost.

Šta je metasila – postepeno ćete shvatiti kad je budete osetili. Uostalom, ne bih mogla da vam objasnim šta je sila da je nikad niste iskusili. Isto je i sa metasilom – treba je osetiti i razviti. Alat koji koristi metasila je vaša pletenica. Algoritam osvetljavanja kadra je vežba za razvijanje metasile i istovremeno način da kreirate stvarnost koja vam je potrebna.

POKRENUTI SEBE iznutra znači biti svestan i svojevlasno upravljati svojim motivima i postupcima. Pritom ćete se unutar kadra kretati uobičajeno – rukama, nogama, fizičkom snagom. Ali stvarnost pomičete na potpuno drugačiji način – **pažnjom, namerom, metasilom.**

IMITACIJA DELOVANJA. Poenta imitacije je u tome što nemate pravo da narušavate uspostavljeni poredak. A on je takav **da morate da učestvujete u radnji i da poštujete scenario.** Nijednom liku nije dozvoljeno da iskoči iz filmske trake ili da radi šta god poželi u filmu. Scenario nije nečija subjektivna volja, već objektivna stvarnost iz koje se ne može pobeći.

Objektivna stvarnost je takva da ste osuđeni na postojanje unutar nje, poput likova u filmu. Možete da se s tim ne složite, možete da se žalite – sve je uzaludno. Čak i ako pokušate da se ne pokorite – od toga nema ništa. Ono što je snimljeno na traci – to će se dogoditi.

Radnju ne možete da izbegnete. Ali zato možete da imitirate. Možete da prevarite stvarnost.

Nastavljate da igrate svoju ulogu, propisanu scenarijem, i da obavljate svoje svakodnevne funkcije. Ali, za razliku od drugih likova, vi, boraveći u svesnom stanju, dobijate nešto više – mogućnost da zamenite trenutnu filmsku traku.

U filmu šetate kao oživljen lik, pretvarajući se da niste živi i menjate filmsku traku po svom nahođenju. I niko ništa ne sumnja – ni scenario, niti drugi likovi.

PRISUSTVO U FILMU je pre svega prisustvo vaše svesti – vašeg Ja. Prisustvo vas ***samih u sebi***, kao živih, svesnih i razumnih individua u nepromenljivoj slici. Iako se slika dinamično kreće, ona je već unapred određena, kao i ponašanje svih njenih likova.

Vaše prisustvo tamo vas izdvaja kao nekog ko se probudio među usnulim. Svesni ste svoje ***posebnosti*** i onoga što se dešava. Vaše ponašanje unutar date slike takođe je unapred određeno scenarijem. Međutim, prisustvo vam pruža priliku da promenite filmsku traku – da pređete iz jedne u drugu. Da biste bili prisutni, potrebno je da oživite, trgnete se i odredite gde se nalazite: u kadru slike ili u kadru otelotvorenja. Drugim rečima, gde je fokusirana vaša pažnja: na središnjoj tački svesti ili na jednom od ekrana.

VI NE UPRAVLJATE SCENARIJEM. Kreiranje stvarnosti nije upravljanje scenarijem, već izbor filmske trake. Vaš zadatak je da usmerite pažnju na budući kadar. Scenario nije vaša stvar. Ako pokušate da ga promenite ili da mu se odupirete, on će vas uhvatiti u zamku. Pokušavajući da utičete na tok događaja, upadate u omču stvarnosti tekućeg kadra, a to je besmisleno. Što se jače hvatate, jače vas drže za rep, tj. za pletenicu.

Nije vam dato da znate kakav scenario treba da bude da biste ga sproveli do svog cilja. Ali to i ne morate da znate. Radite u režimu filmskog projektora. ***Kada u vašem projektoru svetli ciljni kadar, tok događaja se sam preokrene tamo gde je potrebno.***

PREDNOST. Uporno istrajavate na tome da sve teče ***po vašem planu*** i samim tim ometate da se ostvari ono što ste zamislili. Izražavajući neprihvatanje, nehotice i nesvesno stvarate još goru stvarnost za sebe.

Da ne biste sebi upropaštavali stvarnost, već je, naprotiv, pretvorili u svet koji je čudesan i prijatan u svakom pogledu, moraćete da u svakodnevni život uključite jedan jednostavan princip: ***da u svemu pronalazite prednost.*** Da bukvalno prednost izvlačite iz svake neprijatne situacije i, generalno, iz svakog događaja koji izaziva čak i vaš najmanji otpor.

Zakon glasi: ***ako se budete rukovodite principom prednosti, u životu ćete se sve manje susretati s štetnim događajima.*** (Videti „Algoritam prednosti“.)

DOPUŠTANJE. Paradoksalni princip: ***ne treba kreirati scenario, već ciljni kadar. Vaš posao je da znate „rezultat“, šta želite da postignete i da upotrebite pletenicu da biste kreirali odgovarajuću sliku stvarnosti – u mislima, rečima, slikama. Onda će vas scenario sam odvesti tamo i otkriti „kako“.***

Prednost praćenja je jedan od načina buđenja. Bilo koji događaj ne treba da vas uspava, već da vas upozori, bude signal za buđenje. Vaš zadatak je da se ***probudite na vreme, vidite stvarnost i kreirate je.***

Nekad: samo li nešto krene po zlu – odmah je sledilo „Ah–ah!“, mahanje rukama i udaranje nogama!

Sada: samo li nešto krene po zlu – uzvikujete (u sebi ili glasno, kako želite): „***Prednost!***“

I od sada – ***dopustite*** svetu da za vas učini nešto lepo, da vam pomogne ili vas približi cilju.

SCENARIO VAS VODI. Zašto zaboravljate na svoju pažnju? Zato što ste rasejani? Ne. Već upravo zato što vas ***vodi scenario.*** Mislite

da delujete samostalno, ali to je iluzija. Iluzija delovanja se sastoji u tome što vas stvarnost zaokuplja u toj meri da ne primećujete iluziju i ne shvatate da ste poslušni lik u nekoj igri.

Paradoks je u tome što ste, za razliku od junaka u filmu, obdareni samosvešću. **Međutim, postajete svesni sebe samo u trenutku kad sebi postavite to pitanje.** Ostatak vremena vaša svest spava i potčinjava se spoljašnjem scenariju.

POKRENUTI SE. Zamislite da ste u filmu koji se odigrava – ne možete ništa da promenite, ali ništa vas ne sprečava da se sami menjate. Ne verujte onima koji vam govore da nikad ne treba da se promenite. U određenoj meri, da – ne smete izgubiti svoju samosvojnost, bit, jedinstvenost.

Moramo da menjamo sebe, ali tako da ne izdajemo sebe. Usavršavati sebe ne znači izdati sebe. Inicijalno vas je stvorila Priroda kao čisto savršenstvo, uzimajući u obzir čak i mane koje svi mi imamo. Ali **tamo gde nema razvoja dolazi do degradacije.** Takav je zakon. Treba da znate da je neophodno raditi na sebi, razvijati se na fizičkom i duhovnom planu ako ne želite da se pretvorite u smežurane puževe.

ISKRA TVORCA. Od vašeg usavršavanja mnogo toga zavisi. U svakom od vas se nalazi Iskra Tvorca – zapalite je. Ne iskra

gospodara, već upravo Tvorca. Biti gospodar je još jedno iskušenje kome ne treba da se prepuštate. Kreirajte svoju stvarnost i sebe kao savršenstvo. Vrhovni Tvorac ne narušava ovo pravilo – On ne gospodari vama (kakva korist od toga, ionako ne biste slušali), već vas stvara. I vi posedujete tu sposobnost.

DIKTATI SILE. Budući da ste obdareni samosvešću, postavljate pitanje: „Na koji način“?, i pravite čitavu strategiju zavođenja koja proishodi iz nekih vaših predubeđenja. Da, u trenutku postavljanja takvog pitanja u vama se budi samosvest, ali vam ona staje na put jer na umu nemate cilj, već neke svoje glupe ideje o tome kako da ga ostvarite. Scenario koji ste izmislili protivreči stvarnom, ali vi insistirate na svom i na kraju sve pokvarite.

Potrebno je da posmatrate sebe, svoju pažnju, kako se ne bi opet zaustavljala izgradnjom sopstvenog plana, već **sledila** jedva primetne impulse scenarija kao da su **Diktati Sile**. Sve ove diktate ćete osetiti ako im dozvolite da vas svesno i namerno vode. Ako su vam misli usredsređene samo na cilj, scenario će vas sam povesti do cilja.

PRAĆENJE. *Um treba da vam bude usmeren na krajnji rezultat, ciljni slajd,* a ne na tok događaja ili ponašanje drugih ljudi. Ne treba niti je moguće da se suprotstavljate scenariju, čak i kada ste potpuno prisutni. Sve promene koje se događaju u vašoj

stvarnosti su u skladu s **vašom voljom**, rezultat prelaska na drugu filmsku traku. Na tekućoj traci ništa ne možete da učinite sa scenarijem. Ne opirite se scenariju, već posmatrajte sebe i sledite tok filmske trake. Naučite da osetite diktate Sile i da ih pratite kako biste maksimalno iskoristili Silu i Mudrost scenarija. Pogledajte „Algoritam praćenja“.

SPOLJAŠNJA SILA. Šetate uživo kroz film kad ste prisutni pažnjom a krećete se s namerom. Pokrećete kadar, ali ne svojom ograničenom namerom, već spoljašnjom. Spoljašnja namera se tako zove jer nije vaša, ne pripada vama i ne potčinjava se vama.

Posedujete tačku pristupa Sili – vaš spoljašnji centar, pletenicu. Kada ste nesvesni, Sila vas hvata za pletenicu i vodi vas kroz scenario kao marionetu. Ali kada ste budni, potpuno prisutni i uzmete pletenicu „u svoje ruke“, u Sili se aktivira njena **reaktivna komponenta** – metasila. Upravo ona i pokreće drugu filmsku traku, u skladu s kadrom koji ste odredili.

OGLEDALO STVARNOSTI. Uvek se krećete frontalno, delujući iz centra svoje uske namere. Želite da budete voljeni, poštovani, da vam ljudi pomažu, nešto daju, te poput deteta zahtevate: voli me, poštuj me, pomози mi, daj mi.

Sa strane ta slika izgleda ovako: stojeći pred ogledalom, pružate ručice i govorite: „daj!“, pokušavajući da privučete odraz. Međutim, odraz uzvraća istim. Ne daje, već uzima. U stvarnosti, kao u ogledalu, uvek dobijate odraz svih svojih mentalnih smernica i postupaka. **Ono što šaljete, to i dobijate.** Naročito kad ste svim srcem protiv nečega. Stvarnost, po pravilu, reaguje kao u ogledalu. **Ono što šaljete, to i dobijate.**

KREIRANJE SLIKE. **Prvo** što je potrebno da učinite da biste snimili svoj film je da se **probudite i budete potpuno prisutni.** Zamislite da ste oživeli u filmu. Ne gledate film kao što to obično činite, već živite u njemu. Osetite to. Otvorite oči i ponovo pogledajte sve što vas okružuje. Osvežite svoj pogled. Videćete da su boje koloritnije. A sad osetite sebe kao posmatrača sa strane, a ne kao filmskog lika. Ušli ste u film kao insajder. Niko to ne zna, samo vi. Telom se nalazite u filmu, a pažnjom ste izvan njega. **Osetite svoju odvojenost, svoje prisustvo.**

Drugo. Pre nego što nešto poželite, očekujete, ili zatražite od ljudi i stvarnosti, zamislite kako stojite pred ogledalom i postavljate pitanje: **šta treba da učinim da bi mi odraz krenuo u susret?** Očigledno – da sami napravite prvi korak. Umesto uobičajenog manira da navučete ćebe preko glave i tupo ponavljate „daj-daj-daj“, probudite se i postanite svesni da ogledalo stvarnosti samo ponavlja

vaše kretnje. I da, ako želite nešto da dobijete, prvo morate dati nešto slično. Nebitno je šta. Samo zamenite svoje „daj mi“ sa suprotnim – „uzmi“. I tada ćete u odrazu, kao čarolijom, dobiti ono što ste želeli. **Ono što šaljete, to i dobijate.** (Videti „Algoritam slike“.)

STVARNOST MOŽETE DA KONTROLIŠETE, ALI NE MOŽETE DA KONTROLIŠETE LJUDE. Ako, komponujući ciljni kadar, na silu pokušavate da naterate konkretnu osobu da igra kako vi svirate, to najverovatnije neće funkcionisati ili će proizvesti suprotan efekat, jer dvojako kršite pravila – upadate u tuđ scenario.

Ono čime raspolazete je samo vaša individualna stvarnost, koja se tiče vas. Stoga, samo vi treba da budete centralna figura u ciljnom kadru, kako sebe zamišljate u snovima: vi ste zvezda na sceni, u direktorskoj fotelji, plovite na svojoj jahti. Sve ostale figure u kadru treba da budu u drugom planu, kao deo scenografije.

Nije dopušteno da ove tehnike sprovodite nad ljudima. Sve što možete da uradite je da s njima imate odnos poput ogledala. Ako želite nešto konkretno od određenih ljudi, idite i komunicirajte s njima unutar aktuelnog filma uzimajući u obzir činjenicu da je film ogledalski.

UNUTRAŠNJI OKIDAČ. Vodi vas ne samo spoljašnji pokretač – scenario, već delom i unutrašnji okidač. To je **potreba za**

sopstvenom važnošću i težnja za samoostvarenjem. Ako želite da pridobijete nečiju naklonost ili da od njega nešto dobijete, postavite sebi za cilj da naglasite njegovu važnost i pomognete mu u procesu sopstvenog samoostvarenja.

Ako ne želite da natovarite sebi na vrat neprijatelje, maksimalno se suzdržavajte da povredite tuđ osećaj važnosti. Dobrobit za druge treba da bude deo vaše životne filozofije. Tad neće biti problema ni s vašim samoostvarenjem. Štaviše, vaša sopstvena realizacija će biti uspešna **jedino ako i drugi budu imali neke koristi od nje**. I suprotno – ako u tome što radite nema koristi za druge, onda je ni sami nećete imati.

MANIPULACIJA DRUGIMA. U tekućem kadru se može manipulirati svešću likova. Kao što vam je sad poznato, vodi vas spoljašnji scenario i unutrašnja pokretačka snaga iako poslednje u daleko manjoj meri. Ova pokretačka sila uglavnom određuje vektor vašeg kretanja, ali vas ipak pokreće scenario. Međutim, najpohlepniji puževi, u skladu sa svojim pobudama ili scenarijem, mogu pokušati da promene smer vašeg vektora zbog svojih interesa.

Ovo i jeste manipulacija – pokušaj **kontrolisanja tuđeg vektora**. Može imati oblik obmane, stvaranja lažnih vrednosti i ciljeva, ili igranje na slabosti i potrebe drugih. Za razliku od načela ogledala, koji ne dotiču vaš vektor, već mu, naprotiv, pomažu, manipulatori vas

zamajavaju s pravog puta i koriste. Stoga, svaki put kad osetite da vam nešto nameću, zapitajte se: ***Kome i kako to može da bude od koristi?***

MANIPULACIJA S REALNOŠĆU. Stvarnost ima dualnu prirodu. S jedne strane je film, a s druge strane trodimenzionalno ogledalo. I jedno i drugo zbunjuju. ***Najveća iluzija se sastoji u tome što je prava priroda stvarnosti skrivena.*** Ne možete da vidite prostor od filmskih traka, niti ogledalo. Ali ako to znate i ne zaboravljate, iluzija prestaje da gospodari vama.

Iluzija ogledala stvarnosti je mnogo složenija od običnog ogledala. Prostor nije razdeljen na pola, i nije vidljiva granica između stvarnog i imaginarnog. ***Vi se istovremeno nalazite izvan i unutar ogledala.*** Slika i odraz u njemu se poklapaju. Šta iz ovoga sledi? To znači da slika koju ste stvorili može da postane odraz, a odraz može da se slije u sliku. Drugim rečima, ***možete da preinačite odraz u sliku ako se budete pretvarali da imate ono što nemate ili da ste osoba koja još niste postali.***

Na primer, želite da imate svoju kuću. Hodate po prodavnicama i razgledate nameštaj i predmete enterijera kao da je već imate. Ili možda želite da budete bogati. Gledate skupe stvari, automobile, jahte, odmarališta. Puštajte bogatstvo u svoj život. Ili želite da

postanete zvezda u nekoj drugoj oblasti. Ponašajte se kao da ste već zvezda; živite njenim životom, bar za sada, u mašti.

Postepeno će se slika stvarnosti uskladiti s vašim pretvaranjem. Stvarnost voli da proizvodi iluzije, ali ne može da podnese kad je samu počaste iluzijama. Ona će pronaći način da iluziju koju ste proizveli pretvori u stvarnost.

KREIRANJE ODRAZA. Možete da kreirate i sliku i odraz. U prvom slučaju slika se preliva u odraz, a u drugom – obrnuto, odraz – u sliku.

Prvi (direktan) proces: ono što šalžete, to vam se vraća, ono što šalžete, to i dobijate, onaj ko ste zaista – to i imate.

Drugi (obrnuti) proces: kakva je igra – takva je stvarnost, ono što imitirate – to i dobijate, koga oponašate – taj i postajete.

Pravo: slika se preliva u odraz. Kreiranje slike je ono što šalžete stvarnosti. Ono što ste poslali, to ste i dobili kao rezultat.

Obrnuto: odraz se preliva u sliku. Zadatak slike je vaše pretvaranje i imitacija. Onaj koga ste oponašali, u toga se realno i pretvarate.

Sve ove manipulacije sa ogledalom su ono što se zove ***pokretati sebe iznutra.***

Prvi neophodan uslov je da igra bude ozbiljna.

Drugi neophodan uslov je dosledna igra.

(Videti poglavlje „Algoritam odraza“.)

RAZLOG ZAŠTO SE NE DOPADATE SEBI. Zato što sa svih ekrana i naslovnih stranica demonstriraju ideale lepote, uspeha i sreće. Vi se peccate na te iluzije i poslušno pokušavate da se uklopite u tuđu sliku, svaki put se ubeđujući da se ne uklapate u standarde. U stvari, lepota, uspeh i sreća ne mogu da budu standardizovani; one imaju vrlo individualan kroj. Ali ipak, više volite da verujete u iluziju pokušavajući da održite korak s njom.

Nemojte da zavidite drugima i ne obeshrabrujte se gledajući sebe, već ***budite poput svitaca i pokrenite se iznutra.*** Ne gledajte u stvarnost u kojoj ste prinuđeni da živite kao da ona ne zavisi od vas, već je sami oblikujte. Pomerite predstojeću stvarnost pomoću pletenice i promenite svoju trenutnu stvarnost gurajući se napred i koristeći sliku i odraz.

ŠTA VAS OPTEREĆUJE. Čim sebe uhvatite kako čekate nešto, nečemu se nadate, nečega se plašite, nešto vam smeta, probudite se i postanite svesni: vodi vas spoljašnji, a ne vaš scenario i ***to je ono što vas opterećuje.*** Podsvesno osećate da niste slobodni, da zavisite od stvarnosti, da ste postavljeni u okvire okolnosti, poput

filmskih likova ograničenih radnjom. Vi to osećate, ali niste svesni toga i ne možete ništa da učinite s tim.

Potrebno je da sebi pojasnite: besmisleno je i glupo nadati se nečemu – da li će se ostvariti ili neće, da li će uspeti ili ne. Na vama je da kreirate sliku, ili odraz, ili stvarnost, ili sve zajedno. Treba da:

Zamenite naviku da **želite** navikom da **dajete**.

Zamenite naviku **odbijanja** navikom **prihvatanja**.

Zamenite naviku da **zaspíte** navikom da se **budíte**.

Najkorisnija navika je: **ne želim ništa od stvarnosti, već želim da kreiram stvarnost**. To je najvažnije! A podjednako su važni i nusprodukti:

Ne plašite se, već kreirajte.

Ne očekujte, već kreirajte.

Ne nadajte se, već kreirajte.

Ne jadikujte, već kreirajte.

TEHNIKA IMITACIJE. Možete da oblikujete ne samo stvarnost – već i sebe, svog manekena. Maneken će se pritom menjati. Pomerajući filmsku traku i odraz, promenićete se i biti onaj o

kome ste sanjali. Pogledajte „Kompleks algoritama kretanja-šetnje“ i poglavlje 'Tehnika imitacije'.

KREIRATI SVOG MANEKENA. Na filmskim trakama koje se čuvaju u arhivi Večnosti, imate svoje manekene. Kada u snu gledate jednu od tih traka, vaša svest pronalazi svog manekena koji oživljava i počinje da se kreće. Dok sanjate, ulazite u telo lutke iz snova kao u jednu od ***svojih brojnih varijanti.***

Isto se dešava i u stvarnosti na filmskim trakama po kojima se kreće vaš život. Na svakoj novoj traci vaša svest ulazi u sledeću verziju manekena, on oživljava i postaje vi – u tekućem kadru.

Maneken može odmah da se promeni, u kratkom roku. I vi ste sposobni da se promenite veoma brzo, računajući tu i spektakularne promene u vašem spoljašnjem izgledu. Takođe možete da promenite i vaše osobine i navike, kao što su: samopouzdanje, šarm, sposobnost komunikacije, hrabrost, inteligenciju i profesionalizam.

Menjati sebe uopšte ne znači da treba da se odreknete sebe ili odbacite prethodno Ja. Govorimo o razvoju. Pogotovo ako ste takav redak izuzetak nekoga ko se već dopada sebi i ne želi da se menja. Ali čak i ako je to slučaj, ne smete da se zaustavljate u razvoju jer će inače otpočeti degradacija. ***Treba menjati sebe, ali istovremeno***

ne izneveriti sebe – svoj suštinski identitet, osnovna načela, uverenja i životnu filozofiju.

JEDINSTVENOST. Jedinственost je jedino čime raspolazete ali je u ogromnoj meri više nego dovoljna. Da li je vredno ono što se ne može pronaći u bilo kom drugom? Bez sumnje. To je prednost koju možete da iskoristite ili bacite u prašnjavi ormar. U pitanju je samo vaš izbor.

Ali svi ovi nedostaci imaju jedno paradoksalno svojstvo. Ako prihvatite nedostatak, on postaje vredan, individualni kvalitet. Ako ga ne prihvatite nego se borite se protiv njega, nedostatak će postati mana. Upravo tako to i doživljava okolina: kao vredan kvalitet, ili kao manu. ***Ako se lična mana prihvati, pretvoriće se u prednost.***

Vi ste čisto savršenstvo, baš kao što su vas Priroda i Tvorac zamislili da budete. ***Savršenstvo je individualnost u svojoj jedinstvenosti i harmoniji sa sobom.*** Tamo gde postoji prihvatanje, pojavljuje se harmonija. I suprotno, svaka negacija rađa disharmoniju koja je primetna svima.

Očigledan porok ili slabu tačku koja direktno šteti, na primer, vašem zdravlju, imidžu ili okolini treba iskoreniti. Što se tiče ostalog, ***ne treba se boriti protiv nedostataka, već razvijati vrline.***

PUT TRI POSTIGNUĆA. Prva akcija: nemojte se fokusirati na svoje nedostatke. **Ne dopustite sebi da se osećate inferiornim o bilo čemu da je reč.** To je destruktivno stanje. Nedostaci će se samo pogoršati i doći će do još veće degradacije. Zato je potrebno da pređete u drugačije, konstruktivno stanje. U ovome će od pomoći biti druga akcija.

Druga akcija: U životu mora da postoji cilj – nešto nadahnjujuće, što vas ispunjava entuzijazmom, koristi i vama i drugima. Ako se osećate apatično, znači da nemate cilj. Ili, obrnuto, kad nemate cilj, apatični ste. Kad nemate cilj, nemate šta ni da želite. Ako ničemu ne težite, ništa se neće ni pokrenuti u vašem životu. Ako nema kretanja, neće biti ni energije. Ako nema energije, neće biti ni života. Zbog toga je **neophodno da pronađete svoj uzvišeni cilj, svoju misiju i počnete da se krećete prema njoj.** Bez misije, bar neke – vi ne postojite, prazan ste prostor. Ako misiju još niste pronašli, pomoći će vam treća akcija.

Treća akcija: Bez obzira na to da li vam je poznata vaša misija, u svakom slučaju treba da se **fokusirate na svoj lični razvoj, na oblikovanje sebe.** To je rad koji večno traje. Razbuktajte u sebi Iskru Tvorca, razvijajte se i usavršavajte se. Ovo je način istovremenog trostrukog postignuća; izaći iz stanja inferiornosti, pronaći misiju i ostvariti je.

TROSTRUKA AKCIJA. Ciljevi se postižu trostrukom akcijom: pokretati stvarnost, pokretati sebe, pokretati sebe iznutra. Samorazvoj je sam po sebi dostojan cilj i put. Misija će se u putu sama pronaći. Ali kad se pronađe, to ne treba da vas zaustavi. Zapamtite: ili razvoj ili degradacija.

Ne smete da samorazvoj doživljavate kao tešku obavezu ili posao. Upravo suprotno – mnogo je teže boraviti u stagnaciji, neaktivnosti i lenjosti. **Rad na sebi nije napor, već priyatna priprema za nešto još priyatnije.** Kada se spremate da idete na žurku, zar se ne doterujete? Ali, žurka je danas. Jednokratna priprema neće biti dovoljna za ono što će doći sutra, za mesec dana ili za godinu.

VAŠA MISIJA. Misija je ono što vas inspiriše i donosi korist i vama i drugima. Da biste postali veličanstveni i pretvorili svoj život u raskoš, morate izaći iz stanja stagnacije i degradacije. Izlaz se sastoji u tome da pronađete svoju misiju, uzvišeni cilj i idete ka njemu. Vaša misija je vaš vektor samorealizacije. Bez misije vam se život pretvara u besmisleno egzistiranje. Možda ne znate svoju misiju, ali zato je zna iskra Tvorca, koja tinja u vama. **Ali treba je zapaliti.** Paleći u sebi Iskru Tvorca i radom na sebi, postići ćete ove tri stvari: izaći ćete iz stagnacije, pronaći misiju i realizovati je.

ULAZAK U NOVOG MANEKENA. Recimo da želite da imate lepo telo, da se transformišete u šarmantnu ličnost, prijatnu u svakom pogledu, ili budete odlično plaćen profesionalac u određenoj oblasti. U suštini, ovo znači ***ući u svog drugog, savršenog manekena, na suštinski drugačijoj filmskoj traci.*** Ne sumnjajte da ova filmska traka i takav maneken postoje. Sve što je potrebno je dospeti tamo. Ovaj cilj se postiže trostrukom akcijom: pokretati stvarnost, pokretati sebe, pokretati sebe iznutra. Pogledajte poglavlje „Vi ste briljantni“, „Tehnika imitacije“ itd.

* * *

U ovom pregledu su date samo osnove. Da biste usvojili detalje ove građe, moraćete veoma pažljivo da pročitate celu knjigu redom. Ako postoji nešto što ne razumete, čitajte knjige o Transurfingu. Transurfing je osnovna škola. Poređenja radi, tehnike Tafti su fakultet i akademija za pilotiranje.

Druge knjige koje bi mogle da vam budu od pomoći su:

„Transurfing realnosti“ – izložene su osnove, kako je sazdana stvarnost i šta učiniti s njom.

„Projektor izdvojene realnosti“ – detaljan opis i alatke za kreiranje i uređivanje vašeg ličnog sveta.

„Hakovanje Tehnogenog sistema” – kako ne biti zupčanik u matriksu.

„KLIBE” – kraj iluzije mentaliteta stada; kako opstati u tehnogenom okruženju i dostići postavljene ciljeve.

Autor o sebi

Diplomirao sam kvantnu fiziku na Državnom univerzitetu u Kaljiningradu, gde ujedno i živim. U dobi sam od pedeset godina, oženjen sam i otac jedne ćerke. Po nacionalnosti sam Rus, a jednom četvrtinom Estonac. Sve ostalo nema nikakvog značaja, kao što uostalom nema ni ovo. Što se tiče mojih istraživanja, mogu samo da kažem da Transurfing besprekorno funkcioniše. Ne želim da ističem svoj lični život, jer će nakon toga on prestati da bude lični. Velika popularnost se okrene protiv vas kad podlegnete iskušenju i popnete se na pijedestal da bi svi mogli da vas vide. Kod nekih naroda, na primer, kod američkih Indijanaca, postoji uverenje da ako je neko nacrtao vaš portret (napravio fotografiju), ukrao je deo vaše duše. Naravno, ovo je samo sujeverje, ali ono nije nastalo bez nekog osnova. Proizvod ličnog stvaralaštva se može distribuirati, ali praviti tiraž od ličnosti – nikad.

Na pitanje radoznalih čitalaca: „Ko je Vadim Zeland”? obično odgovaram: Niko. Moja biografija ne može i ne treba da bude predmet interesovanja budući da nisam ja autor Transurfinga već samo njegov „prenosnik”. Zaista je potrebno da budem „niko”, samo prazan sud, kako ničim ličnim ne bih izvitoperio ovo drevno znanje koje otvara vrata u svet gde nemoguće postaje moguće. Stvarnost prestaje da postoji kao nešto spoljašnje i nezavisno, a postaje pristupačna ako se slede određena pravila. Tajna, prikrivena samo onim što leži na površini, toliko je veličanstvena, da identitet njenog prenosnika prestaje da bude važan. Možda su pravi interes zaslužili „Čuvari” koji su mi dali ovo znanje, ali i oni više vole da ostanu u senci...”

VADIM ZELAND

Edicija TRANSURFING

1. Prostranstvo varijanti – knjiga 1.
2. Šum jutarnjih zvezda – knjiga 2.
3. Napred u prošlost – knjiga 3.
4. Upravljanje stvarnošću – knjiga 4.
5. Jabuke padaju u nebo – knjiga 5.
6. Gospodar stvarnosti
7. TAFTI sveštenica - Šetnja uživo kroz film

INFORMACIJE

Zvanična stranica autora na ruskom jeziku:

zeland.s.ru

Zvanična stranica autora za Srbiju i region:

aruna.rs

Fejsbuk stranica:

transurfing.zeland.vadim

Instagram:

transurfing.vadim.zeland

Youtube:

Transurfing Vadim Zeland

Distribucija i plasman knjiga:

A R U N A

www.aruna.rs

aruna@aruna.rs

Tel./Viber: 064 15-77-045

Prodajno mesto:

Prodavnica zdrave hrane Maslina

Beograd, ul. Katanićeva 2 (kod Hrama Svetog Save)

011 245 9090 • 063 245 90 90

Dobro nam došli!

TAFTI

Šetnja uživo

ovo je
svetska
senzacija.

Ako
dejavujete
po svojoj volji,
zašto onda sve
ispadne drugačije
od onoga kako
ste želeli?

SVEŠTENICA

kroz film

ovo je
Tafti.

Mislite da vam
ne uspeva zato
što prosto
ne uspeva.
I TO JE TO.

U stvari, razlog zašto stvari ne funkcionišu je taj što vi ipak ne dejstvujete po svojoj volji već **VAS VODI SCENARIO.**

Takođe ne uspevate zato što ne umete da delujete tako, da biste uspeali. Umesto da **KREIRATE STVARNOST NA NADOLAZEĆOJ FILMSKOJ TRACI**, VI SE BORITE SA STVARNOŠĆU U TEKUĆEM KADRU.

Stvarnost je ono što nikad nije bilo i nikad neće biti, već postoji ovde i sad. Stvarnost postoji samo utoliko što se već dogodila. Ne možete promeniti ono što se već dogodilo. Ali upravo se time i bavite, jer sve što vas okružuje i jeste ono što se već dogodilo.

DA BISTE PROMENILI FILMSKU TRAKU, POTREBNO JE PROBUDITI SE I OŽIVETI U NJOJ.

U saopštenju se:

ISBN: 978-86-6052-017-5

9 788660 520175

TAFTI SVEŠTENICA

VADIM ZELAND

aruna

IZDANJA ARUNA

Vadim Zeland • Transurfing

Kliknite na link:

<https://aruna.rs/edicija/vadim-zeland-transurfing.html>

Vadim Zeland: TAFTI
sveštenica - Šetnja
uživo kroz film

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: TAFTI
sveštenica - Šetnja
uživo kroz film (mp4)

500,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland:
Gospodar stvarnosti

900,00 RSD

* Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland:
Prostranstvo varijanti
(knjiga 1.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Šum
jutarnjih zvezda (knjiga
2.)

900,00 RSD

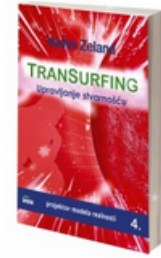
Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Napred
u prošlost (knjiga 3.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland:
Upravljanje stvarnošću
(knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Jabuke
padaju u nebo (knjiga
5.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Komplet "Transurfing" (5 knjiga)

Samo 3.600,00 RSD (4500)

Knjige - S.N. Lazareva

Kliknite na link:

<https://aruna.rs/edicija/sn-lazarev-knjige.html>

S.N. Lazarev: Put ka sreći

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Lek za sve bolesti

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Prevazilaženje gordosti

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Recept za sreću

500,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Dijalog sa čitaocima (knjiga 8.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Sistem samoregulacije polja (knjiga 1.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Ozdravljenje duše

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Čovekovo zdravlje

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: 40 pitanja o duši, sudbini i zdravlju

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev - Tajne porodične sreće

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Koraci ka spasenju (knjiga 6.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Oblici
gordosti

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Čista
karma (knjiga 2. I deo)

900,00 RSD

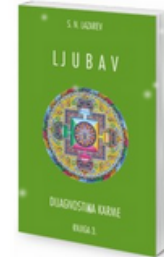
Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Čista
karma (knjiga 2. II deo)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Ljubav
(knjiga 3.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Sistem
samoregulacije polja
(audio-knjiga)

600,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Odgovori S.N. Lazareva
na pitanja čitalaca s
Balkana

500,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Blaženi
siromašni duhom

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Dodir s
budućnošću (knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Život kao zamah krila leptira (knjiga 12.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Iskustva preživljavanja (I deo)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Vaspitavanje roditelja (IV deo, knjiga 6.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Prvi korak u budućnost

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Vaspitavanje roditelja (V deo, knjiga 7.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Vaspitavanje roditelja (I deo, knjiga 2.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Vaspitavanje roditelja (II deo, knjiga 3.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev: Odgovori na pitanja (knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

S.N. Lazarev:
Vaspitavanje roditelja
(III deo, knjiga 5.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

KARMADIAGNOSZIKA
- AZ EMBERI
ENERGIAMEZL

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

SZERGEJ LAZAREV -
KARMADIAGNOSZIKA
- TISZTA KARMA 2/1

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

SZERGEJ LAZAREV - A
lélek gyógyulása

900,00 RSD

Dodaj u korpu **1**

Komplet od 3 knjiga: S.N. Lazarev + Vadim Zeland (zima 2021.).

Samo 2.430,00 RSD (~~2700~~)

